

371.5

พ. 312 0)

ร. 3

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี

371.5
พ. 312 0
ร. 3

8 ต.ค. 2535

ปริญญาพันธ์
ของ
นางสาว ระกำพล

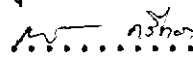
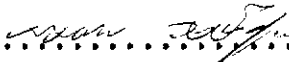
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
มีนาคม 2535

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

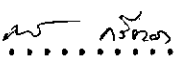
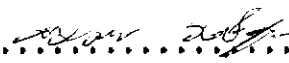
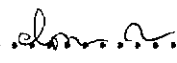
181749

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
จิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รศ.กมลรัตน์ กริทอง)
..... กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อ่อนน้อย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รศ.กมลรัตน์ กริทอง)
..... กรรมการ
(รศ.ดร.สมสรร วงษ์อ่อนน้อย)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ศ.ดร.พ้องพรรณ เกิดนิทษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...๒...เดือน มีนาคม พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตากรุณา ความรัก ความห่วงใย และให้กำลังใจของรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สมสรร วงษ์อ่อน้อย กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดนิทกซ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ พงศ์ประยุทธ และอาจารย์พรหมพิศ วาณิชการ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ที่ให้ความรัก ความห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์คณิง ไทยประสิทธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีรัตนบุรี อาจารย์ลำเพา เอี่ยมลำอ่างค์ ตลอดจนอาจารย์โรงเรียนสตรีรัตนบุรีทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วรณี เทพคุ้มกัน ผู้ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนชั้น ม.1/2 และ ม.1/5 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคุณสุรภณ อ้นสวน วิชาเอกการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดกระทำข้อมูล

ขอขอบคุณคุณบุญมาก สุวรรณมณี และคุณเต็มลิริ เฉลาภักตร์ ตลอดจนเพื่อน การแนะแนว'29 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้ความห่วงใยและกำลังใจมาโดยตลอด

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
ตลอดจนวิชาเอกอื่น ๆ ที่ให้ความห่วงใย และกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ผลความดีงามจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้คุณเจียบ และคุณมาลี ระกำพล
คุณพ่อ คุณแม่ ที่เป็นผู้ให้ชีวิต ให้ความรัก ความห่วงใย และกำลังใจแก่ลูกตลอดมา ตลอดจน
คุณน้าตา และคุณกอบดาว ระกำพล ที่ให้ความห่วงใยและกำลังใจมาโดยตลอด

ณัฐชา ระกำพล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	6
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน	20
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
	ประชากร	29
	กลุ่มตัวอย่าง	29
	เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า	30
	แบบแผนการทดลอง	35
	การดำเนินการทดลอง	36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	การนำเสนอข้อมูล	39
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	51
ความมุ่งหมายในการค้นคว้า	51
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	51
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	52
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	52
การดำเนินการทดลอง	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	54
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	55
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	70
ประวัติย่อของผู้วิจัย	184

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมก่อนการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ ...	43
2	เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อน และหลังการให้สถานการณ์จำลอง	44
3	เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อน และหลังการสอนแบบปกติ	45
4	เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมภายหลังการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ	46
5	เปรียบเทียบความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนใน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการให้สถานการณ์จำลองและการ สอนแบบปกติ	47
6	แสดงความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนเป็นรายบุคคลของนักเรียนใน กลุ่มทดลองตลอด 3 ระยะ	180
7	แสดงความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนเป็นรายบุคคลของนักเรียนใน กลุ่มควบคุมตลอด 3 ระยะ	182

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ภาพแสดงระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	36
2 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	49
3 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	164
4 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 2 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	165
5 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 3 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	166
6 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 4 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	167
7 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 5 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	168
8 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 6 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	169
9 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 7 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	170
10 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 8 ในกลุ่มทดลอง ตลอด 3 ระยะ.....	171
11 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	172

12	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 2 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	173
13	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 3 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	174
14	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 4 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	175
15	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 5 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	176
16	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 6 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	177
17	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 7 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	178
18	ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 8 ในกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะ.....	179

ภูมิหลัง

การที่ประเทศชาติจะพัฒนาให้เจริญไปได้ นอกจากเทคโนโลยีที่ทันสมัยแล้ว ปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากร ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความสามารถ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และลักษณะดังกล่าวสามารถปลูกฝังได้ด้วยการศึกษา (กรมสามัญศึกษา. 2525 : 3) ดังนั้นโรงเรียนจึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ประชากรมีคุณภาพ การให้การศึกษาที่ดีและประสบผลสำเร็จได้ต้องเริ่มที่โรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ให้แก่นักเรียนซึ่งจะเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญในวันหน้า แต่การถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ จะไม่ประสบผลสำเร็จเพราะนักเรียนขาดความมีวินัยในตนเอง เมื่ออยู่ในห้องเรียน ทำให้การสอนของครูไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ในปัจจุบันนี้ครูและผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ จะประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ที่ไม่มีระเบียบวินัยในชั้นเรียน พฤติกรรมเหล่านี้ได้แก่ การทะเลาะวิวาทชกต่อย ลุกจากที่นั่ง คุยกัน เล่นกัน ก่อวุ่นในชั้นเรียน และส่งเสียงดังในขณะที่มีการเรียนการสอน หรือละเลยไม่เอาใจใส่การเรียน ซึ่งพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านี้รบกวนกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ไม่สามารถดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ (ดวงแข คำแสงสวัสดิ์.

2534 : 2) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ วรัญญา อีธรรมกร (2528 : 45 - 46) ที่ศึกษาปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีพฤติกรรมดังนี้ การแต่งกายไม่เรียบร้อย คุยกันขณะครูสอน เข้าแถวไม่เป็นระเบียบ ไม่ดูแลความ

สะอาดของร่างกาย เหลือบมองที่อื่นขณะครูสอน หยุดโรงเรียนโดยไม่ส่งใบลา ไม่ทำการบ้าน เล่นกันในเวลาเรียน ทะเลาะวิวาท ทำงานอื่นขณะครูสอน หันหน้าหันหลังขณะครูสอน รบกวานเพื่อนขณะทำงานหรือขณะครูสอน มาโรงเรียนสาย ไม่ทำเวร ลุกจากที่ เดินไปเดินมาและนอนหลับในห้องเรียน นอกจากนี้ เขาวภา กันทรวิชัยกุล (2530 : 1) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมักพูดคุยกับเพื่อนในเรื่องต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ก่อความสงบในห้องเรียน และไม่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และปัญจา สดสง่า (2531 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) กล่าวถึงการประพฤติดิวินัยของนักเรียน ว่าเป็นการแสดงออกของนักเรียนทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนที่ไม่สมควรปฏิบัติ เช่น ไม่ทำการบ้าน ทำงานอื่นในระหว่างเรียน ไม่สนใจการสอนของครู พูดคุยระหว่างครูสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา วิหคโต (2524 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่อยู่ในระเบียบวินัย ได้แก่ ก้าวร้าว เช่น ด่า ข่มขู่ พูดแทรก เกียจครุ รบกวานชั้นเรียน ได้แก่ เล่น ดุญ ลุกจากที่ เดินไปเดินมา แหย่เพื่อน ส่งเสียงดัง ไม่สนใจเรียน โดยไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย เอาจานของวิชาอื่นขึ้นมาทำ นั่งเฉย ๆ (นั่งเหม่อ) โดยไม่ทำงาน

การสำรวจพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนดังกล่าวข้างต้น พบผลที่สอดคล้องกัน คือ นักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในชั้นเรียนอันได้แก่ พฤติกรรมไม่สนใจเรียน ก่อความเพื่อนหรือครูในขณะที่มีการเรียนการสอน โดยการทำเสียงดัง เล่นกัน ดุญกัน แหย่เพื่อน พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาในชั้นเรียน ทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนต้องชะงักหรือยุติลง การสอนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวนักเรียนเองก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แต่ถ้าแก้ไขพฤติกรรมที่ก่อความในชั้นเรียนได้ นักเรียนก็จะมีคามสนใจเรียน ตั้งใจมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อประเทศชาติ คือ จะได้ทรัพยากรบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ดังการวิจัยของ ฮอจ และ ลูช (Hoge and Luce, 1979 : 481) ที่พบว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ คอบบ์ และฮอปส์ (Cobb and Hops, 1973 : 103 - 108) พบว่า การที่นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนเพิ่มขึ้น

ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องแก้ไขพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าปัญหาเหล่านี้ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะนักเรียนขาดระเบียบวินัย ดังคำอธิบายของโซเวียคอฟ (Shovlakov, 1956 : 101) อธิบายว่า ระเบียบวินัย หมายถึง กฎเกณฑ์ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งโรงเรียนวางไว้ สำหรับดำเนินการควบคุม นักเรียนให้ปฏิบัติตามระเบียบเรียบร้อย ผู้ปฏิบัติตามระเบียบคือนักเรียน เหตุผลที่ปฏิบัติตามคือทำให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะถ้าขาดระเบียบวินัย นักเรียนจะปฏิบัติต่อกันตามอำเภอใจ มุ่งทำอะไรเฉพาะที่ตนถูกใจมากกว่าถูกต้องอาจกระทบกระเทือนความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของคนอื่นที่อยู่ร่วมกัน และนำไปสู่บรรยากาศที่ไม่เป็นสุข ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาต่อสังคมและต่อประเทศ ดังจะเห็นได้จากปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความประพฤติของนักเรียน ฯลฯ ปัญหาเหล่านี้มาจากการที่สมาชิกในสังคมขาดวินัยทางสังคม แต่การที่บุคคลจะมีวินัยทางสังคมได้นั้นบุคคลจะต้องมีวินัยในตนเอง ก่อน เพราะวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานของการควบคุมตนเองให้มีวินัยทางสังคม และการที่จะสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นต้องทำอย่างต่อเนื่อง ต้องมีการแนะนำ อบรมสั่งสอนจากบุคคลอื่นตั้งแต่เยาว์วัย (Jersild, 1968 : 165) ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกรมสามัญศึกษา (2522 : 19 - 70) ที่พบว่า การปลูกฝังเรื่องการมีระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็นและควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีแก่เด็ก ทำได้ทั้งการอบรมสั่งสอนจากครอบครัว การอบรมทางตรงและทางอ้อมจากศาสนา สังคม และการสอนจากโรงเรียน แต่ในปัจจุบันการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวมีประสิทธิภาพน้อยลงเนื่องจากบิดามารดาต้องดิ้นรน ขวนขวายในการทำมาหากินมากขึ้น ไม่มีเวลาสั่งสอนบุตรมากนัก

ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะช่วยพัฒนาระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน วินัยในห้องเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อนักเรียนมาก เพราะเป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนรู้จักการควบคุมตนเองมากที่สุดเมื่ออยู่ในโรงเรียน ดังที่ สุชา จันทน์เอม (2521 : 97 - 98) กล่าวว่า การควบคุมตนเองหรือการมีวินัยในตนเองเป็นส่วนสำคัญในการที่จะพัฒนาอุปนิสัยของเด็กให้ได้ดี นอกจากนี้นักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนยังเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จึงจำเป็น

ปฏิบัติด้วยตนเอง รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะเพื่อสร้างความรับผิดชอบ นอกจากนั้นควรให้เข้าใจในบทบาท สิทธิ หน้าที่ของตนเองและฝึกให้สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการใช้สถานการณ์จำลองมาใช้เพื่อพัฒนาวินัยให้เกิดขึ้นในห้องเรียน

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครู-อาจารย์และผู้บริหารที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสตรีรัตนบุรี และผู้วิจัยได้ไปสังเกตนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน เช่น ขอบตะโกนขณะครูให้งานทำ คุยกันเล่นกันขณะครูสอน หยิบของผู้อื่นไปโดยไม่ขออนุญาต พูดจาหยาบคาย เดินไปเดินมาในขณะครูสอน เป็นต้น พฤติกรรมที่กล่าวมาเป็นเพียงตัวอย่างการขาดความมีวินัยในห้องเรียนซึ่งจำเป็นต้องเร่งแก้ไข คงไม่มีใครปฏิเสธว่าหากห้องเรียนเต็มไปด้วยพฤติกรรมของเด็กนักเรียนในลักษณะดังกล่าว ความวุ่นวายสับสนในการเรียนการสอนย่อมเกิดขึ้น และย่อมส่งผลร้ายต่อกระบวนการเรียนการสอนอย่างแน่นอน (ปัญจา สดสง่า. 2531 : 10) การขาดความมีวินัยในห้องเรียนจึงเป็นสาเหตุที่สำคัญอันเป็นต้นตอของการประพฤติดวินัยในโรงเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเทคนิคการสร้างสถานการณ์จำลองมาใช้พัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในห้องเรียนต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี โดยจะใช้ทดลองเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติว่าวิธีใดจะได้ผลและเหมาะสมกับเด็กในวัยที่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสตรีรัตนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ซึ่งทั้งนี้สอดคล้องกับหลักสูตรของมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. 2525 : 2) ที่ระบุจุดหมายของการศึกษาว่าต้องการให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ มีวินัยในตนเอง เคารพต่อกฎเกณฑ์และกติกาของสังคม รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม ตลอดจนส่งเสริมความเสมอภาคและเป็นธรรมในสังคม และบุคคอด (Boocock. 1981 : 107) ยังกล่าวว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีการพัฒนาระดับสติปัญญาอย่างเต็มที่ สามารถใช้เหตุผลเพื่อแก้ปัญหาได้ จึงเป็นวัยที่เหมาะสมที่จะสอนโดยใช้เกมสถานการณ์จำลอง และเกมสถานการณ์จำลองจะให้ประสิทธิภาพทางการเรียนสูง ผู้วิจัยจึงนำวิธีการใช้สถานการณ์จำลองมาใช้เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนสตรีรัตนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

ต้องมีวินัยช่วยควบคุมความประพฤติของสมาชิกในสังคมและรองรับสิทธิเสรีภาพของบุคคล ในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องมือการกำจัดการเอารวัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นการรักษา ความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ทุกคนในห้องเรียน ทำให้การดำเนินงานในห้องเรียนเป็นไป ด้วยดี และวินัยยังเป็นเครื่องเตรียมตัวเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบในฐานะเป็น พลเมืองดี ในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นการมีวินัยในห้องเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปด้วยดี สอดคล้องกับการวิจัยของ จิรยุทธ์ เสนิงค์ ณ อุษงยา (2526 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) ที่พบว่า การมีวินัยมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน มากคือ ช่วยให้นักเรียนสนใจเรียน ช่วยให้งิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี เพราะไม่มีการก่อกวนจนทำให้การเรียนการสอนต้องหยุดชะงักลง ดังนั้นการใช้ระเบียบ วินัย จะทำให้ห้องเรียนอยู่ในความสงบเพื่อว่าครูจะสามารถถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ ได้

วิธีการที่จะฝึกให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนเกิดขึ้น ก็คือการทำต้องให้นักเรียน ทุกคนในห้องเรียนรู้จักควบคุมตนเอง (Self-Control) เป็นอันดับแรกเสียก่อน ต่อเมื่อ ประสบความล้มเหลวแล้วจำเป็นต้องให้หลักการควบคุมทางสังคมแทน และลักษณะที่ดีของการมี วินัยในห้องเรียน ต้องเกิดเพราะความเห็นดีเห็นงามจากการทำดีไม่ใช่เพราะอำนาจความ กลัวจะถูกลงโทษหรือการเชื่อฟังคำสั่งระเบียบ ด้วยจุดหมายปลายทางของวินัยคือต้องการ ให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง การฝึกให้นักเรียนมีระเบียบวินัยในห้องเรียนมีหลายวิธี วิธีหนึ่ง ที่นำมาใช้ได้คือ วิธีการใช้สถานการณ์จำลอง เพราะสถานการณ์จำลองนั้นเป็นการจำลอง สถานที่เป็นจริงในสังคมแล้วให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ แสดงความเห็นหรือหาแนวทางแก้ปัญหาใน สถานการณ์นั้น (สำเร็จ เวชสุนทร. 2531 : 18 - 19) ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของ วินัยคือ การที่ผู้เรียนรู้จักควบคุมตนเอง ยอมรับที่จะทำดีและแก้ปัญหาด้วยตนเอง

นอกจากนี้ความมุ่งหมายของสถานการณ์จำลองประเด็นหนึ่งนั่นก็คือ ให้ผู้เรียนมีวินัย ในตนเอง คำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น (อัญชลี แจ่มเจริญ. 2522 : 5) ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภิน นิมิตกุล (2521 : 63) กล่าวว่า การมีวินัยแห่งตนจะเกิดได้ ด้วยการเรียนการสอนในโรงเรียน โดยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ให้ลงมือ

✓ ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

เพื่อศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

✓ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีวินัยในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ในการนำสถานการณ์จำลองไปใช้ในการพัฒนาวินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่มีปัญหาด้านวินัยเมื่ออยู่ในห้องเรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปตามเป้าหมายและเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 185 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 16 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่

3.1.1 การใช้สถานการณ์จำลอง

3.1.2 การสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม คือ วินัยในห้องเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้ใกล้เคียงหรือเลียนแบบสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ด้วยตนเองโดยการปฏิบัติ แสดง และออกความเห็น ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียน

สามารถเข้าใจ มีความรู้ลึกซึ้งต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป โดยมีขั้นตอนการใช้สถานการณ์จำลองตามลำดับ ดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของการทดลองในแต่ละครั้ง ที่ต้องการให้นักเรียนทราบ ให้นักเรียนอาสาสมัครที่จะแสดงบทบาท

1.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม นักเรียนแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที

1.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง ผู้วิจัยให้นักเรียน ทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรมโดยเน้นที่กระบวนการและ บรรยากาศของการแสดง

1.4 ขั้นสรุป นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยกันสรุป และผู้วิจัย สรุปเพิ่มเติม ซึ่งวิธีการนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยครู เป็นผู้สอน โดยใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่าง วิดีทัศน์ มีการอภิปรายซักถามและสรุป ซึ่งวิธีการนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

3. ความมีวินัยในห้องเรียน หมายถึง การที่บุคคลควบคุมตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบของห้องเรียนเพื่อก่อให้เกิดความเรียบร้อยในห้องเรียน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี แม้จะมีสิ่งเร้าจากภายนอก เช่น บุคคล สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ นอกห้องเรียน หรือสิ่งเร้าภายในตนเองเป็นอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการสังเกตวินัยในห้องเรียนของนักเรียนเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงเวลาที่ครูสอนและ ช่วงเวลาที่ครูไม่ทำงานทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน ได้แก่

3.1.1 ไม่คุยกัน

3.1.2 ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ

3.1.3 ไม่เล่นกับเพื่อน

3.1.4 ไม่หย่เพื่อน

3.2 ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูให้งานทำ ได้แก่

3.2.1 ร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด

3.2.2 ทำงานที่ครูมอบหมาย

3.2.3 ไม่รบกวนเพื่อนในขณะที่ทำงาน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

✓ ความหมายของสถานการณ์จำลอง

มีผู้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ดังต่อไปนี้

✓ ครุฑแสงค์ (จันทวิช พันธุ์สุข. 2533 : 15 ; อ้างอิงมาจาก Cruichank. 1972) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองคือ ผลิตผลที่เกิดขึ้นเมื่อมีสถานการณ์หรือผลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดขึ้นแล้ว สถานการณ์จำลองนี้จะรวมไปถึงเรื่องจำลอง ภาพจากทีวีทัศน์ และการเล่นละครด้วย

ซูลทซ์ (Schultz. 1972 : 4) กล่าวถึงการใช้สถานการณ์จำลองว่า เป็นการปฏิบัติการที่ใช้แบบจำลองหรือกระบวนการต่าง ๆ ให้คล้ายคลึงกับสภาพที่เป็นจริง โดยฝึกให้ผู้อยู่ในสถานการณ์ได้ฝึกปฏิบัติ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง

อัญชลี แจ่มเจริญ (2522 : 104) ให้ความหมายว่า สถานการณ์จำลอง คือ การจัดสภาพแวดล้อมเลียนแบบของจริง ให้ใกล้เคียงสภาพความเป็นจริงมากที่สุด และให้ผู้เรียนฝึกฝนแก้ปัญหาและตัดสินใจในสถานการณ์ที่เขากำลังเป็นอยู่

สิริวรรณ สุวรรณธาดา (2522 : 104) ได้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองว่า เป็นการนำเอาสถานการณ์ที่เป็นจริงมาจัดในรูปของเกม โดยมุ่งให้ผู้เรียนสวมบทบาทต่าง ๆ กัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นจริง ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มีความรู้สึกร่วมต่อเหตุการณ์นั้นได้ดี อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้ถึงวิธีการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

✓ สำเร็จ เวชสุนทร (2531 : 18 - 19) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองคือ การจำลองสถานการณ์หรือสถานการณ์นั้นจำลองมาจากสภาพที่เป็นจริงหรือคล้ายคลึงกับสิ่งที่เป็นจริงในสังคมมากที่สุด แล้วให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ แสดงความเห็นหรือหาแนวทางแก้ปัญหาในสถานการณ์นั้น

✓ จากการศึกษาความหมายของการใช้สถานการณ์จำลองดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าการใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้ใกล้เคียงหรือเลียนแบบสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยการปฏิบัติ แสดง และออกความเห็น ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มีความรู้สึกร่วมต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

✓ ความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลอง

อัญชลี แจ่มเจริญ (2522 : 5) กล่าวถึงความมุ่งหมายในการสร้างสถานการณ์จำลองไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้พบและรู้จักกับปัญหาซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิด และนำเหตุผลมาอภิปราย เพื่อประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหา
3. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้รู้จักวิพากษ์วิจารณ์และอดทนต่อการพูดวิพากษ์วิจารณ์ ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีวินัยในตนเอง คำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียนการสอนจากการที่ครูสอนแต่ผู้เดียว มาเป็นการที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลอง

สุทิน บุญช่วงษ์ (2530 : 84 - 87) ได้ให้ขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ขั้นสำรวจและวิเคราะห์

ก่อนสร้างสถานการณ์จำลองต้องศึกษาและสำรวจจุดประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนรู้เรื่องใดบ้าง ศึกษาสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อได้พิจารณาและศึกษาเป็นอย่างดี แล้วนำมาวิเคราะห์ว่าสถานการณ์นั้นจะมีผลต่อการเรียนรู้อะไร และจะให้ผลเสียอะไร สถานการณ์ที่นำมาวิเคราะห์นั้นใกล้เคียงกับความจริงแค่ไหน เพื่อให้สถานการณ์นั้นมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด

2. ขั้นการกำหนดจุดประสงค์

ในการกำหนดจุดประสงค์นั้นมุ่งให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอะไร เมื่อนักเรียนเรียนรู้จากสถานการณ์แล้ว นักเรียนจะเป็นอย่างไร การสร้างสถานการณ์จำลองก็จะต้องสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์

3. ขั้นการเลือกสถานการณ์

สถานการณ์ที่เป็นจริงและสามารถจำลองมาใช้ในชั้นเรียนต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ข้างต้น พิจารณาเลือกและสามารถนำสถานการณ์ที่เป็นจริงมาดัดแปลงให้เหมาะกับการใช้ในชั้นเรียนโดยสถานการณ์จำลองนั้นได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกวิเคราะห์ตัดสินใจ ก่อให้เกิดการเรียนรู้และทักษะที่ต้องการ ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด

4. ขั้นการกำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง

การกำหนดโครงสร้างของสถานการณ์จำลอง ประกอบด้วยสิ่งสำคัญดังนี้

- 4.1 การกำหนดจุดประสงค์ของสถานการณ์จำลอง
- 4.2 กำหนดบทบาทของผู้ร่วมกิจกรรมแต่ละคน
- 4.3 เตรียมข้อมูล ข่าวสารที่จำเป็น เนื้อหา
- 4.4 กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เห็นเหมือนจริงในสังคม
- 4.5 ลำดับขั้นของเหตุการณ์ เวลา และปัญหาจากสถานการณ์
- 4.6 จบสถานการณ์ สรุปอภิปราย

5. ขั้นการสร้างและออกแบบสื่อการเรียนและสร้างกฎเกณฑ์

การสร้างและออกแบบสื่อการเรียน เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรม เช่น บัตรคำ รูปภาพ บัตรคำสั่ง เป็นต้น สื่อการเรียนจะสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด ในกิจกรรม ควรวางเงื่อนไขแต่ละขั้นตอนของการแสดงว่าต้องกำหนดการเล่นตามลำดับ เหตุการณ์นั้น ๆ อย่างไร

6. ขั้นการทดลองใช้

เมื่อสร้างสถานการณ์เสร็จแล้ว ควรนำสถานการณ์จำลองนั้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เพื่อตรวจข้อบกพร่อง ด้านวิธีการ ภาษา ตลอดจนการใช้สื่อและเงื่อนไขต่าง ๆ ว่า ควรแก้ไข และปรับปรุงในแง่ใดบ้าง เพื่อให้ได้สถานการณ์จำลองที่สมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักเรียนแต่ละวัยได้อย่างเหมาะสม

ทเวลเกอร์ (Twelger. 1969 : 64 - 70) กล่าวถึงการสร้างสถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดขอบเขตปัญหาของการสอนโดยผู้สร้างจะต้องรู้และเข้าใจว่าปัญหานั้นคืออะไร ปัญหาที่กำหนดขึ้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และใช้สภาวะแวดล้อมอะไร เป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา

2. พิจารณาว่าจะใช้กับนักเรียนกี่คน ใช้เครื่องมืออะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วัสดุอุปกรณ์อะไร การดำเนินการจะเป็นไปในรูปแบบใด มีสิ่งใดที่จะช่วยอำนวยความสะดวกได้บ้างและปรัชญาในการสอนจะเป็นไปในแนวใด

3. ขึ้นปรับสถานการณ์เข้าสู่ปัญหา เพื่อให้ปัญหานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ต้องอาศัยสถานการณ์ที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับปัญหาหรือเลือกวิธีการที่จะช่วยนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

4. ขึ้นกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่สามารถวัดได้

5. ขึ้นกำหนดเกณฑ์การวัดผล ซึ่งจะใช้วัดพฤติกรรมของผู้เรียนโดยแบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็น 2 แบบคือ เกณฑ์การวัดผลขั้นสุดท้ายในการเรียนและเกณฑ์การวัดระดับความสามารถที่เปลี่ยนแปลงไป

6. ขึ้นเสนอผลของสถานการณ์จำลอง

7. ขึ้นการเลือกชนิดของเครื่องมือที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบในสถานการณ์จำลอง เช่น ให้เครื่องช่วยสอน หนังสืออ่านประกอบ เกม หรือการแสดงบทบาท

8. ขึ้นพัฒนาสถานการณ์จำลอง โดยเลือกใช้สื่อหลาย ๆ อย่าง แล้วเลือกสื่อที่มีคุณภาพมากที่สุด

9. ขึ้นพัฒนาระบบของสถานการณ์จำลอง โดยพิจารณาหาข้อบกพร่องในแต่ละขั้นตอน เพื่อนำไปแก้ไขให้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น มีความสมบูรณ์ที่สุด

10. ขึ้นทดลองใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อหาข้อจำกัดของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น อาจทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็กหรือแบบตัวต่อตัว โดยให้ผู้ได้รับการทดสอบทำเครื่องหมายในที่ที่เป็นปัญหาหรือเปิดโอกาสให้อภิปรายกับผู้สร้างโดยตรง

11. ขึ้นเปลี่ยนแปลงแก้ไขสถานการณ์จำลอง หลังจากการทดลอง ถ้าหากพบข้อบกพร่องต้องทำการปรับปรุงให้เหมาะสม

12. ขึ้นใช้สถานการณ์จำลอง เป็นอุปกรณ์หรือกิจกรรมในการสอนจริง ซึ่งผู้สร้างจะต้องดูประสิทธิภาพของสถานการณ์จำลองนั้นด้วย

13. ขึ้นปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สถานการณ์จำลองเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในขนาดในการนำสถานการณ์ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนนั้น มักจะพบการเปลี่ยนแปลง

ของสถานการณ์ในการสอนจริงอยู่เสมอ จึงต้องปรับปรุงและเตรียมสถานการณ์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

✓ ขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลอง

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76 - 77) กล่าวถึงขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลองในชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นขั้นที่เริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่นักเรียน การเล่าเรื่องสรุปของสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้รู้ แนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น ประสพการณ์ข้อมูล ความเข้าใจเบื้องต้น การแบ่งกลุ่มการทำความเข้าใจกับเกณฑ์กติกาต่าง ๆ บทบาทของนักเรียนบางคน เป็นต้น
2. ขั้นดำเนินกิจกรรม ในขั้นนี้นักเรียนจะปฏิบัติตามกิจกรรมที่ระบุไว้ตามบทบาทที่ได้รับ
3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลงครูควรนำให้นักเรียนได้วิเคราะห์ประสพการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์กติกา การเปรียบเทียบข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาร่วมกัน
4. ขั้นสรุป เน้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้กับชีวิตจริง การประยุกต์เชื่อมโยงเหตุการณ์จริงกับสถานการณ์จำลองให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

✓ วิธีเสนอสถานการณ์จำลอง

สุภา กิจจาทร (2529 : 197) กล่าวถึงการเสนอสถานการณ์จำลองต่อผู้เรียน ไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ดูรูปภาพแล้วเล่าเรื่องประกอบ
2. ให้ดูรูปภาพซึ่งเรียงลำดับเหตุการณ์
3. ให้ดูภาพยนตร์หรือสไลด์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

4. ให้อำนาจแสดงบทบาท (role-playing)
5. เล่าให้ฟังถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือใช้กรณีตัวอย่าง
6. ให้อำนาจจากสถานที่ที่แตกต่างเหมือนสถานที่จริงและมีการแสดงบทบาทประกอบ

ประโยชน์ของสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองจัดเป็นเทคนิคที่ดีที่สุดเทคนิคหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์หลายประการ เป็นการสร้างประสบการณ์ในการแก้ปัญหา รู้จักคิด ตัดสินใจ ให้กับผู้เรียน (สมพงษ์ จิตระดับ. 2530 : 74 - 75) คือ

1. สถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบและกระบวนการที่ฝึกฝนให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นปัญหาต่าง ๆ การรู้จักหาแหล่งข้อมูล การติดต่อสื่อสาร การแก้ปัญหา การค้นพบ การวินิจฉัยและการตัดสินใจ
2. สถานการณ์จำลองช่วยสร้างความเข้าใจในการบูรณาการระบบต่าง ๆ ในสังคม ที่ก่อให้เกิดปัญหาทางจริยธรรมได้ รู้จักการสัมพันธ์ความคิด ข้อมูลที่ได้รับ และเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป
3. สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความเจริญส่วนบุคคลได้ในเรื่องของลักษณะนิสัยที่มีอยู่ เช่น ความรู้สึก การช่วยเหลือ การทำงานกลุ่ม การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น การปรับพฤติกรรม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจเจตคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิตในสังคมและผู้อื่นอยู่เสมอ
4. สถานการณ์จำลองเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในการแสวงหาข้อเท็จจริง การทดลองกับระบบข้อมูล ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เปรียบเทียบ ระมัดระวัง ละเอียตรอบคอบในเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริง

นอกจากนี้ สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 17 - 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสถานการณ์จำลองไว้ ดังนี้

1. สถานการณ์จำลองสามารถสร้างอารมณ์และสร้างทัศนคติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้

2. สถานการณ์จำลองสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะชี้ความสามารถของผู้เรียนและความจำไว้ด้วยกัน คือ ผู้เรียนจะพัฒนาทั้งความจำและขีดความสามารถ

3. สถานการณ์จำลองจะจูงใจให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมได้นาน

4. ผู้เรียนจะสามารถเลือกสนองตอบต่อสถานการณ์ทางสังคม ฯลฯ จากสถานการณ์จำลองได้

5. สถานการณ์จำลองจะช่วยปรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

6. สถานการณ์จำลองดึงความสนใจของผู้เรียนไว้ได้ทั้งในการทำแบบฝึกหัดและแม้แต่การเรียนเนื้อหาหลายอย่าง

7. สถานการณ์จำลองสามารถชักจูงผู้เรียนให้เข้าสู่พฤติกรรมที่ต้องการได้

ครุฑแซงค์ (Cruickshank, 1972 : 17 - 19) กล่าวถึงส่วนดีที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลองไว้ ดังนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งแสดงออกภายใต้สถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

2. จากการปฏิบัติของผู้เรียนในสถานการณ์จำลองจะสามารถบอกได้ว่า เขาได้นำหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้ได้แค่ไหน อย่างไร

3. เป็นวิธีการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน โดยที่ประสบการณ์นั้นไม่อาจมีโดยตรงในขณะที่ศึกษา เช่น การแก้ปัญหาที่ปรากฏในชีวิตจริงในสังคม การสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นมาจึงเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการคิดหาวิธีแก้ปัญหาเหล่านั้น

4. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบเฉพาะความจริงที่เลือกสรรแล้ว และมีระดับความยากง่าย ความซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

งานวิจัยในประเทศ

เป็นงานวิจัยที่พบว่าการใช้สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงอย่างได้ผลดียิ่ง ดังตัวอย่างผลการวิจัยต่อไปนี้

✓ สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 57 - 58) ทำการทดลองสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตหน่วยการทำมาหากิน ด้วยวิธีการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการสอนแบบใช้สถานการณ์จำลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติด้านมนุษยสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบไม่ใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* ✓ จำรงค์ น่วมศิริ (2527 : 53) ได้ทดลองใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวัน สร้างเป็นสถานการณ์จำลองในการสอนจริยธรรม เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเจริญอนุสรณ์ 1 สังกัดกลุ่มโรงเรียนน้ำม้น สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบ้านปลาค จังหวัดอุดรธานี ปีการศึกษา 2526 จำนวน 33 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 17 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนจริยศึกษาตามแผนการสอนของกรมวิชาการ ผลการศึกษพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลองที่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

✓ วรณา เลิศขันธ์ (2528 : 53 - 54) ได้ทดลองสอนโดยใช้เกมสถานการณ์จำลองเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือการสอนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองเรียนจากการสอนโดยเกมสถานการณ์จำลอง ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนตามคู่มือการสอน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองเลือกใช้นวัตกรรมแก้ปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเลือกใช้นวัตกรรมด้านการนำไปใช้มากที่สุด รองลงมา

คือการวิเคราะห์ ความเข้าใจและความรู้ความจำ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมเลือกใช้แนวคิดแก้ปัญหาแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มทดลองเลือกใช้แนวคิดแก้ปัญหาด้านการวิเคราะห์และนำไปใช้สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

✓ นอกจากนี้ จันทวิช พันธุ์สุข (2533 : 41) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่งแดง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีปกติ ผลการศึกษาพบว่า การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนมีความสนใจในอาชีพอิสระสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยในต่างประเทศ

โพสต์มา (Postma, 1974 : 4712 - 4713) ได้ศึกษาผลของการทดลองใช้สถานการณ์จำลองสอนวิชาสังคมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีต่อความคงทนในการเรียนรู้และเจตคติต่อการใช้สถานการณ์จำลองของครูและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนจำนวน 394 คน เป็นหญิง 258 คน และชาย 136 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 152 คน กลุ่มควบคุม 142 คน มีครูประจำการเข้าศึกษาในครั้งนี้ 6 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมมีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนทางด้านเจตคติต่อการใช้สถานการณ์จำลองของครูและนักเรียนพบว่า ครูที่เข้าร่วมในการศึกษามีความพอใจต่อเทคนิคสถานการณ์จำลองเห็นว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของเขาเองเป็นวิธีการช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนให้ได้แสดงออก ทำให้ผู้เรียนมีความคิดที่แตกฉานในการแก้ปัญหา ส่วนความรู้ลึกซึ้งของนักเรียนต่อการใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า มีเจตคติในทางบวกต่อวิธีสอนนี้ มีความสนใจและเพลิดเพลินกับการได้ทำงานร่วมกันและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างกระตือรือร้น

1. เกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยครั้ง พฤติกรรมที่แสดงออก ได้แก่
 - 1.1 การแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อเพื่อนร่วมชั้น เช่น การแกล้งเพื่อน การใช้วาจาข่มขู่เพื่อนหรือผู้อื่น
 - 1.2 เรียกร้องความสนใจจากเพื่อน เช่น การลุกจากที่นั่งโดยไม่ขออนุญาต ทำท่าตลกคนองต่าง ๆ
 - 1.3 รบกวนการสอนของครู เช่น ทำเสียงประหลาด พูดคุยกันด้วยเสียงอังกัง ขัดคำสั่งของครู และกระตือรือร้น
 - 1.4 แสดงความอวดดี เช่น แกล้งถามปัญหาไม่เข้าเรื่อง โต้แย้งเพื่อนหรือครูอย่างไม่มีเหตุผล
 2. พฤติกรรมที่บางครั้งไม่ได้ก่อความวุ่นวายให้ครูและเพื่อน หรือการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่
 - 2.1 ขาดความตั้งใจ เช่น ไม่ตั้งใจฟังครูอธิบาย เหม่อลอยครุ่นคิด ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทเรียน
 - 2.2 ไม่ตั้งใจทำงานตามที่ครูมอบหมาย เช่น ทำงานอย่างอื่นเขียนรูปหรือวาดรูปเล่น ทำงานรีบร้อนไม่เรียบร้อย ส่งงานช้า ทำงานไม่เสร็จ
 - 2.3 ขาดการสังคมกับเพื่อน เช่น ขี้อาย ไม่ร่วมกับผู้อื่น ไม่ได้แย้งกับใคร แม้จะถูกตำหนิโดยไม่จำเป็นหรือไม่เป็นความจริง
 - 2.4 ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เช่น ต้องการคำชมเชย และคำแนะนำมากเกินไปจนความจำเป็น คอยฟังผู้อื่นอยู่ตลอดเวลา เรียกร้องความสนใจจากผู้อื่นอย่างมาก
- สุชา จันทน์เอม (2521 : 97 - 98) ยังได้รวบรวมปัญหาการขาดวินัยที่พบมากในขณะที่ยังเด็กอยู่โรงเรียนว่า มีดังต่อไปนี้
1. เด็กมีความเชื่องช้า เฉื่อยชาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
 2. การขาดโรงเรียนหรือหนีโรงเรียน
 3. การอยู่ไม่สุข ขอบคุ้ยหรือเล่นกันในห้องเรียนเป็นการรบกวนผู้อื่น

4. การมาโรงเรียนสาย
5. การฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับของโรงเรียน
6. ไม่เชื่อฟังคำสั่งของครู
7. การข่มเหงรังแกผู้อื่น
8. การลอบขโมยหรือยาเสพติด
9. การฉีดยาหรือร้องเพลงในชั้น
10. การดื่มสุรา เล่นการพนันและอื่น ๆ
11. พุดเท็จและพูดจาหยาบคาย
12. ไม่สนใจการเรียน
13. ชอบลักขโมย
14. ทุจริตในการสอบ
15. เอาจานอื่น ๆ มาทำในขณะเรียน
16. แสดงอารมณ์ฉุนเฉียวและโมโหร้าย
17. ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่
18. ชอบทิ้งของสกปรกลงบนพื้น และทิ้งไม่เลือกที่
19. ชอบทำลายสิ่งสวยงาม

นอกจากนี้ พันธ์ หันนาคินทร์ (2521 : 191 - 192) กล่าวว่า ในการแสดงความผิดทางวินัยของนักเรียนนั้น มักจะแสดงออกเป็น 3 ระยะคือ

1. ระยะแรกเป็นระยะเพียงกระซิบกระซาบหรือการไม่ตั้งใจทำงานตามที่ครูสั่ง
2. ระยะต่อมาเป็นการแสดงออกโดยเปิดเผย เช่น คอย หัวเราะในห้องเรียนโดยไม่เกรงใจครู มีการแกล้งเพื่อนต่อหน้าครูในชั้นเรียน
3. ระยะสุดท้ายเป็นการแสดงความก้าวร้าวออกมาโดยเปิดเผย เช่น ใช้ไม้บรรทัดหรือของอื่นปาเพื่อน ด่าเพื่อน หรือแสดงความไม่เคารพต่อครูโดยเปิดเผย เล่นการพนัน พกอาวุธ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1979 : 181) ได้ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนเรื่อง "การปิดกวดบ้าน" กับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยวิธีการใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งใช้วิธีเสนอสถานการณ์จำลองด้วยการแสดงบทบาทสมมติเพื่อปลูกฝังความเชื่อฟังของนักเรียน ซึ่งทดลองกับนักเรียนจำนวน 91 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการใช้สถานการณ์จำลองด้วยการแสดงบทบาทสมมติ มีความเชื่อฟังเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกลเลอร์ (Geller. 1978 : 219 - 235) ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองซึ่งนำมาแสดงเป็นบทบาทสมมติ เพื่อปลูกฝังความเชื่อฟังของนักเรียน ทดลองกับนักเรียนจำนวน 91 คน ในการแสดงบทบาทสมมติใช้วิดีโอเทปเข้าช่วย ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยการแสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์จำลอง มีความเชื่อฟังเพิ่มมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและผลการวิจัยในประเทศและต่างประเทศ พบว่า สถานการณ์จำลองเป็นวิธีสอนที่จำลองเหตุการณ์จริงที่เป็นปัญหามาใช้ในห้องเรียน ผู้เรียนได้แก้ปัญหาได้กว้างขวางกว่าการใช้ความรู้ ความจำอย่างเดียว ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสคิดอย่างอิสระ นอกจากนั้นการใช้สถานการณ์จำลองมีประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยที่ต้องการปลูกฝังความเชื่อฟัง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีการดังกล่าวมาใช้เพื่อพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน

เอนกกุล กรีนสง (2520 : 210) กล่าวถึงการขาดระเบียบวินัยในชั้นเรียน

คือ

ในระยะที่ 3 นี้ดูเหมือนจะอยู่เหนืออำนาจครูประจำชั้นจะจัดการด้วยตัวเองได้ ครูใหญ่จะต้องเข้าช่วยอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามถ้าครูน้อยปล่อยให้เกิดความผิดพลาดวินัย ล่วงมาถึงขั้นที่ 3 ก็น่าจะได้นิยามตัวเองในด้านความสามารถในการปกครองนักเรียน เป็นอย่างยิ่ง

สรุปได้ว่าพฤติกรรมที่แสดงถึงความไม่มีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนมีมากมาย แต่สำหรับการวิจัยครั้งนี้ พฤติกรรมที่ต้องการปรับคือ พฤติกรรมที่มีความถึงที่สุดที่เป็นปัญหา และอุปสรรคในการเรียนการสอนมากที่สุด จากการรายงานของครู การใช้แบบสอบถาม แบบประเมินพฤติกรรมการมีวินัยในห้องเรียน และจากการสังเกตของผู้วิจัยซึ่งจำแนก พฤติกรรมเพื่อให้เกิดความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้ งานทำ ดังมีรายละเอียดดังนี้ คือ

วินัยของนักเรียนในห้องเรียน

1. พฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน ได้แก่
 - 1.1 ไม่คุยกัน
 - 1.2 ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ
 - 1.3 ไม่เล่นกับเพื่อน
 - 1.4 ไม่หยอ่เพื่อน
2. พฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูให้งานทำ ได้แก่
 - 2.1 ร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด
 - 2.2 ทำงานที่ครูมอบหมาย
 - 2.3 ไม่รบกวนเพื่อนในขณะที่ทำงาน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยในห้องเรียน

งานวิจัยในประเทศ

จากผลงานวิจัยของวิมล เศวตกนิษฐ์ (2521 : 98) สุรพล นาควานิช (2521 : 136) สรศักดิ์ สันติปัญญาโชค (2521 : 115 - 116) พรนิมล สันติพิริฎภาค (2522 : 105) และสุภาพร จุนเจือจาม (2522 : 82) ที่ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เขตกรุงเทพมหานคร และในภาคกลาง ปรากฏผลการวิจัยสอดคล้องกันว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนเรื่องการรักษาระเบียบวินัยเกี่ยวกับข้อบังคับ และการเคารพกฎหมายอยู่ในสภาพที่ไม่น่าพอใจ โดยพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นระดับพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ไม่พึงประสงค์

ส่วน วีระวรรณ อามระดิษ (2522 : 68) ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมทางจริยธรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนสาธิต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมเรื่องความประพฤติมีระเบียบวินัยอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ จะเห็นได้จากนักเรียนมีความเห็นด้วยตรงกันเป็นส่วนใหญ่ในเรื่องระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหรือระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัดว่าการออกนอกบริเวณโรงเรียนควรขออนุญาตทุกครั้ง และเห็นด้วยที่ว่า ผู้ฝ่าฝืนระเบียบวินัยย่อมจะนำความเดือดร้อนมาสู่หมู่คณะ การแอบสูบบุหรี่ในโรงเรียนเป็นสิ่งไม่ดี ไม่ควรประพฤติ การห้อยโหนบันไดรถโดยสารเป็นการทำผิดกฎจราจร

ในปี พ.ศ. 2524 นิทรา วรรณะ (2524 : 73) จีรวรรณ วิรัชกุล (2524 : 102) युพา ถับอาบ (2524 : 87) อาลัย จันทรพาณิชย์ (2524 : 74) ชัยฤทธิ์ พรหมมา (2524 : 60) ได้ทำการวิจัยสอดคล้องกันในเรื่องการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ชลบุรี นครราชสีมา บุรีรัมย์ และสุรินทร์ ตามลำดับ พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมเรื่อง รักษาระเบียบวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพฤติกรรมของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย

ภรณี อินทศร (2526 : 72 - 75) ศึกษาการใช้วิธีการควบคุมตนเอง ปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 คน โดยวิธีจับคู่นักเรียนที่มีระดับตั้งใจเรียนใกล้เคียงกันมากที่สุด แล้วจัดเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ใช้วิธีการควบคุมตนเองมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ใช้วิธีการควบคุมตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารุณีย์ จันทรแสงสุก (2525 : 26 - 27) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบผลของการสังเกตตนเองควบคู่ไปกับการให้แรงเสริมตนเองกับการสังเกตตนเองเพียงอย่างเดียว เพื่อเพิ่มความถี่ของพฤติกรรมสนใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน เป็นหญิง 2 คน ชาย 1 คน ผลการทดลองพบว่า การสังเกตตนเองควบคู่กับการเสริมแรงตนเองสามารถปรับพฤติกรรมสนใจเรียนได้ดีกว่าการสังเกตตนเองเพียงอย่างเดียวหรือการเสริมแรงเพียงอย่างเดียว

ปภาวดี แจ่มศิริ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนโดยทดลองปรับพฤติกรรมก่อนเข้าชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการควบคุมตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนชลธารวิทยาที่มีพฤติกรรมก่อนเข้าชั้นเรียนจำนวน 54 คน ผลการวิจัยพบว่า การควบคุมตนเองสามารถลดพฤติกรรมก่อนเข้าชั้นเรียนได้

อรสา ไทยการวงศ์ (2528 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลของการใช้การควบคุมสิ่งเร้าในการเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนยานนาวาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 คน สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน และกลุ่มควบคุม 5 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้การควบคุมสิ่งเร้าสามารถเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรัญญา จีรธรรมากร (2528 : บทคัดย่อ) ทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในการแก้ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเกาะโพธิ์ (วันครู. 2500) จำนวน 54 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 27 คน กลุ่มทดลองได้รับการฝึกอบรมปฏิบัติการกิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพแล้วนำวิธีการที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการแก้ปัญหามีระเบียบวินัยในชั้นเรียน ส่วน

รับอนุญาตหรือวิ่งเล่นในชั้นเรียน ผลปรากฏว่าการฝึกกระบวนการควบคุมตนเองมีประสิทธิภาพในการลดพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนมากกว่าการเสริมแรงจากภายนอก

ในปีเดียวกัน บราวน์ และคนอื่น ๆ (Brown and others. 1972 : 175 - 180) ได้ทดลองใช้สิทธิพิเศษ คือ การเล่นเกมบอลกับครูใหญ่ในตอนบ่าย เป็นตัวเสริมแรงในการปรับพฤติกรรมของนักเรียนเกรด 3 ซึ่งมีพฤติกรรมลุกออกจากที่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากครู ด้วยเสียงดังเป็นการรบกวนชั้นเรียน วิธีการทดลองนี้ครูใหญ่เลือกเด็กนักเรียนเข้ามาหาและให้ดูบันทึกพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของเขาคือครูประจำชั้นส่งมา ครูให้เด็กเลือกสิทธิพิเศษซึ่งจะให้เมื่อครูรายงานว่าความถี่ของพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาของเด็กลดลง และเด็กเลือกเล่นเกมบอลกับครูใหญ่เป็นเวลา 15 นาที ในตอนบ่าย ผลการทดลองพบว่า พฤติกรรมของเด็กนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนน้อยลง

ต่อมาในปี ค.ศ. 1974 อายลัน และโรเบิร์ตส์ (Ayllon and Roberts. 1974 : 71 - 76) ได้ศึกษาวิธีการลดปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนและให้แสดงพฤติกรรมสนใจเรียนมากขึ้น โดยการเสริมแรงพฤติกรรมที่อยู่ในระเบียบวินัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 ที่มีพฤติกรรมไม่มีระเบียบวินัยในชั้นเรียนโดยการก่อกวนชั้นเรียนในขณะที่ครูให้อ่านพบว่า การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสามารถลดพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนและเพิ่มพฤติกรรมการอ่านด้วย

แดรบนแมน และคนอื่น ๆ (Drabman and others. 1974 : 93 - 101) ได้ทดลองปรับพฤติกรรมก่อกวนชั้นเรียนโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จำนวน 23 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มได้รับการวางเงื่อนไข 4 แบบ โดยการสลับเปลี่ยนเงื่อนไขแต่ละช่วง คือ 1) ให้การเสริมแรงบวกโดยวางเงื่อนไขเป็นรายบุคคล 2) ให้การเสริมแรงบวกโดยวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยดูจากพฤติกรรมที่เด็กก่อกวนน้อยที่สุด 3) ให้การเสริมแรงโดยวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยดูจากพฤติกรรมที่เด็กก่อกวนมากที่สุด 4) ให้การเสริมแรงโดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มโดยดูจากพฤติกรรมของเด็กที่ส่งขึ้นมา คะแนนที่สามารถนำมาแลกเปลี่ยนเวลาว่างได้คือ 1 คะแนน

ต่อเวลาว่าง 1 นาที ผลปรากฏว่าเงื่อนไขทั้ง 4 แบบ มีประสิทธิภาพลดพฤติกรรมก่อนนอนของเด็กไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ อเล็กซานเดอร์ และแอปเปิล (Alexander and Apfel. 1976 : 97 - 99) ศึกษาการให้แรงเสริมทางบวกในการปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนโดยใช้ตัวแลกเงินที่สามารถแลกเป็นขนม เวลาว่าง หรือของเล่นเป็นตัวเสริมแรง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอายุ 7-13 ปี จำนวน 5 คน ที่มีพฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียนคือ แหะเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 62 เป็นร้อยละ 92 ของเวลาเรียนทั้งหมด

ฟิชเบิน และวอซิค (Fishbein and Wasik. 1981 : 89 - 93) ศึกษาการลดพฤติกรรมก่อนความวุ่นวายของนักเรียนในระหว่างชั่วโมงการใช้ห้องสมุดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนเกรด 5 จำนวน 25 คน โดยการวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการเสริมแรงทางบวกโดยให้นักเรียนทำงานที่ชอบ เช่น อ่านหนังสือที่ชอบ วาดรูป เป็นต้น เป็นเวลา 10 นาที ในช่วงเวลาว่างตอนบ่าย โดยมีเงื่อนไขว่าตลอดชั่วโมงการใช้ห้องสมุดนักเรียนจะต้องตอบคำถามต่าง ๆ ที่ครูกำหนดให้โดยหาคำตอบจากหนังสือในห้องสมุดและห้ามส่งเสียงเอะอะหรือหยอกล้อกัน ถ้าครูเห็นใครหยอกล้อหรือส่งเสียงเอะอะ ครูจะหักเวลาออกครั้งละ 1 นาที ผลการทดลองพบว่า การวางเงื่อนไขเป็นกลุ่มและการเสริมแรงทางบวกสามารถลดความถี่ของพฤติกรรมการก่อความวุ่นวายในระหว่างชั่วโมงการใช้ห้องสมุดของนักเรียน และขณะเดียวกันก็เพิ่มความถี่ของพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้อีกด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน เป็นพฤติกรรมก่อนนอนชั้นเรียน พฤติกรรมความไม่มีวินัยในห้องเรียน สามารถปรับหรือลดได้โดยใช้การเสริมแรงด้วยวิธีต่าง ๆ การควบคุมตนเอง แต่ยังไม่มีความรู้ในการปรับพฤติกรรมความมีวินัยในห้องเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลอง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความมีวินัยให้เกิดขึ้นในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี โดยใช้สถานการณ์จำลอง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 185 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน โดยจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จากประชากรที่มีความสมัครใจ แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน ซึ่งมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการณ์การมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ครูประจำชั้นและครูสอนกิจกรรมแนะแนวตอบ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์การมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่เป็นจริง เพื่อให้ได้พฤติกรรมการณ์การมีวินัยในห้องเรียนที่จะไปใช้ในแบบประเมินพฤติกรรมการณ์การมีวินัยในห้องเรียน

2. ครูสอนกิจกรรมแนะแนวใช้แบบประเมินพฤติกรรมการณ์การมีวินัยในห้องเรียนที่ได้จากข้อ 1 ประเมินพฤติกรรมการณ์การมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 650 คน ในช่วงเวลาการสอนกิจกรรมแนะแนว โดยตรวจสอบจำนวนและระบุชื่อของนักเรียน

ในแต่ละห้องที่มีพฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียนต่ำ จำนวน 650 คน ได้ประชากรที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำทั้ง 13 ห้อง แต่ละห้องมีจำนวน 12-16 คน แล้วผู้วิจัยไปสังเกตเพิ่มเติมพบว่า สอดคล้องกับที่ครูแนะแนวระบุไว้ทุกห้อง

3. สุ่มห้องเรียนอย่างง่ายเหลือ 2 ห้อง ได้ห้อง ม.1/2 จำนวน 15 คน และห้อง ม.1/5 จำนวน 13 คน แล้วสอบถามความสมัครใจของนักเรียนเพื่อเข้าร่วมการทดลอง

4. สุ่มนักเรียนอย่างง่ายในแต่ละห้องมาห้องละ 8 คน (เนื่องจากมีความสมัครใจมากกว่า 8 คน)

5. สุ่มห้องเรียนอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง ได้ห้อง ม.1/2 เป็นกลุ่มทดลอง และห้อง ม.1/5 เป็นกลุ่มควบคุม

เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน
2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต และการบันทึกพฤติกรรมโดยการสังเกต

1.2 ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1-1/13 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกับแบบประเมินพฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียน พบพฤติกรรมสอดคล้องกับแบบประเมินพฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียน

1.3 นำข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรมมีวินัยในห้องเรียนมาสร้างแบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนแล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดนิทัศน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงษ์ประยูร และอาจารย์พรณิศ วาณิชการ ตรวจสอบเพื่อให้เหมาะสมกับเกณฑ์ตามนิยามศัพท์เฉพาะ ที่ผู้วิจัยกำหนด

1.4 นำแบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

1.5 แก้ไขปรับปรุงแบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนจนเหมาะสม จึงนำมาใช้ในการทดลอง

ลักษณะของแบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน

แบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน เป็นแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่ได้จากการสังเกตตามช่วงเวลาที่มีพฤติกรรมเกิดขึ้นในขณะที่ครูสอนวิชาการสอนกิจกรรมแนะแนว และขณะที่ครูให้งานทำ โดยจะบันทึกพฤติกรรมครั้งละ 8 ช่วง ๆ ละ 4 นาที 30 วินาทีละ 1 คน และนัก 1 นาที ในแต่ละช่วง (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

การให้คะแนน

1. ถ้าพฤติกรรมที่ต้องการบันทึกเกิดขึ้นในช่วงเวลาของการสังเกต ให้นับ 1 ครั้ง โดยเขียนเลข 1 ลงในแบบบันทึกพฤติกรรมตรงช่วงเวลาที่เกิดขึ้น
2. ถ้าพฤติกรรมที่ต้องการไม่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของการสังเกต ให้เขียนเลข 0 ลงในแบบบันทึกพฤติกรรมตรงช่วงเวลานั้น

การแปลความหมาย

นักเรียนที่มีวินัยในห้องเรียนสูง ได้คะแนนมาก

นักเรียนที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำ ได้คะแนนน้อย

2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความหมายของวินัยในห้องเรียนและสถานการณ์จำลองจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ เพื่อให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย

2.2 เลือกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงเกี่ยวกับความมีวินัย ขณะอยู่ในห้องเรียนแล้วนำมาสร้างโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง

2.3 นำโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดนิทัศน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงษ์ประยูร และอาจารย์นรรณพิด วาณิชการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำโปรแกรมสถานการณ์จำลองที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จำนวน 8 คน เพื่อตรวจสอบแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

การใช้สถานการณ์จำลองในชั้นเรียน มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้ทราบ ให้นักเรียนอาสาสมัครที่จะแสดง

บทบาท

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการ

นักเรียนแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง ให้นักเรียนทบทวนและช่วยกันวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นที่กระบวนการและบรรยากาศของการแสดง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป

นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยกันสรุป แล้วผู้วิจัยช่วยสรุปเพิ่มเติม

สำหรับโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองนี้ ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยทดลอง สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.30 - 16.10 น. (40 นาที) ตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2535 รวม 6 สัปดาห์ (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับดังนี้

3.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความหมายของวินัยในห้องเรียนและการสอนแบบปกติจากตำรา เอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ เพื่อให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายในการวิจัย

3.2 เลือกเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงเกี่ยวกับความมีวินัย หนองอยู่ในห้องเรียนแล้วนำมาสร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติ

3.3 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ซึ่งได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดนิทกซ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงษ์ประยูร และอาจารย์พรรณนิศ วาณิชการ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสตรีนทบุรี จำนวน 8 คน เพื่อตรวจสอบแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

การสอนแบบปกติ มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียนโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่าง วิดีทัศน์

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม

3. นักเรียนช่วยกันสรุป ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

สำหรับโปรแกรมการสอนแบบปกตินี้ ใช้เวลา 6 สัปดาห์ ผู้วิจัยทดลอง สัปดาห์ละ 2 วันคือ วันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 - 16.10 น. (40 นาที) ตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2535 (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

ขั้นตอนการสังเกตพฤติกรรม

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยศึกษาทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะความมีวินัยในห้องเรียนและแบบบันทึกการสังเกตให้เข้าใจตรงกันและใช้ได้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยฝึกบันทึกการสังเกตพฤติกรรมและหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องก่อนเริ่มการทดลอง จนได้สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องตั้งแต่ .80 ขึ้นไป

2. ผู้วิจัยเลือกการสังเกตแบบช่วงเวลา (Time Sampling) โดยสังเกตในวิชาการสอนกิจกรรมแนะแนว ใช้เวลาสังเกตแต่ละครั้ง 40 นาที แบ่งการสังเกตออกเป็นช่วง ๆ รวม 8 ช่วง ๆ ละ 4 นาที โดยสังเกตคนละ 30 วินาที พัก 1 นาที ในแต่ละครั้ง เริ่มจากคนที่ 1 - คนที่ 8 และสลับไปเรื่อย ๆ (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

กลุ่มทดลอง สังเกตและบันทึกพฤติกรรมในวันจันทร์ และวันพุธ

กลุ่มควบคุม สังเกตและบันทึกพฤติกรรมในวันอังคาร และวันพฤหัสบดี

3. ผู้วิจัยเขียนแผนผังที่นั่งนักเรียนในห้องเรียนวิชา การสอนกิจกรรมแนะแนว เพื่อสะดวกในการสังเกต

4. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเข้าไปสังเกตนักเรียนในห้องเรียน โดยนั่งอยู่ในตำแหน่ง ที่มองเห็นพฤติกรรมของนักเรียนได้ชัดเจน และไม่ให้นักเรียนเห็นแบบบันทึกการสังเกต

ดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต

การหาดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต ใช้สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องระหว่าง ผู้สังเกต 2 คน ซึ่งมีค่าตั้งแต่ .80 ขึ้นไป จึงถือว่าการสังเกตนั้นเชื่อถือได้ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2527 : 45 - 50) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

จำนวนช่วงเวลาที่บันทึกตรงกัน

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง} = \frac{\text{จำนวนช่วงเวลาที่บันทึกตรงกัน}}{\text{จำนวนช่วงเวลาที่บันทึกตรงกัน + จำนวนช่วงเวลาที่บันทึกต่างกัน}}$$

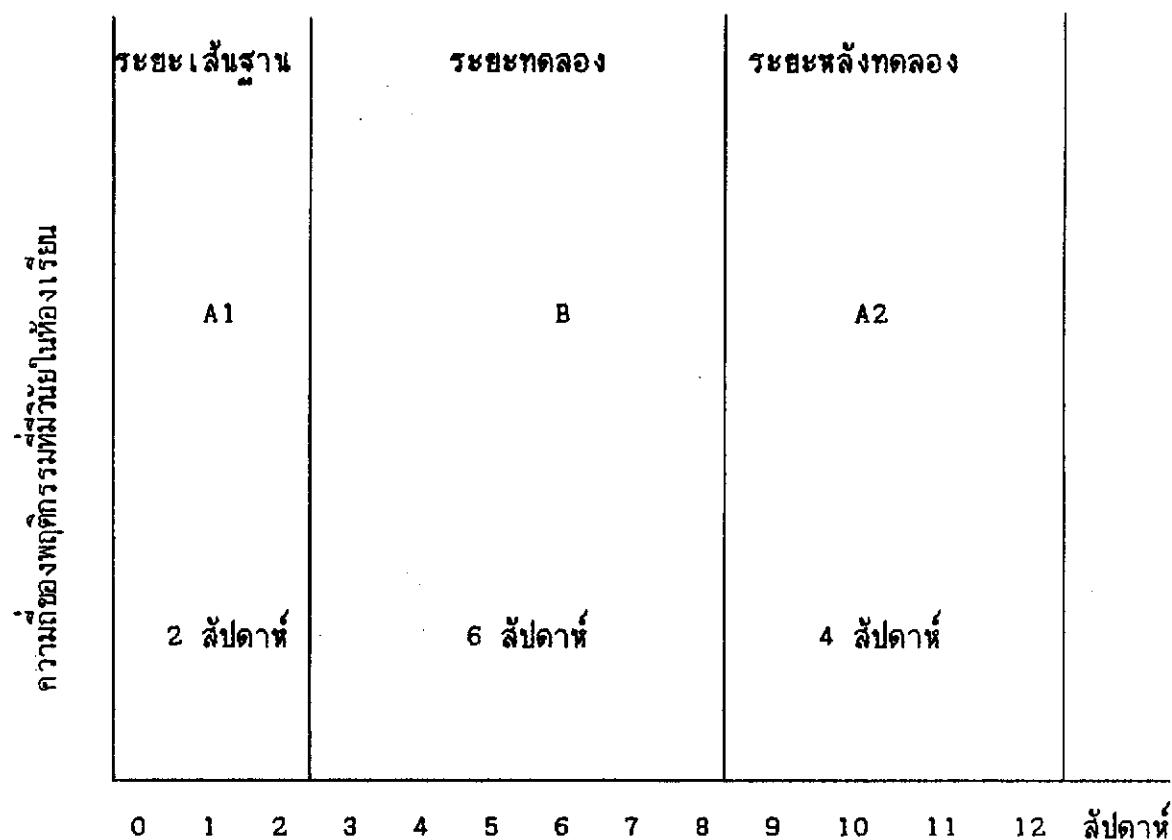
แบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบสลับกลับ (Reversal Design) โดยผู้วิจัย แบ่งระยะการทดลอง ดังนี้

ระยะ A1 เป็นระยะเส้นฐานพฤติกรรม ใช้เวลา 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย สังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของผู้รับการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ในสถานการณ์การเรียน การสอนปกติ โดยที่ยังไม่ใช้สถานการณ์จำลอง และการสอนแบบปกติเมื่อหมดเวลาการสังเกต แต่ละครั้ง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยนำผลการบันทึกพฤติกรรม มาหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง

ระยะ B เป็นระยะทดลอง ใช้เวลา 6 สัปดาห์ เป็นระยะที่ผู้วิจัยให้สถานการณ์ จำลองแก่ผู้รับการทดลองในกลุ่มทดลอง และให้การสอนแบบปกติแก่ผู้รับการทดลองในกลุ่ม ควบคุม

ระยะ A2 เป็นระยะหลังการทดลองใช้เวลา 4 สัปดาห์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงติดตามผล 2 สัปดาห์ และช่วงศึกษาความคงทนของพฤติกรรมอีก 2 สัปดาห์

ภาพประกอบ 1 ภาพแสดงระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนทดลอง

1.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ฝึกสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม เพื่อหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของการสังเกตจนได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องตั้งแต่ .80 ขึ้นไป

1.2 ผู้วิจัยฝึกใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติแก่นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 8 คน เพื่อตรวจสอบแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

2. ระยะดำเนินการทดลอง

ระยะนี้ใช้เวลาทั้งหมด 12 สัปดาห์ การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบสลับกลับ (Reversal Design) แบ่งการทดลองเป็น 3 ระยะคือ

ระยะที่ 1 (A1) เริ่มสัปดาห์ที่ 1-2 เป็นระยะเส้นฐานของพฤติกรรม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ในวันจันทร์และวันพุธ และกลุ่มควบคุม ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี ในสภาพการเรียนการสอนปกติ วิชาการสอนกิจกรรมแนะแนวใช้เวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เริ่มตั้งแต่วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ในกลุ่มทดลอง และวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ในกลุ่มควบคุม ในแต่ละครั้งจะแบ่งการสังเกตออกเป็น 8 ช่วง ช่วงละ 4 นาที โดยนัก 1 นาที ในแต่ละช่วง เมื่อหมดเวลาสังเกตแต่ละครั้งแล้ว ผู้วิจัยนำผลการบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนมาหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องกับผู้ช่วยวิจัย แล้วบันทึกความมีวินัยของผู้รับการทดลองแต่ละคนไว้ โดยที่ระยะนี้ยังไม่ใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติแก่ผู้รับการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตเท่ากับ 0.91

ระยะที่ 2 (B) เริ่มสัปดาห์ที่ 3-8 เป็นระยะทดลอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้ กลุ่มทดลอง ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองในชั่วโมงการสอนกิจกรรมแนะแนว สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.30 - 16.10 น. รวม 6 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2535

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติในชั่วโมงการสอนกิจกรรมแนะแนว สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 15.30 - 16.10 น. รวม 6 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2535 โดยดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตเท่ากับ 0.89

ในช่วงทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของทั้งสองกลุ่มในสถานการณ์เรียนการสอนปกติ วิชาการสอนกิจกรรมแนะแนวตลอด 6 สัปดาห์

ระยะที่ 3 (A2) เป็นระยะหลังการทดลอง ใช้เวลา 4 สัปดาห์ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงติดตามผลหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2535 และช่วงศึกษาความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนอีก 2 สัปดาห์ เริ่มตั้งแต่วันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 ระยะนี้ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของผู้รับการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของผู้รับการทดลองในวันจันทร์และวันพุธ และในกลุ่มควบคุม วันอังคารและวันพฤหัสบดี ในสถานการณ์เรียนการสอนปกติชั่วโมงการสอนกิจกรรมแนะแนว หลังจากได้ยุติการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ เมื่อหมดเวลาสังเกตแต่ละครั้งแล้ว ผู้วิจัยกับผู้ช่วยวิจัยนำผลการบันทึกพฤติกรรมมาหาลัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง แล้วจดบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของผู้รับการทดลองแต่ละคนไว้ โดยดัชนีความเชื่อมั่นในช่วงติดตามผลและศึกษาความคงทนของทั้ง 2 กลุ่มคือ 0.85 และ 0.90 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเก็บข้อมูลตลอดการทดลอง โดยการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมพฤติกรรมความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในชั่วโมงการสอนกิจกรรมแนะแนวตามตารางสอนเป็นเวลา 12 สัปดาห์

การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนของผู้รับการทดลองแต่ละครั้งมาหาสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย หลังจากนั้นนำความถี่ของคะแนนพฤติกรรมดังกล่าวมาวิเคราะห์ทางสถิติและเสนอความถี่เป็นกราฟเส้นตรง เพื่อการเปลี่ยนแปลงของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละระยะของผู้รับการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง โดยให้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pair Signed Rank Test)
2. วิเคราะห์ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ โดยให้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pair Signed Rank Test)
3. วิเคราะห์ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ โดยให้การทดสอบของ แมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ มัธยฐาน (Median) และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quatile Deviation)

2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pair Signed Rank Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 111)

2.2 เปรียบเทียบผลต่างของความมีวินัยในห้องเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบของ แมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test) (นิภา ศรีไพโรจน์. 2528 : 149)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- R^+ แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของควมมีวินัยในห้องเรียนที่สังเกตได้ มีค่าเป็นบวก
- R^- แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของควมมีวินัยในห้องเรียนที่สังเกตได้ มีค่าเป็นลบ
- R_x แทน ผลรวมของตำแหน่งที่ได้จากกลุ่มทดลอง
- R_c แทน ผลรวมของตำแหน่งที่ได้จากกลุ่มควบคุม
- U แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของ แมน-วิทนี (Mann-Whitney)
- T แทน ผลรวมของค่า R ที่มีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งได้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบควมมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการให้สถานการณ์จำลองและก่อนการสอนแบบปกติ

2. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง
3. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ
4. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้สถานการณ์จำลองและหลังการสอนแบบปกติ
5. เปรียบเทียบความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ
6. แสดงการเปลี่ยนแปลงความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการเขียนกราฟเส้น

ตาราง 1 เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ก่อนการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	58	7	54	3.5
2	55	5	57	6
3	54	3.5	65	10
4	62	8	50	1
5	74	14	68	11
6	69	12.5	69	12.5
7	80	15	51	2
8	86	16	64	9

$$U = 19 \quad R_E = 81 \quad R_C = 55$$

จากตาราง 1 ค่าความน่าจะเป็นของ แมน-วิทนี ยู เทสต์ (Mann-Whitney U Test) U เท่ากับ 19 ที่ $n_E = 8$, $n_C = 8$ พบว่า ค่า U ที่เปิดจากตารางมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .097 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้เท่ากับ .01 แสดงว่าความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 2 เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง

คนที่	ความมีวินัยในห้องเรียน		ผลต่างของ ความมีวินัย ในห้องเรียน	อันดับ	R^-	R^+
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง				
1	58	109	51	5		+5
2	55	111	56	7.5		+7.5
3	54	110	56	7.5		+7.5
4	62	116	54	6		+6
5	74	108	34	2		+2
6	69	114	45	4		+4
7	80	116	36	3		+3
8	86	117	31	1		+1
รวม						+36

$$T = 0^{**}$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ค่าวิกฤติ (Critical Values) ของ T ในการทดสอบด้วย Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังจากการใช้สถานการณ์จำลอง ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 3 เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง
การสอนแบบปกติ

คนที่	ความมีวินัยในห้องเรียน		ผลต่างของ ความมีวินัย ในห้องเรียน	อันดับ	R ⁻	R ⁺
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง				
1	54 ✓	86	32	2		+2
2	57 ✓	105	48	7		+7
3	65 ✓	100	35	4		+4
4	50 ✓	108	58	8		+8
5	68 ✓	101	33	3		+3
6	69 ✓	91	22	1		+1
7	51 ✓	96	45	6		+6
8	64 ✓	101	37	5		+5
รวม						+36

$$T = 0^{**}$$

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ค่าวิกฤติ (Critical Values) ของ T ในการทดสอบด้วย Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังจากการสอนแบบปกติ ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 4 เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
หลังการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	109	10	86	1
2	111	12	105	7
3	110	11	100	4
4	116	14.5	108	8.5
5	108	8.5	101	5.5
6	114	13	91	2
7	116	14.5	96	3
8	117	16	101	5.5

$$U = .5 \quad R_x = 99.5 \quad R_c = 36.5$$

จากตาราง 4 ค่าความน่าจะเป็นของ แมน-วิทนี ยู เทสต์ (Mann-Whitney U Test) U เท่ากับ .5 ที่ $n_x = 8$, $n_c = 8$ พบว่า ค่า U ที่เปิดจากตารางมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้เท่ากับ .01 แสดงว่าความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการใช้สถานการณ์จำลองและภายหลังการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

ตาราง 5 เปรียบเทียบความคงทนของควมมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม หลังจากการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ

คนที่	กลุ่มทดลอง	อันดับ	กลุ่มควบคุม	อันดับ
1	103	9	77	1
2	110	12.5	97	6
3	111	14.5	100	8
4	106	10	89	4
5	94	5	86	3
6	108	11	111	14.5
7	114	16	82	2
8	110	12.5	98	7

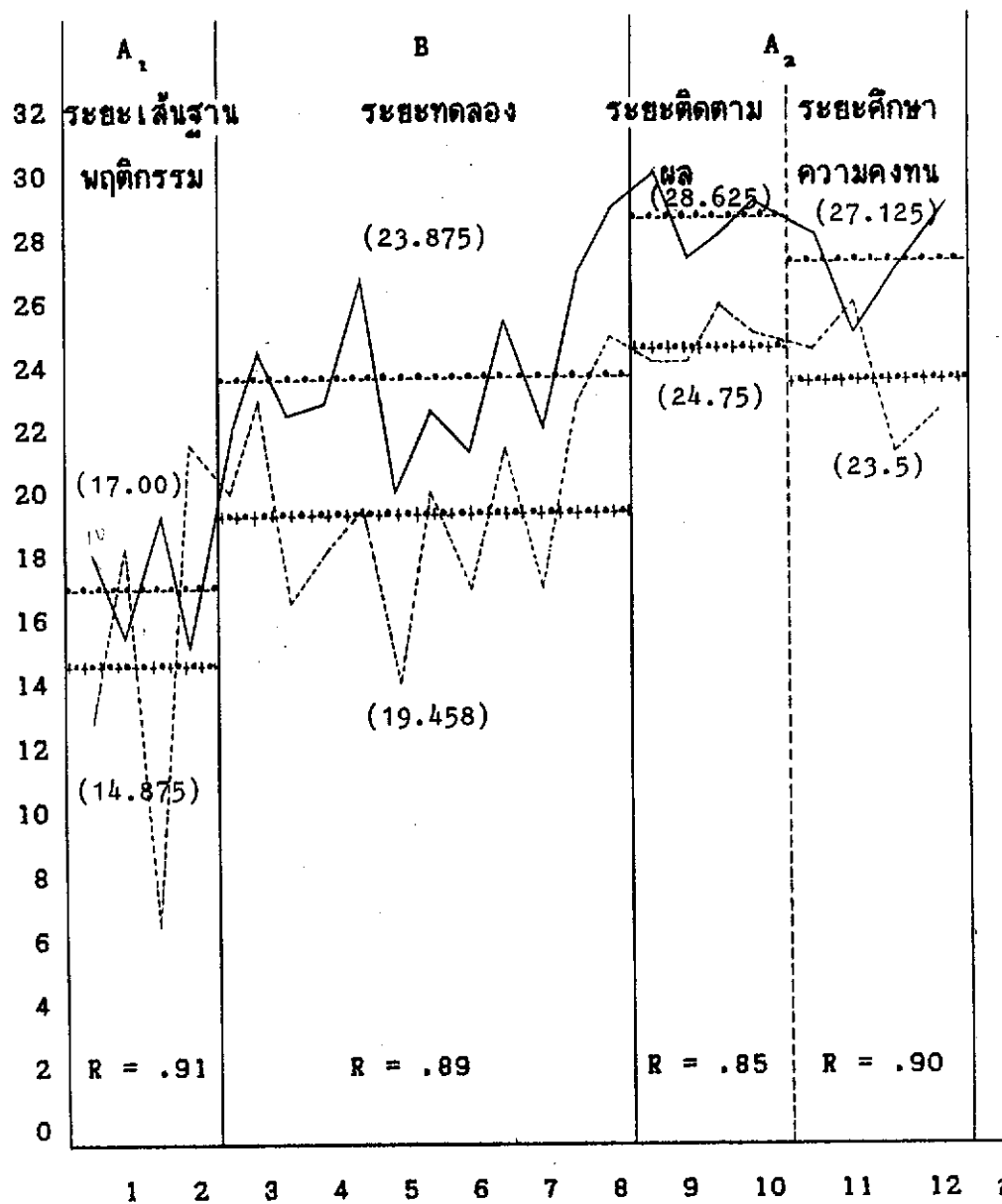
$$U = 9.5 \quad R_x = 90.5 \quad R_c = 45.5$$

จากตาราง 5 ค่าความน่าจะเป็นของ แมน-วิทนี ยู เทสต์ (Mann-Whitney U Test) U เท่ากับ 9.5 ที่ $n_x = 8$, $n_c = 8$ พบว่า ค่า U ที่เปิดจากตารางมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .0085 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ตั้งไว้เท่ากับ .01 แสดงว่าความคงทนของควมมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังจากการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้สถานการณ์จำลองและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ผลการทดลอง พบว่าความถี่เฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตลอด 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐานพฤติกรรม ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง ปรากฏผลดังแสดงในภาพประกอบ 2

ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

_____ มัธยฐานของความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองในแต่ละสัปดาห์

----- มัธยฐานของความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมในแต่ละสัปดาห์

-.-. ค่ามัธยฐานเฉลี่ยของความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองในแต่ละช่วง

+.+. ค่ามัธยฐานเฉลี่ยของความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุมในแต่ละช่วง

R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ภาพประกอบ 2 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตลอด 3 ระยะ

จากภาพประกอบ 2 จะเห็นได้ว่ามัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง (การใช้สถานการณ์จำลอง) ในระยะเส้นฐานและระยะทดลองสูงขึ้นจาก 17.00 เป็น 23.875 และเมื่อพิจารณามัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนในระยะติดตามผลเพิ่มเป็น 28.625 และในระยะติดตามความคงทนลดลงเป็น 27.125 แสดงว่าการใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลในตาราง 2

สำหรับกลุ่มควบคุม (การสอนแบบปกติ) มัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนในระยะเส้นฐานในระยะทดลองสูงขึ้นจาก 14.875 เป็น 19.458 และเมื่อพิจารณามัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นเป็น 24.75 และลดลงเป็น 23.5 ในระยะติดตามความคงทน

เมื่อเปรียบเทียบมัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่าในระยะเส้นฐานทั้ง 2 กลุ่ม มีมัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนใกล้เคียงกัน (ซึ่งได้ผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญตามตาราง 1) แต่เมื่อถึงระยะทดลอง มัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าของกลุ่มควบคุม เมื่อถึงระยะติดตามผลมัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนเพิ่มขึ้นทั้ง 2 กลุ่ม และในระยะติดตามความคงทน ปรากฏว่ามัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ต่ำลง อย่างไรก็ตาม มัชฌฐานเฉลี่ยของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองเพิ่มสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกระยะการทดลอง

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังจากการได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีวินัยในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 185 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่มีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 จำนวน 16 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน
2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนทดลอง

1.1 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ฝึกสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เพื่อหาดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต จนได้ค่าดัชนีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

1.2 ผู้วิจัยฝึกใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติแก่นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 8 คน ตรวจสอบแก้ไขให้เหมาะสมจนสามารถนำไปใช้กับนักเรียนได้

2. ระยะดำเนินการทดลอง ใช้เวลา 12 สัปดาห์ การทดลองครั้งนี้เป็นการทดลองแบบสลับกลับ (Reversal Design) โดยผู้วิจัยแบ่งการทดลองเป็น 3 ระยะ คือ

2.1 ระยะที่ 1 (A_1) เริ่มสัปดาห์ที่ 1-2 เป็นระยะเส้นฐานพฤติกรรม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในสภาพการเรียนการสอนแบบปกติ ใช้เวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เริ่มวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2534 โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.91

2.2 ระยะที่ 2 (B) เริ่มสัปดาห์ที่ 3-8 เป็นระยะทดลอง ระยะนี้ผู้วิจัยใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนกลุ่มทดลองและการสอนแบบปกติกับนักเรียนในกลุ่มควบคุม โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที เริ่มวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2535 โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เท่ากับ 0.89

2.3 ระยะที่ 3 (A_2) ระยะหลังการทดลอง ใช้เวลา 4 สัปดาห์ ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 9-12 เริ่มวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2535 ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 โดยแบ่งการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนออกเป็น 2 ระยะ คือ

สัปดาห์ที่ 9-10 เป็นระยะติดตามผลหลังการทดลอง

สัปดาห์ที่ 11-12 เป็นระยะศึกษาความคงทนของพฤติกรรม

ระยะติดตามผลหลังการทดลอง ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากยุติการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติแล้ว ใช้เวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.85

ระยะศึกษาความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียน ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม หลังจากยุติการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติแล้ว เป็นเวลา 2 สัปดาห์ การสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียน

ในช่วงนี้ ใช้เวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที โดยค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกตของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.90

3. หลังสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 นำข้อมูลการสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนมาหาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต 2 คน เพื่อหาค่าดัชนีความเชื่อมั่นของการสังเกต

3.2 นำข้อมูลการสังเกตและบันทึกความมีวินัยในห้องเรียนในข้อ 3.1 มาวิเคราะห์ทางสถิติ

3.3 นำเสนอข้อมูลด้วยกราฟเส้นตรง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบของ แมน-วิทนีย์ (The Mann-Whitney U Test)

2. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมภายหลังการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบของ แมน-วิทนีย์ (The Mann-Whitney U Test)

3. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการให้สถานการณ์จำลอง โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซ์ (Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test)

4. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซ์ (Wilcoxon Matched Pairs Signed Rank Test)

5. เปรียบเทียบความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ โดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann-Whitney U Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่าความมีวินัยในห้องเรียนของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่าความมีวินัยในห้องเรียนของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ใช้สถานการณ์จำลองมีวินัยในห้องเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ใช้การสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการให้สถานการณ์จำลอง ผลปรากฏว่าความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. เปรียบเทียบความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่าภายหลังการสอนแบบปกติ ความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. เปรียบเทียบความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่าความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนภายหลังการให้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ใช้สถานการณ์จำลอง มีความคงทนของความมีวินัยในห้องเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ใช้การสอนแบบปกติ

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ ใช้สถานการณ์จำลอง มีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยการ ใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จันทวิช พันธุ์สุข (2533 : 41) ที่ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่งแดง จังหวัดมุกดาหาร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ ใช้สถานการณ์จำลอง มีความสนใจในอาชีพอิสระสูงกว่าการสอนแบบปกติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วชิรพร จัปเกตุ (2533 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาผลของสถานการณ์จำลองที่มีต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรมพรรยอสุรณ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการ ใช้สถานการณ์จำลองมีความเสียสละสูงกว่าการให้ข้อสังเกต

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะสถานการณ์จำลองเป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้ใกล้เคียงหรือเลียนแบบสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสถานการณ์ด้วยตนเองโดยการปฏิบัติ แสดง และออกความเห็น ซึ่งวิธีการนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มีความรู้สึกร่วมต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ ซึ่งผลของการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์ (2531 : 49) ที่ศึกษาผลของ

การใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนสูงขึ้นหลังได้รับการสอนแบบปกติ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติก็สามารถพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าเดิมได้ ทั้งนี้เพราะการสอนแบบปกตินั้นผู้เรียนได้เรียนรู้และมีโอกาสได้ซักถามในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง และมีการสรุปร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน ทำให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียนดีขึ้น

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลอง มีวินัยในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แม้พบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนมีวินัยในห้องเรียนของแต่ละกลุ่มสูงขึ้น แต่ความมีวินัยในห้องเรียนของกลุ่มทดลองสูงขึ้นมากรกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ จันทวิช พันธ์สุข (2533 : 44) ที่ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีความสนใจอาชีพอิสระสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ การที่นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลอง มีวินัยในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เพราะการสอนโดยการใช้สถานการณ์จำลองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีเผชิญกับสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยปฏิบัติแสดง และออกความเห็น ซึ่งวิธีการนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ มีความรู้สึกร่วมต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง แต่การสอนปกติเป็นวิธีการที่ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง แต่เกิดการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้สอนจึงไม่อาจเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้ดีเท่าการใช้สถานการณ์จำลอง

ดังนั้น ผลของการศึกษาค้นคว้าจึงพบว่า ความมีวินัยในห้องเรียนสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้ทั้งวิธีการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ แต่การใช้สถานการณ์จำลองสามารถพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนดีกว่า และยังพบว่า สถานการณ์จำลองทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนแบบปกติด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองและการสอนแบบปกติ สามารถพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น แต่การใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ จึงควรส่งเสริมให้มีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนในชั้นอื่น ๆ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างและทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อ

1.2 ควรมีการฝึกอบรมการใช้สถานการณ์จำลองแก่ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือเยาวชน ให้นำไปใช้พัฒนาความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัย

2.1 ควรนำสถานการณ์จำลองไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่มีปัญหาความมีวินัยในห้องเรียน

2.2 ควรมีการติดตามผลในระยะยาว เช่น 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี เป็นต้น เพื่อศึกษาว่านักเรียนยังคงมีความมีวินัยในห้องเรียนอยู่หรือไม่ หลังสิ้นสุดการทดลองแล้ว

2.3 ควรทดลองใช้วิธีการอื่นเพื่อพัฒนาความมีวินัยในห้องเรียน เช่น กิจกรรมกลุ่ม เทคนิคแม่แบบ เป็นต้น

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

กรมสามัญศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. การปลูกฝังสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ

กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., ม.ป.ป.

..... แนวปฏิบัติตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทั่วประเทศ. กรุงเทพฯ :

พิมพ์ที่กองผลิตและอุปกรณ์การศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

เกียรติศักดิ์ อิชยานนท์. "วินัยคือปัจจัยสร้างชาติ," วัฒนธรรมไทย. 10 : 71 - 75 ;

ตุลาคม 2527.

คณะกรรมการการพัฒนาศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530 - 2534. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ยูไนเต็

โปรดักชั่น, 2530.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2521.

คึกฤทธิ์ บุนนาค. ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองและวิธีสอนไม่ใช้สถานการณ์จำลอง

วิชาสังคมศึกษาหน่วยเนื้อหาในโลกปัจจุบัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาพิมพ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.

อัดสำเนา.

/ จันทวิช พันธุ์สน. ผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่งแดง จังหวัดมุกดาหาร. ปรินญาพิมพ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

อัดสำเนา.

- จิรวรรณ วิรัชกุล. การศึกษานวัตกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ช. ชนบท. "วินัยในตนเองสอนให้เกิดขึ้นได้อย่างไร," ประชาศึกษา. 37(3) : 21 - 23 ; ธันวาคม 2529.
- ชัยพร วิชชาวุธ. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
_____. มูลสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชัยฤทธิ นรมมา. การศึกษานวัตกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ดวงแข คำแสงสวัสดิ์. การเปรียบเทียบผลของการให้แรงเสริมทางสังคมและการใช้สัญญาเงื่อนไขที่มีต่อระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสงขลา จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ทวีป ปรีชา. ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จ.นครศรีธรรมราช ในทัศนะผู้ปกครอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- ✓ จำรงค์ น่วมศิริ. การทดลองใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างสถานการณ์จำลองในการสอนจริยศึกษาเพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

จิตารัตน์ ศรีสวัสดิ์. ผลของบทบาทสมมุติที่มีต่อเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนารีนกุล จังหวัดอุบลราชธานี.

ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

นิภา ศรีไพโรจน์. สถิติอนุพาราเมตริก. มหาสารคาม : ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2528.

ประดิษฐ์ อวษเจริญ. วิชาการบริหารการศึกษาวาดด้วยกิจกรรมนักเรียน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด อักษรนิเทศ, ม.ป.ป.

ปภาวดี แจ้งศิริ. ผลของการควบคุมตนเองต่อพฤติกรรมก่อนไว้ในชั้นเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.

ปรีชา วิหคโต. การฝึกครูประจำการในการประยุกต์หลักพฤติกรรมเพื่อสร้างและรักษาพฤติกรรมที่อยู่ในระเบียบวินัยในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.

ปัญจา สดสง่า. วินัยของนักเรียน การประพจน์วินัย การป้องกันและการแก้ไขตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดนิทน์. การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งตำรา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2530.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียนเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูสวนสุนันทา, 2521.

พรรณทิพย์ พันทอง. การเปรียบเทียบผลของการใช้บทบาทสมมติแบบมีบทและไม่มีบทที่มีต่อวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลทรี อ่างทอง อนุบาลทรีจังหวัดอ่างทอง. ปรินทิพย์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

พารณี เสงวีจิตร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมและความมีวินัย แห่งตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ ระหว่างวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์และการสอนแบบบรรยาย. ปรินทิพย์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

ภรณ์ อินทศร. ผลการใช้วิธีควบคุมตนเองปรับพฤติกรรมตั้งใจเรียนในห้องเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.

วิญญู สาธร. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

มาลินี จุฑาปะมา. การศึกษาวิธีการที่ครูแนะแนวใช้ในการปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา. ปรินทิพย์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

เขาวภา กันทรวิชากุล. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนในห้องเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนป่าโมกวชิยาลัย จังหวัดอ่างทอง. ปรินทิพย์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2525.

- ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. การทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเอง.
 ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2525. อัดสำเนา.
- วรัญญา จีรธรรมกร. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในการแก้ปัญหาระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- ✓วรรณ เลิศขันธ์. ผลการสอนโดยใช้เกมสถานการณ์จำลองที่มีต่อแนวคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
 ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2528. อัดสำเนา.
- วิมล เศวตกนิษฐ์. การศึกษานวัตกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
 2522. อัดสำเนา.
- วัชรพร จับเกิด. ผลของสถานการณ์จำลองที่มีต่อความเสียสละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณินท์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
 อัดสำเนา.
- วิวาร์วัน มุลสถาน. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความมีวินัยในตนเอง.
 ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2522. อัดสำเนา.
- ศุภวดี ชูวงศ์. การศึกษานโยบายทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครราชสีมาในทัศนะของครู. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.

- คุณิพร นิมิตกุล. เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เชื้อโรค
ติดต่อคนไข้ บทเรียนโมดูลกับการเรียนการสอนแบบปกติ. ปรินญาพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- ✓ สมพงษ์ จิตระดับ. "การสอนจริยศึกษาด้วยสถานการณ์จำลอง," ประชาศึกษา.
24(6) : 15 - 21 ; มีนาคม 2522.
- ✓ สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์
ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วยการทำมาหากินด้วยการสอน
แบบให้และไม่ใช่สถานการณ์จำลอง. ปรินญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สมพร สุกัญย์, ม.ร.ว. การศึกษาลงมือการใช้แรงเสริมทางสังคมต่อพฤติกรรมเจียมขมิ
มิคปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- _____. จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- _____. "แนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน," ครูปริทัศน์.
8 : 26 - 32 ; กรกฎาคม 2526.
- สุชา จันทน์เอม. จิตวิทยาในห้องเรียน. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2521.
- สิริวรรณ สุวรรณธาดา. "แนวโน้มของสังคมศึกษาในปัจจุบัน," ครูปริทัศน์. 5 :
104 ; พฤษภาคม 2522.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. ประมวลข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย พ.ศ. 2530.
(ฉบับพิเศษ). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2530.
- ✓ สำเริง เวชสุนทร. "กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิทยาลัยครู," ครูปริทัศน์.
5(2) : 18 - 19 ; ธันวาคม 2531.

- ✓ สุกิน บุญช่วงษ์. หลักการสอนตรงตามหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2530.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครู
สวนดุสิต, 2530.
- ✓ สุกา กิจจาทร. "การใช้สถานการณ์จำลอง," เอกสารการประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการ
การสอนแบบจุลภาค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2529.
- สุรเกียรติ์ ลิ้มเจริญ. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในตนเอง ความวิตกกังวลกับ
ระเบียบวินัยในชั้นเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- หะชันน่า พงศ์ยี่หล้า. การศึกษาลักษณะการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2530.
- อรนงค์ วิทยานิพนธ์. การเปรียบเทียบผลของการควบคุมตนเองและการวางเงื่อนไข
เป็นกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมก่อนนอนในห้องสมุดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดใหม่ช่องลม กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- อรสา ไทยการวงศ์. ผลของการใช้การควบคุมสิ่งเร้าในการเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจ
เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- ✓ อัญชลี แจ่มเจริญ. "สถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอน," มิตรครู. 21(9) :
5 - 9 : พฤษภาคม 2522.
- เอนกกุล กรีนแสง. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์เนศการพิมพ์, 2520.

Andersson, Robert T. "CHARGE...A Simulation Game Designed to Teach Group Member Role Prospective Teacher...Found to be Effective," Research in Education. (ERUC) 12 : 181 ; July, 1979.

Ausubel David P. Educational Psychology. Chicago : Holt Rinehart and Winston, 1968.

Ayllon, Theodore and Michael D. Roberts. "Elimination Discipline Problem by Strengthening Academic performance," Journal of Applied Behavior Analysis. 7 : 71 - 76 ; 1974.

Alexander, R.N. and C.H. Apfel. "Altering Schedule of Reinforcement for Improved Classroom Behavior," Exceptional Children. 43 : 97 - 99 ; 1976.

Boocock, Sarane S. and E.O.S.Child. Simulation Games in Learning. California, Sage Publication, Inc., 1981.

Boldstard, Orin D. and Stephen M. Johnson. "Self-Regulation in the Modification of Disruptive Classroom Behavior," Journal of Applied Behavior Analysis. 5 : 443 - 454 ; 1972.

Broden, M. and others. "Effects of Teacher's Attention on Attending Behavior of Two Boys at Adjacent Desk," Journal of Applied Behavior Analysis. 3(3) : 199 - 203A ; Fall, 1970.

Brown, Reyhold B., Rodney E. Copeland and Vance R. Hall. "The School Principle as a Behavior Modification," Journal of Educational Research. 66 : 175 - 180 ; 1977.

- Cobb, Joseph A. and Hops Hyman. "Effects of Academic Survival Skill Training on Low Achieving First Graders," The Journal of Educational Research. 67(3) : 180 - 183 ; November, 1976.
- Craighead, Edward W., Alen E. Kazdin and M.J.Mahoney. Behavior Modification. Boston : Houghton Mifflin Company, 1976.
- Cruickshank, D. "Nation of Simulation and Games : A Preliminary Inquiry," Education Technology. July, 1972.
- Drabman, Ronald, Robert Spitanik and Spitanik. "Soceomrtric and Disruptive Behavior a Function of Four Types of Token Reinforcement Program," Journal of Applied Behavior Analysis. 7 : 93 ; 101 ; Spring, 1974.
- Fishbein, Jill E. and Bardara H. Wasik. "Effect of the Good Behavior Game on Disruptive Library Behavior," Journal of Applied Behavior Analysis. 14 : 89 - 93 ; 1981.
- Gambrill, Elleen D. Behavior Modification. San Francisco : Jossey - Bass Publishers, 1978.
- Geller, Danial M. "Involuement in Role - Playing Simulation : A Demonstration with Studies on Obedience," Journal of Personality and Social Psychology. 36 : 219 - 235 ; November, 1978.
- Hoge, Robert D. and Sally Luce. "Predicting Aademic Achievement From Chassroom Behavior," Educational Research. 49 : 479 - 496 ; Summer, 1979.

Jersild, Arther T. Child Psychology. 6th ed., New York :
Prentice Hall, Inc., 1968.

Postma, Charles Henry, "Simulation in High School Social
Studies : Students Cognitive Retention and Pupil Teacher
Affective Perceptions," Dissertation Abstracts International.
34(8) : 4712 - 4713 - A ; February, 1974.

Schultz, Landall L. Simulation in Social and Administrative
Science. New Jersey : Englewood Cliffs, Prentice-Hall,
Inc., 1972.

Shoviakov, George V. and Reid Fritz. Discipline for Today's
Children and Youth. Association for Supervision and
Curriculum Development, Washington D.C., 1956.

Taylor, John L. and Rex Walford. Simulation in the Classroom.
Middlesex, England : Penguinbook, Inc., 1974.

Twelger, Paul. A. "Designing Simulation System," Educational
Technology. 64 - 70 ; October, 1969.

Wright, B. "Autism in Children and the Perceived Conduct of
Others." Journal of Abnormal and Social Psychology.
37 : 218 - 233 ; 1942.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. **แบบสอบถามพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนในห้องเรียน**
2. **แบบประเมินพฤติกรรมการมีวินัยในห้องเรียน**
3. **แบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน**

แบบสอบถามพฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนในห้องเรียน

คำอธิบาย โปรดระบุว่า พฤติกรรมใดของนักเรียนที่ท่านพบในห้องเรียนของท่าน
(ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง ได้มากกว่า 1 ช่อง)

ขณะที่ครูสอน

- ☐ [] ส่งเสียงดัง
- ☐ [] รังแกเพื่อน
- ☐ [] ชอบแหย่เพื่อน
- ☐ [] คอยกัน
- ☐ [] เล่นกับเพื่อน
- ☐ [] ขว้างปาสิ่งของ
- ☐ [] พูดสอดแทรกครู
- ☐ [] ชอบทำเสียงประหลาด
- ☐ [] ลุกจากที่เดินไปเดินมา
- ☐ [] นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ
- ☐ [] นำสิ่งของออกมาเล่น
- ☐ [] เหม่อมองที่อื่น
- ☐ [] แย่งเพื่อนพูดในการตอบคำถาม
- ☐ [] แสดงจำอวดในห้องเรียน
- ☐ [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ขณะที่ครูให้งานทำ

- ☐ [] ไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย (คอยกัน, เล่นกัน, เดินไปเดินมา, อ่านหนังสือ
อ่านเล่น, อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

- [] ไม่ร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด (เอางานวิชาอื่นขึ้นมาทำ, นั่งเฉย, คู้ยกัน, อ่านหนังสืออ่านเล่น) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
- [] รบกวนเพื่อนในขณะที่ทำงาน
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ผู้ประเมิน

- [] ครูประจำชั้น ม.1/....
- [] ครูสอนกิจกรรมแนะแนว ม.1/....

แบบประเมินพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียน

ครูสอนวิชากิจกรรมแนะแนว ชั้น ม.1/.....

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพื่อระบุพฤติกรรมในห้องเรียนของนักเรียนแต่ละคน
ในช่องที่มีพฤติกรรมแต่ละด้านดังกล่าวโดยแบ่งน้ำหนักของพฤติกรรมดังนี้

- 5 หมายถึง แสดงพฤติกรรม มากที่สุด
- 4 หมายถึง แสดงพฤติกรรม มาก
- 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรม ปานกลาง
- 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรม น้อย
- 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรม น้อยที่สุด

นักเรียน คนที่	ชื่อ/นามสกุล	พฤติกรรม	ความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น				
			5	4	3	2	1
		1. พฤติกรรมในห้องเรียนขณะ ที่ครูสอน 1.1 คู้ยกัน 1.2 นำงานวิชาอื่นมาทำ 1.3 เล่นกับเพื่อน 1.4 เหม่อมองที่อื่น 1.5 แย่งเพื่อนพูดในการ ตอบคำถาม 1.6 แหย่เพื่อน 1.7 พูดสอดแทรกครู					

นักเรียน คนที่	ชื่อ/นามสกุล	พฤติกรรม	ความถี่ของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น				
			5	4	3	2	1
		2. พฤติกรรมในห้องเรียน ขณะที่ครูให้งานทำ 2.1 ไม่ร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด - คอยก้น - เล่นกัน - เดินไปเดินมา - อ่านหนังสืออ่านเล่น 2.2 ไม่ทำงานที่ครูมอบหมาย - เอางานวิชาอื่นขึ้นมาทำ - นั่งเฉย ๆ - คอยก้น - อ่านหนังสืออ่านเล่น 2.3 ระบายเพื่อนในขณะที่ทำงาน					

รวม

แบบบันทึกการสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน

ครั้งที่..... ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....
 วันที่..... สถานที่สังเกต.....
 ผู้สังเกต..... เวลาที่สังเกต.....

ความมีวินัยในห้องเรียน หมายถึง การที่บุคคลควบคุมตนเองให้อยู่ในกฎระเบียบของห้องเรียน เพื่อก่อให้เกิดความเรียบร้อยในห้องเรียน ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี แม้จะมีสิ่งรบกวนจากภายนอก เช่น บุคคล สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ นอกห้องเรียน หรือสิ่งรบกวนภายในตนเองเป็นอุปสรรคก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม พฤติกรรมความมีวินัยในห้องเรียน จำแนกได้ดังนี้

1. ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน ได้แก่
 - 1.1 ไม่คุยกัน
 - 1.2 ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ
 - 1.3 ไม่เล่นกับเพื่อน
 - 1.4 ไม่หยอ่เพื่อน
2. ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูให้งานทำ ได้แก่
 - 2.1 ร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด
 - 2.2 ทำงานที่ครูมอบหมาย
 - 2.3 ไม่รบกวนเพื่อนในขณะที่ทำงาน

ความมีวินัยในห้องเรียนแต่ละประเภท กำหนดรายละเอียดดังนี้

พฤติกรรมของผู้รับการทดลอง	คำจำกัดความ
<u>ขณะที่ครูสอน</u> 1. ไม่คุยกัน 2. ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ 3. ไม่เล่นกับเพื่อน 4. ไม่แหย่เพื่อน	- การใช้ปากพูดกับเพื่อน เรียกชื่อเพื่อนให้ตอบคำถามในขณะที่ครูสอน - การไม่นำสิ่งของหรืองานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอน - ไม่นำวัตถุสิ่งของหรือของเล่นใด ๆ มาเล่นด้วยกันกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน - การไม่ใช้อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือวัตถุใด ๆ ตีสะกิด ผลัก หยิก เขก กระแทกต่อเพื่อนโดยเพื่อนไม่ได้ยินดีในการกระทำนั้น
<u>ขณะที่ครูให้งานทำ</u> 1. ร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด 2. ทำงานที่ครูมอบหมาย 3. ไม่รบกวนเพื่อนขณะทำงาน	- การเอาใจใส่ทำงานที่ครูสั่งหรือร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ ไม่พูดคุยหรือเล่นกัน - ไม่เดินไปเดินมา, ไม่อ่านหนังสืออ่านเล่นในขณะที่ครูให้งานทำ 1. ใช้ปาก ได้แก่ เรียกเพื่อน ตะโกน ส่งเสียงดัง หัวเราะ รบกวนสมาธิเพื่อนในขณะที่ทำงาน

พฤติกรรมของผู้รับการทดลอง	คำจำกัดความ
	2. ใช้มือ ได้แก่ สะกิดเพื่อน เคาะจังหวะ ลาก เขย่าโต๊ะ ให้เกิดเสียงรบกวนเพื่อนในขณะที่ทำงาน 3. ใช้เท้า ได้แก่ กระดืบเท้า และใช้เท้าเกี่ยว สะกิดเพื่อน

หมายเหตุ การสังเกตจะแบ่งเวลาออกเป็น 8 ช่วง บันทึกพฤติกรรมช่วงละ 4 นาที นับ 1 นาที โดยให้คะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่มีวินัยในห้องเรียน
- 0 หมายถึง นักเรียนไม่แสดงพฤติกรรมที่มีวินัยในห้องเรียน

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความมีวินัยในห้องเรียน							
		ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน				ในขณะที่ครูให้งานทำ			
		ไม่คุยกับ ใคร	ไม่ทำงาน วิชาอื่นมา ทำ	ไม่เล่น กับเพื่อน	ไม่หยอ เพื่อน	ร่วม กิจกรรมที่ ครูกำหนด	ทำงานที่ครู มอบหมาย	ไม่รบกวน เพื่อน	รวม
1	1								
	2								
	3								
	4								
	5								
	6								
	7								
	8								
2	2								
	3								
	4								
	5								
	6								
	7								
	8								
	1								

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความมีวินัยในห้องเรียน							
		ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน				ในขณะที่ครูให้งานทำ			
		ไม่คุยกัน	ไม่นำงาน วิชาอื่นมา ทำ	ไม่เล่น กับเพื่อน	ไม่หยอঁ เพื่อน	ร่วม กิจกรรมที่ ครูกำหนด	ทำงานที่ครู มอบหมาย	ไม่รบกวน เพื่อน	รวม
3	3								
	4								
	5								
	6								
	7								
	8								
	1								
	2								
4	4								
	5								
	6								
	7								
	8								
	1								
	2								
	3								

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความมีวินัยในห้องเรียน							
		ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน				ในขณะที่ครูให้งานทำ			
		ไม่คุยกัน	ไม่ทำงาน วิชาอื่นมา ทำ	ไม่เล่น กับเพื่อน	ไม่หยอ เพื่อน	ร่วม กิจกรรมที่ ครูกำหนด	ทำงานที่ครู มอบหมาย	ไม่รบกวน เพื่อน	รวม
5	5								
	6								
	7								
	8								
	1								
	2								
	3								
	4								
6	6								
	7								
	8								
	1								
	2								
	3								
	4								
	5								

ช่วงที่	นักเรียน คนที่	ความมีวินัยในห้องเรียน							
		ความมีวินัยในห้องเรียนขณะที่ครูสอน				ในขณะที่ครูให้งานทำ			
		ไม่คุยกัน	ไม่นั่งงาน วิชาอื่นมา ทำ	ไม่เล่น กับเพื่อน	ไม่หยอঁ เพื่อน	ร่วม กิจกรรมที่ ครูกำหนด	ทำงานที่ครู มอบหมาย	ไม่รบกวน เพื่อน	รวม
7	7								
	8								
	1								
	2								
	3								
	4								
	5								
	6								
8	8								
	1								
	2								
	3								
	4								
	5								
	6								
	7								

ภาคผนวก ข

1. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง (ใช้กับกลุ่มทดลอง)
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ (ใช้กับกลุ่มควบคุม)

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	เกม"สัมพันธ์ภาพ"	1. เพื่อให้นักเรียนและผู้วิจัยได้รู้จักกันมากขึ้น เป็นการสร้างบรรยากาศความคุ้นเคยขึ้นภายในกลุ่ม และความเป็นกันเองภายในกลุ่ม 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีดำเนินการใช้สถานการณ์จำลอง จุดมุ่งหมายของการแสดงบทบาทหน้าที่ของนักเรียน ตลอดจนช่วงเวลาย่อยๆ เวลา จำนวนครั้ง และให้นักเรียนทั้งหมดนั่งเป็นสถานที่ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรม 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการพัฒนาให้นักเรียนเกิดวินัยในห้องเรียนเมื่อเราให้เพื่อนเขียนข้อดีโดยใช้สถานการณ์จำลอง	1. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้เกิดขึ้นภายในกลุ่ม 1.1 ผู้วิจัยและสมาชิกทุกคนในกลุ่มแนะนำตนเอง 1.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษให้กับนักเรียนคนละแผ่น ทั้งหมด 8 แผ่น โดยให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุลตัวเองบนหัวกระดาษโดยวงกลม (ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนข้อดีของเพื่อน) 1.3 ส่งกระดาษของตนเองไปให้เพื่อนด้านขวานักเรียนเกิดวินัยในห้องเรียนเมื่อเราให้เพื่อนเขียนข้อดีของตัวนักเรียนและนักเรียนเขียนข้อดีของเพื่อน 1.4 ผลัดกันเขียนจนกระดาษชื่อของนักเรียนแต่ละคนอยู่ที่เจ้าของโดย

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				ในกระดานนักเรียนต้องมีชื่อเพื่อนทั้ง 7 คน เขียนข้อดีของนักเรียนให้กับนักเรียน เมื่อกระดานเวียนมาอยู่กับเจ้าของชื่อให้ยุติ 1.5 ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีที่ได้จากการร่วมกิจกรรม 2. เมื่อบรรยากาศภายในกลุ่มมีความอบอุ่นเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันดี ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้รับการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 ทราบจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อฝึกความมีวินัยให้เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยผู้วิจัยชี้แจงให้เห็นข้อดีและข้อเสียของการไม่มีวินัยในห้องเรียน

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3. สันทนาซักถามและแจก ตารางวันและเวลาทำการ ทดลองตั้งแต่วันแรกจนถึง วันสิ้นสุดการทดลอง
2	ไม่คุยกัน	อย่าประมาท	ในการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 2-11 มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้	ในการใช้สถานการณ์ จำลองครั้งที่ 2-11 มี วิธีดำเนินการเป็นขั้นตอน ทุกครั้งดังนี้
3	ไม่คุยกัน	ไม่ได้ตั้งใจ	1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ ครูสอนและขณะที่ครูให้งาน ทำ	1. <u>ขั้นเตรียม</u> ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ ของการทดลองในแต่ละ ครั้งที่ต้องการให้นักเรียน
4	ไม่ทำงานวิชา อื่นขึ้นมาทำ	มารับผิดชอบ กันเถอะ	2. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่า ของการมีวินัยในห้องเรียน ในขณะที่ครูสอนและขณะที่ ครูให้งานทำ	ทราบและให้นักเรียน อาสาสมัครที่จะแสดง บทบาท
5	ไม่ทำงานวิชา อื่นขึ้นมาทำ	บอกแล้วนะ	3. เพื่อให้นักเรียนเห็นผล เสียของการไม่มีวินัยใน ห้องเรียนในขณะที่ครูสอน และขณะที่ครูให้งานทำ	2. <u>ขั้นดำเนินการกิจกรรม</u> นักเรียนแสดงบทบาท ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่ เตรียมไว้ ใช้เวลา ประมาณ 5-10 นาที
6	ไม่เล่นกัน	คิดไม่ถึง		
7	ไม่เล่นกัน	จ้อจอมขี้เล่น		
8	ไม่หยอเพื่อน	ขอโทษนะ		
9	ไม่เดินไป เดินมา	อย่ารีรอ		
10	ไม่อ่านหนังสือ อ่านเล่น	อีกนิดเดียว		
11	ไม่รบกวน เพื่อน	เคารพในสิทธิ ของผู้อื่น		

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นที่กระบวนการและบรรยากาศของการแสดง 4. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนช่วยกันสรุปสาระและข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 5. <u>ขั้นประเมินผล</u> 5.1 สังเกตจากพฤติกรรมของนักเรียน 5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุป

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
12	ปัจฉิมนิเทศ		1. เพื่อให้นักเรียนสรุปบททวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมเรื่องวินัยในห้องเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจลักษณะของบุคคลที่มีวินัยในห้องเรียน	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องวินัยในห้องเรียนของนักเรียนหลังจากได้รับการฝึกโดยการใช้สถานการณ์จำลองแล้ว 2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ผู้วิจัยกล่าวปิดการฝึกการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อให้เกิดวินัยในห้องเรียน

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้ง ใช้เวลา 40 นาที

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 2

หัวข้อเรื่อง ไม่คุยกัน

ชื่อกิจกรรม "อย่าประมาท"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การคุยกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่าประมาท"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่าประมาท"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่าประมาท" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นเขี้ยว นักเรียนจะปฏิบัติอย่างเขี้ยวหรือไม่
2. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับเขี้ยว ห้องเรียนจะมีสภาพเป็นอย่างไร
3. การกระทำของเขี้ยวเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนเขี้ยวทั้งหมด จะเกิดผล

อย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่าประมาท"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "อย่าประมาท"

ฉากที่ 1 เมื่อชั่วโมงเรียนวิชาประวัติศาสตร์มาถึง

ครูสายใจ: สวัสดิ์จ๊ะ นักเรียนที่น่ารักทุกคน

นักเรียน : สวัสดิ์คะคุณครู

เชียว : วิชานี้อีกแล้ว ฉันเบื่อจริง ๆ ขาว ครูพูดอะไรไม่เห็นรู้เรื่องเลย ประวัติศาสตร์สมัยอะไรนะ กรุงธนบุรี สมัยอยุธยา และต่างชาติที่เข้ามาติดต่อกับประเทศไทย โอ๊ย ฉันหลับตาเล่าให้ฟังก็ยังได้

ขาว : ยังงั้นเชียวเรอะ (ขณะที่ครูสายใจ กำลังบรรยายวิชาประวัติศาสตร์อยู่)

เชียว : แน่นนอน โอ้เอ๋ยง่ายจะตาย ไม่เชื่อเธอลองไปอ่านซิ ต่างชาติที่เข้ามาติดต่อกับไทยก็มีแต่ฝรั่งกับจีนเท่านั้น ถ้าครูถามชาติไหน เธอก็ตอบว่า ฝรั่งโปรตุเกสหรือไมก็จีน ถูกแน่ ๆ ไม่ต้องห่วง หัวชั้นเชียวแล้ว วิธีนี้รอดตัวหลายวิชาแล้ว

ขาว : ไม่เอาหรอก เราฟังครูดีกว่า

เชียว : ไม่ได้เรื่องเลยเธอ ฉันคุยกับนกดีกว่า นีนก เมื่อวานนะคุณแม่พาฉันไปซาฟารีเวิลด์มา และเธอไปมาหรือยัง (นกเฉย ๆ ไม่ได้ตอบอะไร) เออ ฉันก็รู้สึกว่าคุณคงไม่ได้ไปหรอก ฉันเล่าให้ฟังนะ

นก : (นิ่งเฉย ๆ ไม่ได้แสดงความเห็นอะไร)

เชียว : โอ้โฮ เธอ ฉันเจอนกแก้วพูดได้นะ มันพูดจิบกันน่ารัก ๆ และฉันยังเห็นนกเต้นระบำ แล้วกลิ้ง โอ้โฮ แล้วก็มี.....

ครูสายใจ: นี่เชียวออกมาหน้าห้องซิ ไหนตอบคำถามครูซิ ไทยเสียเอกราชครั้งที่ 2 ให้กับชาติใด (เชียว ลุกเดินออกมาหน้าห้อง)

เชียว : โปรตุเกสคะ (เพื่อน ๆ พากันหัวเราะ) เออ จินคะ

ครูสายใจ: เขียวเธอออกไปยืนหน้าห้อง แล้วท่อง ไม่ใช่โปรตุเกสค่ะ, ไม่ใช่จีนค่ะ นับไป 50 เที้ยว แล้วเข้ามาได้ ครูเห็นเธอคุยมานหลายชั่วโมงแล้ว เรื่องเกี่ยวกับ โปรตุเกสกับจีนที่มาติดต่อด้านขายกับไถยนะ ครูสอนมา 3 อาทิตย์แล้ว ครูเปลี่ยน เรื่องใหม่แล้ว

ฉากที่ 2 (หน้าห้องเรียน) เด็กนักเรียนที่เดินผ่านหน้าห้อง พากันยิ้มและหัวเราะคิกคัก เพื่อน ๆ ข้าง ๆ ห้องเดินผ่านมาหัวเราะกันคิกคัก

เขียว : อายจัง ต่อไปเราจะไม่คุยอีกแล้ว อือ ๆ เอ๊ย นั่นพี่ปู๊ (ที่เรา กำลังแอบปลื้ม) กำลังเดินมาทางนี้ เราต้องหยุดท่อง ว้ายครูสายใจกำลังมองด้วยสิ อือ "ไม่ใช่ โปรตุเกสค่ะ" "ไม่ใช่จีนค่ะ" ๆ ๆ

(นึกในใจ ต่อไปนี้เราจะตั้งใจเรียน เราจะไม่คุยในชั่วโมงอีกแล้ว)

บรรยาย พี่ปู๊เดินผ่านมา แล้วก็อมยิ้ม

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 3

หัวข้อเรื่อง ไม่คุยกัน
ชื่อกิจกรรม "ไม่ได้ตั้งใจ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การคุยกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรม โดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์วินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นวิมาลา นักเรียนจะปฏิบัติอย่างวิมาลาหรือไม่
2. ถ้านักเรียนเป็นเพื่อนของวิมาลา นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร
3. การกระทำของวิมาลา เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนวิมาลาทั้งหมดจะเกิดผล

อย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ"

ฉากที่ 1 ณ โรงเรียนสตรีแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงโมงเรียนวิชาสังคมศึกษา ครู
หวนใจ พาร่างค่อนข้างท้วม เข้ามาในห้องเรียนชั้น ม.1/5

วิมาลา : (หัวเราะ หันหน้าไปคุยกับวัลภา) ครูหวนแหวามาแล้ว อีอิ

ครูหวนใจ : สวัสดิ์ นักเรียนที่น่ารักทุกคน

นักเรียน : สวัสดิ์คะคุณครู

ครูหวนใจ : เมื่อคราวที่แล้ว เราเรียนไปถึงไหน ลองตอบครูซิ

นักเรียน : (แย่งกันตอบ) ถึงบทที่ 3 บทที่ 4 ค่ะ บทที่ 3 ไปแล้วค่ะ

ครูหวนใจ : ตอบทีละคนละคะ เอ้าไหน วัลภา ถึงบทที่เท่าไร

วัลภา : บทที่ 3 ค่ะ

ครูหวนใจ : ไข่จ๊ะ (หันไปเฝ้าวิมาลาซึ่งกำลังหันไปคุยกับเพื่อนเสียงดัง) นั่นวิมาลาอย่า
คุยกันเสียงดังได้ไหม ตั้งใจเรียนหน่อยสิ

วิมาลา : (หันมายิ้มหน้าทะเล้น) ค่ะครู

ครูหวนใจ : นักเรียนจะเห็นได้ว่า สังคมไทยเราประกอบด้วยชนชั้นต่าง ๆ กัน ทำให้
เกิดเป็นช่องว่างระหว่างสังคมชั้น (เสียงหัวเราะของวิมาลาดังขึ้น)

ครูหวนใจ : นี่ ครูเตือนเธอหลายครั้งแล้วนะวิมาลา เธอยังไม่หยุดคุย เดี่ยวตอนท้าย
ชั่วโมงทุกคนเตรียมสอบเก็บคะแนน

เพื่อน ๆ ทุกคน : (หันมามองหน้าวิมาลา ด้วยสายตาที่โกรธ)

บรรยาย (วิมาลานิ่งกัมหน้า)

ฉากที่ 2 นอกห้องเรียน

เพื่อน ๆ : เราเรียนไม่รู้เรื่องเลย ทำข้อสอบก็ไม่ได้ เพราะชายวิมาลาตัวดีทีเดียว ครู
หวานใจโกรธเลยให้สอบเลย (วิมาลากำลังเดินมา) ไปเถอะพวกเรายายนั้น
มาแล้ว (เพื่อน ๆ เดินออกไป วิมาลาหันอยู่คนเดียว)

วัลภา : (เดินเข้ามาหาวิมาลา) ไป วิไปทานข้าวด้วยกัน ไม่ต้องเสียใจ เธอยังมีโอกาส
แก้ตัวใหม่ เราหวังว่าในชั่วโมงครูหวานใจและชั่วโมงอื่น ๆ เธอคงไม่ทำให้
เป็นอย่างนี้อีกนะ

วิมาลา : (พยักหน้ารับคำ) จ๊ะ (แล้วเดินกันไปโรงอาหาร)

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 4

หัวข้อเรื่อง ไม่นางานวิชาอื่นขึ้นมาทำ

ชื่อกิจกรรม "มารับผิดชอบกันเถอะ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ ทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียนเองและอาจทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนในการเรียนการสอนด้วย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ" ตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นเดือน นักเรียนจะปฏิบัติตนเช่นเดือนหรือไม่
2. ถ้านักเรียนเป็นแดง นักเรียนจะปฏิบัติตนเช่นแดงหรือไม่
3. ถ้านักเรียนคิดว่า การกระทำของเดือนเป็นอย่างไร
4. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับเดือน ห้องเรียนจะมีสภาพ

เป็นอย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ"

ฉากที่ 1 ภายในห้องเรียนชั้น ม.1/3 ครูวิภา กำลังทำการสอนวิชาคณิตศาสตร์อย่าง
ขะมักเขม้น เด็กนักเรียนทุกคนตั้งใจเรียน (ยกเว้นเดือนซึ่งกำลังหันไปพูดกับแดง)

เดือน : นี่แดง เราขอยืมวิชาภาษาอังกฤษหน่อยสิ เรายังไม่ได้ทำเลย ชั่วโมงต่อไปเสีย
ด้วยสิ ครูสร้างคดียิ่งเอียบด้วย ชั่วโมงที่แล้ว เราก็ก่อนทำโทษ ยังเจ็บไม่หายเลย
คราวที่แล้วลอกไม่เสร็จข้อนี้ ยังโดนเลย

แดง : ได้จ๊ะ เดี่ยวหยิบให้นะ

แดง : (สะกิดเดือน) นี่เดือน ไอ้ข้อนี้ มันเขียนว่าอะไรนะ ฉันอ่านไม่ออก เธอคุ้ย
(เดือนก้มดู และหยิบปากกาเขียนเติมให้ชัดเจน)

ครูวิภา : นั่นเธอสองคนกำลังทำอะไรอยู่ เอาสมุดนั้นออกมาด้วย วิชาภาษาอังกฤษนี่
แล้วนี่เธอกำลังเรียนวิชาอะไร เธอเห็นไหม ไม่ตั้งใจเรียนเลยนะทั้ง 2 คน
เธอ แววดา (เดือน) ครูเห็นเธอเป็นเด็กตั้งใจเรียน ทำไมเธอถึงมัวแต่สนใจ
วิชาอื่น ครูผิดหวังมาก

ฉากที่ 2 หมดชั่วโมงคณิตศาสตร์

เดือน : แดง เราขอโทษนะ ที่ทำให้เธอถูกครูตีด้วย เราจะไม่อายหรือ เพราะถูกตี
ประจำอยู่แล้ว

แดง : (ทำท่าจะร้องไห้ แต่ไม่พูดกับเดือน)

(หนึ่งอาทิตย์ผ่านไป เดือนต้องเดินไปไหนมาไหนในโรงเรียนคนเดียว เพราะ
แดงเพื่อนสนิทไปเดินกับหน้อย ไม่มีใครที่จะเดินกับเดือน ซึ่งทุกคนถือว่าเป็นเด็กเกเร
การบ้านไม่เคยทำโดยครูตีประจำ)

ฉากที่ 3

เดือน : นี่วัน เราไปด้วยคนนะ

วัน : ไม่เอาหรอก เราอายคนอื่นเธอถูกทำโทษบ่อย ๆ เราคบเธอคนเดียวเราก็กู้ทำโทษด้วย ค่อย่างแดงซี เขายังไม่เดินกับเธอเลย

เดือน : นั้นอยู่คนเดียว นึกรำพึงว่า เราจะต้องทำให้เพื่อน ๆ เห็นว่า เราเป็นเด็กที่ตั้งใจเรียน ทำการบ้านเสร็จทุกครั้ง ไม่ไปทำการบ้านในช่วงเวลาที่ไม่ใช่ชั่วโมงของวิชานั้น ๆ

ฉากที่ 4 หนึ่งอาทิตย์ผ่านไป ในช่วงชั่วโมงคณิตศาสตร์ เดือนตั้งใจเรียนมาก จนครูวิภาสงสัยว่าหลับในหรือเปล่า หรือเกิดอะไรขึ้น เพราะปกติจะเห็นเดือนง่วนอยู่กับการขีดเขียนอะไรบนโต๊ะ เมื่อครูว่าจะเงยหน้าซักที แล้วก็กลับไปเขียนต่อ จนครูวิภาชี้แจงว่า ให้ตอบคำถามก็ตอบไม่ได้

ครูวิภา : ด.ญ. สมใจ ข้อนี้ ผลลัพธ์ออกมาได้เท่าไร

เดือน : 50 ค่ะ

ครูวิภา : อ้อถูก ไม่น่าเชื่อ เก่งนี้ นี่ถ้าเธอตั้งใจเรียนอย่างนี้ทุกชั่วโมง เธอก็สามารถทำได้เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ เค้า

เดือน : (ยิ้ม)

แดง : (หันไปยิ้มกับเดือน) เธอเก่งนี้ ทำไงนะ

เดือน : เราให้พี่ที่บ้านสอน เดียวนี้เราทำการบ้านที่ครูให้เสร็จทุกวิชาเลย ไม่ต้องยืมเธอมาทำในช่วงเวลาเรียนวิชาอื่น ๆ แล้วละ มันก็ไม่ยากเท่าไรเลยนะ

: เออ แดง ตอนกลางวัน เราไปทานข้าวกันนะ

แดง : ตกกลางใจ (ยิ้มให้กัน)

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 5

หัวข้อเรื่อง ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ

ชื่อกิจกรรม "บอกแล้วนะ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ ทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียนเองและอาจทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนในการเรียนการสอนด้วย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "บอกแล้วนะ"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลองเรื่อง "บอกแล้วนะ"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "บอกแล้วนะ" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นจิม นักเรียนจะปฏิบัติเช่นเดียวกับจิมหรือไม่
2. ถ้านักเรียนเป็นจำ นักเรียนจะปฏิบัติเช่นเดียวกับจำหรือไม่
3. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับจิม ห้องเรียนจะมีสภาพ

เป็นอย่างไร

4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนจิมทั้งหมดจะเกิดผล

อย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "บอกแล้วนะ"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "บอกแล้วนะ"

ฉากที่ 1 ในช่วงเวลาว่างของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี

ครูวันดี : นักเรียน เดี่ยวครูจะมอบหมายงานให้ทำนะ หยิบเข็มโครเช็ขึ้นมาถักผ้าพันคอ
ต่อจากคราวที่แล้ว วันนี้ครูจะสอนต่อให้เสร็จ เหลือเวลาอีก 40 นาที ครูคิดว่า
พวกเธอคงทำเสร็จได้ทั้งมัน เพราะเหลืออีกไม่กี่แถวเอง อ้าวคุณะ (สาธิตให้
นักเรียนดูโดยเขียนลายบนกระดานและสาธิตให้ดู)
อ้าว เริ่มทำได้แล้ว (แล้วก็เดินออกไปนอกห้อง เมื่อมีเจ้าหน้าที่ธุรการบอกว่า
ครูใหญ่ขอเชิญพบสักครู)

จำ : (กำลังนั่งถักผ้าพันคอ) อ้าว จิมนั่นเธอทำอะไรนะ ครูวันดีสั่งให้ถักผ้าพันคอทุกคนนะ

จิม : กำลังทำวิชาคณิตศาสตร์อยู่ เดี่ยวปั้น ๆ ชะหน่อยก็เสร็จแล้ว)

จำ : แล้วถักผ้าพันคอหละ ครูสั่งให้ทำในช่วงเวลาให้เสร็จนะ

จิม : โอ้เอ๊ย ครูเขาพูดไปอย่างงั้นหละ เดี่ยวเราเอาไปทำในช่วงเวลาอื่นตอนพักก็ได้

ฉากที่ 2 ครูวันดีเข้ามาในห้องเรียน

วันดี : นักเรียน อาทิตย์หน้าครูจะไม่อยู่นะ พวกเธอจะว่างในช่วงเวลา (บรรยาย :
เสียงดีใจของนักเรียน) แต่อย่าเพิ่งดีใจไป ครูฝากช่วงว่างไว้กับคณิตศาสตร์แล้ว
วันนี้ครูขอเก็บผ้าพันคอของพวกเธอ ติดชื่อให้เรียบร้อย ครูจะให้คะแนน

(บรรยาย นักเรียนทุกคน กำลังติดชื่อของตนเองบนผ้าพันคอ จิมหน้าตาเล้งเล้ง เพราะยัง
ไม่ได้ทำเลย)

จิม : เดินเข้าไปหาครู ครูคะหนูยังไม่ได้ทำเลยซักแถวคะ

ครูวันดี : แล้วเธอทำอะไรอยู่ ครูให้เวลาเธอถึงตอนเย็นนี้ เลิกเรียนแล้วเธอนำมาให้ครู

ฉากที่ 3 ช่วงเวลาเรียนต่อมาเป็นวิชาภาษาไทยและอังกฤษ ครูต่างให้งานที่ต้องทำให้เสร็จ
ในช่วงเวลาเรียน จิมจึงไม่สามารถหยิบผ้าพันคอมาถักต่อได้ เมื่อหมดช่วงเวลาเรียน
ตอนเย็น จิมจำต้องนำผ้าพันคอไปส่งครูวันดีทั้งที่ยังไม่ได้ถักต่อเพิ่มเติม

ครูวันดี: ครูให้โอกาสเธอแล้วนะ

จิม : ค่ะ

ครูวันดี: เห็นไหมการที่เธอเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำในชั่วโมงเรียนของวิชาที่ไม่ใช่
วิชานั้น เป็นอย่างไรบ้าง

จิม : (ทำหน้าเศร้า) ค่ะครู ต่อไปนี้ ถ้าหนูเรียนวิชาไหน หนูก็จะไม่เอางานวิชา
อื่นขึ้นมาทำเด็ดขาด

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 6

หัวข้อเรื่อง ไม่เล่นกัน

ชื่อกิจกรรม "คิดไม่ถึง"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การเล่นกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอน และขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องได้รับความเสียหาย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไม่ถึง"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้ หลอด

ทดลองวิทยาศาสตร์ น้ำแดง

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไม่ถึง"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดงเพื่อทำการศึกษ และซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไม่ถึง" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. เมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ถ้านักเรียนเป็นมด นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "คิดไม่ถึง"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "คิดไม่ถึง"

ฉากที่ 1 ในช่วงโมงวิทยาศาสตร์ ม.1/2 เมื่อครูให้แบ่งกลุ่มทำงาน แล้วครูสมชายก็ออกนอกห้องไป เมื่อมีเจ้าหน้าที่ธุรการมาตามให้ครูสมชายไปพบกับผู้ปกครองนักเรียน (นักเรียนต่าง ๆ ก็รีบทำงานตามที่ครูสั่ง จะมีแต่กลุ่มของมดที่ไม่ทำ มัวแต่วิ่งไล่กัน)

มด : นี้นายหน่อง มาให้มิดจับชะดิ ๆ ไม่งั้น อิม เสรีจ (แล้วก็วิ่งไล่กัน)

หน่อง : เรื่องอะไร จะยอมให้จับง่าย ๆ เก่งจริงวิ่งมาทางนี้ซิ (ว่าแล้วก็วิ่งออกไป)

มด : เอ๊ย หน่องระวัง นั้นหลุดตกลง (มดพูดแต่ไม่ทันแล้ว เมื่อหน่องเบรคแต่ไม่ทัน จึงจะไปกับหลุดตกลงแตกกระจาย น้ำยาเคมีไหลหกเลอะเทอะ)

เพื่อน : (ต่างหันมาดูแล้วตกใจ) (พอดีกับครูสมชายทำธุระเสร็จกลับเข้ามาในห้อง)

มด : (เขย่าตัวเพื่อน) หน่องเป็นไงบ้าง (หน่องไม่สามารถขยับตัวได้)

ครูสมชาย : (เดินเข้ามาที่หน่อง เป็นไงบ้างพุลศรี (หน่อง) (พร้อมจับตัวให้หงาย)

หน่อง : (ร้องโวย) เจ็บ

บรรยาย (พอจับตัวหน่องหงาย ปรากฏว่า เศษแก้วหลุดตกลงเลียบไปที่เนื้อ เลือดไหลออกมามาก ครูสมชายรีบอุ้มหน่องไปขึ้นรถไปส่งโรงพยาบาล)

ฉากที่ 2 นักเรียนห้อง 2 ไม่มีใครเป็นอันเรียน เมื่อครูสมชายกลับมา มดและเพื่อน ๆ รีบเข้าไปหาครูสมชาย

มด : ครูคะหน่องเป็นไงบ้าง

ครูสมชาย : นักเรียนทั้งหมดเข้าไปในห้องเรียนได้แล้ว

ฉากที่ 3 ภายในห้องเรียน นักเรียนทุกคน นั่งสงบเสียงเรียบร้อย

ครูสมชาย : ตอนนี้พุลศรีปลอดภัยแล้ว ครูอยากทราบว่าทำไมถึงเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้น ใครพอจะเล่าให้ครูฟังได้นะ

มด : (ยกมือขึ้น) หนูเองคะ หนูคิดจะไปชวนหน่องเขาเล่น เล่นไล่จับกันคะ (ทำท่าจะร้องไห้) ต่อไปหนูจะไม่ทำอีกแล้วคะ

ครูสมชาย : ครูดีใจที่เธอยอมรับผิดและกลับตัว แต่ถ้าพลศรีเป็นอันตรายมากกว่านี้ อาจถึงแก่ชีวิต เธอลองคิดดูถึงผลที่ตามมา ครูอยากให้พวกเธอลองคิดดู การเล่นกันเล่นได้ แต่ไม่ใช่ในชั่วโมงเรียน ที่ห้องแคบ ๆ นอกจากได้รับอันตรายแล้ว พวกเธอก็จะเรียนไม่รู้เรื่อง เพื่อนเขาเรียนไปถึงไหน บางทีก็อาจไปรบกวนเขาด้วย การเล่นกันครูไม่ถือว่าเป็นความผิด แต่ควรเป็นเวลาพัก ดูการเล่นที่ไม่เป็นอันตรายนักอย่างวิ่งไล่จับ ควรเล่นในสนามกว้าง ๆ ไม่ควรเล่นกันรุนแรง ครูขอพูดเท่านี้ แล้ววันนี้ใครจะเยี่ยมพลศรีก็ไปขึ้นชื่อ ครูจะเอารถโรงเรียนไป

นักเรียน : (ต่างยกมือ) ทุกคนอยู่ในอาการสงบ มีแต่คนที่นั่งร้องไห้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 7

หัวข้อเรื่อง ไม่เล่นกัน
ชื่อกิจกรรม "จ๋อจอมขี้เล่น"
เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การเล่นกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องได้รับความเสียหาย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนต้องอยู่ในสถานการณ์เช่นเดียวกับจ๋อ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างจ๋อหรือไม่
 2. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับจ๋อ ห้องเรียนจะมีสภาพเป็นอย่างไร
 3. การกระทำของจ๋อเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
 4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนจ๋อทั้งหมดจะเกิดผลอย่างไร
- 3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

- 5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน
- 5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น"

ฉากที่ 1 ณ ห้องเรียนชั้น ม.1/7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี
 บรรยาย ขณะที่ครูสมศรีก้าวเข้ามาในห้องเรียน เพื่อสอนวิชาภาษาไทย จ๋อกับเพื่อนกำลัง
 เล่นกันอย่างสนุกสนาน ตั้งแต่ชั่วโมงคณิตศาสตร์ที่ผ่านมา จนกระทั่งชั่วโมงภาษาไทย
 ก็ยังเล่นกันไม่เลิ่จลัน ครูสมศรีเห็นจ๋อ แต่ก็ไม่ว่ากล่าว เพราะเคยว่ากล่าวตั้ง
 หลายครั้ง จ๋อก็ยังมีพฤติกรรมเหมือนเดิม คือ จะฟังและเลิกเล่นอยู่ประเดี๋ยว
 แต่สักพักก็จะหันไปชวนเพื่อนเล่นต่อ

ฉากที่ 2 ภายในโรงอาหาร

บรรยาย หลังจากชั่วโมงภาษาไทยก็พักเที่ยง จ๋อและเพื่อนเดินไปโรงอาหาร

จ๋อ : โอ๊ย หมดชั่วโมงซะที หิวจะตายอยู่แล้ว

วิไล : เธอก็ออย่างนี้ทุกที ทีหลังเวลาเรียนเธออย่ามาเล่นกับเรานะ และเลิกมาขุกขี้กับ
 เราซะทีได้ไหม โน้น หันไปเล่นกับเป้โน้น เราเรียนไม่รู้เรื่องเลย

เป้ : เอ๊ยไม่เอานะ เมื่อเทอมที่แล้วเราสอบหวัดตกตั้งหลายวิชาเนะ โน้น เธออยากเล่น
 ไปเล่นกับยายน้อง ยายปลาโน้น

น้อง,ปลา : (พูดพร้อมกัน) เอ๊ย ไม่เอานะ

บรรยาย (จ๋อชักหน้าเสีย เพื่อน ๆ ไม่มีใครอยากเล่นกับจ๋อเลย จึงรีบพูดหลบเกลื่อน)

จ๋อ : ไร้อะไร ปอดไปได้ คุณันตกตั้งหลายวิชา ฉันยังไม่กลัวเลย มันไม่ใช่ปลายปีนี่หว่า
 ตอนพักเที่ยงพวกเธออย่ามาเล่นกันฉันก็แล้วกัน ฉันจะไม่เล่นด้วย

เป้ : เธอก็ออย่างนี้ทุกที เวลาที่จะเล่นมีตั้งเยอะ แต่ไม่ใช่เวลาเรียนนะ นี่ครูสมศรี
 ก็เตือนเธอไม่ให้หรือถ้าสอบคราวนี้เธอไม่ผ่าน เธอมีสิทธิ์ต้องเรียนซ้ำชั้นนะ
 เพราะวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ครูสายนิก็บอกอย่างนั้นแล้ว จะครุนารถดีอีก
 และยังครู...

จ๋อ : เอ๊ย มอที ฉันที้เกียจฟัง ไปกินข้าวกันเถอะ

ฉากที่ ๓

บรรยาย (หลังวิชาสอบภาษาไทย ครูสมศรีเรียกจ๋อเข้าไปพบ)

ครูสมศรี: นี่จ๋อ เธอสอบวิชาของครูตกอีกแล้วนะ เธอเตรียมตัวเรียนเข้าชั้นได้แล้ว

บรรยาย ครูสมศรีเห็นสีหน้าที่ไม่ดีของจ๋อจึงพูดว่า

ครูสมศรี: แต่อาจจะยังไม่สายเกินไปเลยทีเดียวนะ มันอยู่ที่ตัวเธอเอง ลองกลับไปคิดดูว่า จะทำอย่างไร เธอถึงจะเรียนดีขึ้น ที่ผ่านมามาทำไมเธอถึงเรียนอ่อน เรียนไม่รู้เรื่อง เวลาให้ตอบคำถามเธอก็ตอบไม่ได้ เวลาสอบทีไรเธอก็ทำไม่ได้ทุกที

บรรยาย (จ๋อทำความเคารพครูสมศรี) ที่ผ่านทำไมเราถึงเรียนไม่รู้เรื่อง (นึกทบทวน) ในช่วงโม่งเรียนเราเองไม่เคยสนใจเรียน เอาแต่ชวนเพื่อนเล่น เพื่อนบางคนดูเขาก็อวดความรู้เราเหมือนกัน อย่างคำพูดเพื่อนที่ไม่อยากเล่นกับเรา นี่เราต้องตั้งใจเรียนแล้วสินะ

กิจกรรมการให้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 8

หัวข้อเรื่อง ไม่หย่เพื่อน

ชื่อกิจกรรม "ขอโทษนะ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การหย่เพื่อนในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ก่อนผลเสียให้กับตัวเองและเป็นการรบกวนผู้อื่นในขณะที่มีการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการให้สถานการณ์จำลองเรื่อง "ขอโทษนะ"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการให้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "ขอโทษนะ"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "ขอโทษนะ" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นเปิด นักเรียนจะปฏิบัติเช่นเดียวกับเปิดหรือไม่
2. ถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์เดียวกับสมศรี นักเรียนจะปฏิบัติตนเช่นไร
3. ถ้านักเรียนทุกคนมีลักษณะเช่นเดียวกับเปิด ห้องเรียนจะมีสภาพเป็นอย่างไร
4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนเปิดทั้งหมด จะเกิดผลอย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "ขอโทษนะ"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "ขอโทษนะ"

ฉากที่ 1 ขณะที่ครูกำลังสอนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างจริงจัง ในขณะที่ทุกคนกำลังตั้งใจเรียน

เปิด : (ทำท่าไม่ซีเรียส ร้องเพลงเบา ๆ ในลำคอ มองออกไปนอกห้องบางครั้ง และ
ใช้นิ้วเคาะโต๊ะเบา ๆ แล้วจึงหันมาสะกิดเพื่อนข้าง ๆ) นี่ ๆ เมื่อวานดู
คอนเสิร์ตทางทีวีไหม เธอเหมือนมาซ่าเปียบเลย เป็นไงพี่น้องสบายดีไหมจ๊ะ
(สะกิดต่อ)

ปลา : นี่เธอหยุดสะกิดได้ไหม พี่นุ้ยบ้านเธอสิ (หันมาทางเปิด แล้วหันกลับไปเรียนต่อ)

เปิด : โอ้เอ๊ย นึกว่าอยากพูดด้วยนั้ก ไม่เห็นเหมือนมาซ่าสักหน่อย เหมือนจินตหรา พูนลาภ
มากกว่า อีโธ

เปิด : นี่สมศรี (หันไปคุยกับเพื่อนอีกข้าง) นี่เธอคุยชกการขยับเหงือกหรือเปล่า เธอ
เหมือนยายแหม่มชกการเลย เหมือนตรงหุ่นนะจ๊ะ

สมศรี : โธ่เง้งเปิดบ้า ฉันจะฟังครูนะ

เปิด : อะอ่า หลิงต๋ม (หันหลังทำท่าจะไปหย่กบ)

ครูนิลมัย : นี่วันนา (เปิด) สมศรีออกมานี่สิ ไหนลองตอบคำถามนี่สิ...

สมศรี, เปิด : (ตอบไม่ได้ทั้งคู่)

ครูนิลมัย : ถ้าพวกเธอไม่เรียน ก็ออกไปยืนนอกห้องนะ

ฉากที่ 2 ที่โรงอาหาร ขณะที่สมศรีนั่งร้องไห้ ไม่ยอมทานข้าว

ผกามาศ : นี่สมศรี ยอ้าร้องไห้เลย เปิดเขาก็ขอโทษเธอแล้วนะที่ทำให้เธอถูกทำโทษด้วย

สมศรี : มันหายหะเมื่อไร ฉันไม่เคยถูกทำโทษเลย ฉันตั้งใจเรียนทุกวิชา เธอคิดดูสิ
เพื่อนข้างห้องคนอื่น ๆ เขามองฉัน แล้วจะคิดว่าฉันเป็นเด็กเกเรด้วย
(ร้องไห้อีก)

ผกามาศ : ไม่เอา่น่า โน่นเปิดเดินมาโน่นแล้ว

เปิด : ขอโทษนะสมศรี ฉันไม่ได้ตั้งใจ ยายปลาและคนอื่น ๆ เลยไม่พูดกับฉัน เขา
กลัวโดนเหมือนเธอ ขอโทษนะสมศรี ฉันจะไม่หยิ่งเธอและเพื่อนคนอื่น ๆ ตอน
เรียนแล้วละ

บรรยาย (สมศรียังก้มหน้าเหมือนเดิม)

ผกามาศ : น้าสมศรี ตีกับเปิดเขาเถอะ เขาอุตลั้มาขอโทษและกลับตัวได้แล้วนะ

บรรยาย (แล้วทั้งคู่ก็หันมามองกัน)

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 9

หัวข้อเรื่อง ไม่เดินไปเดินมา

ชื่อกิจกรรม "อย่ารีรอ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การเดินไปเดินมาในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี เกิดผลเสียต่อตนเองและรบกวนการเรียนของผู้อื่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่ารีรอ"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่ารีรอ"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่ารีรอ" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นอ้อย นักเรียนจะปฏิบัติตนเช่นอ้อยหรือไม่
2. ถ้านักเรียนเป็นแห้ว นักเรียนจะทำอย่างไร
3. ถ้าห้องเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกับอ้อย ห้องเรียน

จะมีสภาพเป็นอย่างไร

4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนเช่นอ้อยทั้งหมด จะเกิดผลอย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "อย่ารีรอ"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "อย่ารีรอ"

ฉากที่ 1 ในช่วงโมงภาษาอังกฤษของโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อครูนาตตีทำงานไว้ แล้วครูนาตตีก็ออกไปช่วยครูสมถวิลคุมเด็กจัดนิทรรศการโรคเอดส์

ครูนาตตี : ครูจะให้แบบฝึกหัด ทำนะ เดี่ยวครูจะไปคุมการจัดนิทรรศการ เมื่อหมดช่วงโมงให้หัวหน้าชั้นเก็บแบบฝึกหัดไปไว้ที่ห้องพักครูด้วย

นักเรียน : ค่ะ

แป้น : นี่ ปลา เธอคุยายอ้อยซี เดินไปเดินมา แวะคุยกับคนโน้นที เทียวคุยกับคนนี่ที นี่ฉันจะคอยดูนะว่า ยายอ้อยจะทำแบบฝึกหัดเสร็จไหม นั่นดูซิแกไกลเดินออกไปนอกห้องแล้ว

ฉากที่ 2 (แห้วเดินไปเข้าห้องน้ำ เห็นอ้อยยืนคุยกับเพื่อนต่างห้องอย่างสนุกสนาน จึงเข้าไปทักอ้อย

แห้ว : นี่อ้อย เธอทำแบบฝึกหัดเสร็จหรือยัง ครูเก็บตอนท้ายช่วงโมงด้วย มีข่าวแว่ว ๆ ว่า จะใช้เป็นคะแนนเก็บด้วยนะ มัวแต่เดินไปเดินมาอยู่ได้

อ้อย : โอ้เอ๊ย ยายแห้ว ปอดไปได้ ฝีมือขึ้นนี่แล้ว เออ เดี่ยวยืมลอกก็แล้วกัน

แห้ว : (ส่ายหน้าอย่างระอา รีบเดินเข้าห้องเรียน)

ฉากที่ 3 เสียงกริ่งหมดเวลา อ้อยตกใจรีบวิ่งเข้าห้อง

อ้อย : นี่แห้ว ๆ ยืมอังกฤษลอกหน่อยเร็ว

แห้ว : ไม่ทันแล้ว เมื่อก็ครูนาตตีมาเก็บงานไปแล้ว ครูบอกว่าจะเก็บคะแนนด้วยละ

อ้อย : (หน้าเสียว รีบเดินเข้าไปห้องพักครู)

ฉากที่ 4 ภายในห้องพักครู ครูนาตตีกำลังตรวจงานอยู่ อ้อยรีบเข้ามาสวัสดีครูนาตตี

อ้อย : ครูคะ หนูยังไม่ได้ทำแบบฝึกหัดเลยคะ

ครูนาตตี : อ้าว แล้วเธอมีทำอะไรอยู่

- อ้อย : อ้า คือหนู (ก้มหน้า) คือ หนูเดินไปคุยกับเพื่อนข้างห้องแป๊บเดียวเองคะ
- ครูนารติ : ครูไม่รู้ละ เอาอย่างนี้ ครูให้เวลาเธอตอนเลิกเรียน เธอมานั่งทำแบบฝึกหัดในห้องพักครู แต่ครูต้องหักคะแนนเธอ 1 ส่วน 4 นะ เพราะเธอพิเศษกว่าเพื่อน ได้ทำงานนอกเวลา
- อ้อย : คะ (สวัสดีแล้วเดินออกจากห้องไป)
- ฉากที่ 5 หลังเลิกเรียน เมื่ออ้อยทำแบบฝึกหัดเสร็จ ก็เดินออกจากห้องพักครูนารติ เจอกับแหว
- แหว : เป็นไงบ้างอ้อย ทำได้ไหม
- อ้อย : อ้อไม่ค่อยได้เลย นั่งอยู่ต่อหน้าครู แล้วตอนเรียน เราก็ก่อนไม่ค่อยสนใจทำอะไรด้วย ไม่รู้เราจะได้สักกี่คะแนน
- แหว : อ้อ อย่าคิดอะไรมากมาย ตอนนี้รู้แล้วสิว่า เวลาเรียน ครูให้ทำอะไรเธอต้องรีบทำตามที่คุณสั่ง ไม่ใช่เดินไปเดินมาละ ไปกลับบ้านกัน
- อ้อย : จ๊ะ (แล้วเดินกลับบ้านกับแหว)

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 10

หัวข้อเรื่อง ไม่อ่านหนังสืออ่านเล่น

ชื่อกิจกรรม "อีกนิดเดียว"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การอ่านหนังสืออ่านเล่นในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ก่อให้เกิดผลเสียกับตนเองคือ เรียนไม่รู้เรื่อง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "อีกนิดเดียว"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้ หนังสือ

การดำเนินงาน

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการณ์มีวินัยในห้องเรียน ในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

1.2 ผู้วิจัยเล่าสถานการณ์จำลองเรื่อง "อีกนิดเดียว"

1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษา และซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "อีกนิดเดียว" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. นักเรียนคิดว่าสุดาพร ทำถูกหรือไม่ เพราะเหตุใด
2. ถ้านักเรียนเป็นสุดาพร นักเรียนจะปฏิบัติตนเช่นสุดาพรหรือไม่ เพราะเหตุใด

3. ถ้าห้องเรียนมีนักเรียนเช่นสุดาพร ห้องเรียนจะสภาพเช่นไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "อีกนิดเดียว"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของ

นักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง "อิกนิตเดียว"

ฉากที่ 1 ครูบุญสม กำลังสอนวิชาสุขศึกษาอย่างขะมักเขม้น โดยมองไม่เห็นว่ สุดาพร กำลังนั่งอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่

ครูบุญสม : เอาละนักเรียน เดี่ยวนักเรียนเปิดหน้า 38 ทำแบบฝึกหัดท้ายบทนะ แล้วทำงานไปเรื่อย ๆ เดี่ยวท้ายชั่วโมงครูจะเก็บนะ เอ้าเริ่มได้เลย

(แล้วครูบุญสมก็นั่งทำงานบนโต๊ะครูไปเงียบ ๆ โดยไม่สังเกตว่าสุดาพรกำลังนั่งอ่านหนังสือการ์ตูนอย่างเพลิดเพลิน พร้อมกับยิ้ม)

(ผ่านไป 10 นาที)

น้ำผึ้ง : นิดา (สะกิดสุดาพร) ครูให้ทำแบบฝึกหัดนะ หมาชั่วโมงครูจะเก็บ

สุดาพร : อ้อ เดี่ยวอิกนิตเดียว พร้อมกับพลิกหนังสือดู ใกล้จะจบแล้วหละ กำลังสนุกเชียวน้ำผึ้ง :

ตามใจนะ เดี่ยวไม่ทันไม่รู้หละ เหลือเวลาแค่ 20 นาทีเอง

สุดาพร : อ้อ ขอบใจนะไม่เป็นไรหรอก เรากะเวลาไว้แล้ว

(15 นาทีผ่านไป)

ครูบุญสม : นักเรียน เตรียมส่งได้แล้วนะ เหลือเวลาอีก 5 นาที ทุกคนเตรียมส่งได้แล้ว

สุดาพร : (หันหน้าหันหลังอย่างลนลาน รีบปิดหนังสือเรียนที่มีหนังสือการ์ตูนแทรกไว้)

: เอ้ ผึ้ง เราลืมลอกหน้าออกซิ ไม่ทันแล้ว

น้ำผึ้ง : เรายังไม่เสร็จเลย กำลังทำข้อสุดท้ายอยู่

สุดาพร : (หันไปทางไหนเห็นเพื่อนกำลังขีดเส้นกันทุกคน เสร็จพอดีกับเวลา)

: ว้าย แย่แล้วเรา

ฉากที่ 2 ภายในห้องพักครู สุดาพรเดินเข้ามาหาครูบุญสม แล้วสวัสดี

สุดาพร : ครูขา หนูยังทำแบบฝึกหัดที่ครูให้ยังไม่เสร็จเลยคะ

ครูบุญสม : แล้วเธอทำอะไรอยู่ละ

สุดาพร : เอ้อ หนูกำลังอ่านหนังสืออยู่คะ

ครูบุญสม : หนังสืออะไร ครูให้เธอทำแบบฝึกหัด เธออ่านหนังสืออะไร วิชาอะไร

สุดาพร : อ้า หนังสือการ์ตูน (ตอบเสียงเบา ๆ)

ครูบุญสม : ดีนะ อย่างนั้นเธอมาทำการบ้านพิเศษตอนหลังเลิกเรียนทุกวันแล้วกัน จนกว่า
ครูจะเห็นว่าเธอเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ ทุกคนแล้ว

สุดาพร : ค่ะ (สวัสดีครูบุญสมแล้วเดินออกจากห้องไปอย่างช้า ๆ ด้วยหน้าตาเศร้าสร้อย)

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

กิจกรรมที่ 11

หัวข้อเรื่อง ไม่รบกวนเพื่อน
ชื่อกิจกรรม "เคารพในสิทธิของผู้อื่น"
เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การรบกวนเพื่อนในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำครูให้งานทำเป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี เป็นการรบกวนสมาธิของผู้อื่นทั้งก่อให้เกิดผลเสียต่อการเรียนกับตนเอง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "เคารพในสิทธิของผู้อื่น"
2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โต๊ะ เก้าอี้ แจกันดอกไม้

กิจกรรมการใช้สถานการณ์จำลอง

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่กิจกรรมโดยการกล่าวถึงพฤติกรรมการมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ
- 1.2 ผู้วิจัยเล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "เคารพในสิทธิของผู้อื่น"
- 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาท

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง

2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง

2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริง และให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "เครพในลิทธิของผู้อื่น" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน และให้นักเรียนช่วยกันทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายตามประเด็นต่อไปนี้

1. ถ้านักเรียนเป็นยุ่ง นักเรียนจะปฏิบัติตนเช่นยุ่งหรือไม่
2. ถ้านักเรียนเป็นตาล นักเรียนจะทำอย่างไร
3. ถ้าห้องเรียนมีนักเรียนเช่นเดียวกับยุ่ง ห้องเรียนจะมีสภาพเป็น

อย่างไร

4. ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนที่มีลักษณะเหมือนยุ่งทั้งหมดจะเกิดผล

อย่างไร

3.2 ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมารายงานผลของการอภิปรายกลุ่ม

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนทั้งหมดช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์จำลองเรื่อง "เครพในลิทธิของผู้อื่น"

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

5. การประเมินผล

5.1 สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

5.2 สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของ

นักเรียน

เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง

เรื่อง "เครพในสิทธิ์ของผู้อื่น"

ฉากที่ 1 ในชั่วโมงวิชาสุขศึกษา ครูให้จัดนิทรรศการ มีการประกวดคำขวัญกันระหว่างห้อง และเป็นที่ยืนชื่อทุกปี ไม่ว่านิทรรศการอะไรห้อง ม.1/4 ต้องติดบอร์ดชนะ 1 ใน 3 ของรางวัลทุกปี

(การประชุมเตรียมงาน)

ताल : นี่เก เธอลองออกโอเดียซี ปีนี้เรามีคำขวัญอะไรดิเน ให้มีข้อความกระตักัดใจ

ताल : เออ มด ต่อ พวกเราด้วยช่วยกันคิดหน่อยซี พวกเราที่ติดอันดับในการประกวด
ทุก ๆ ปี เขียวนะ อย่างทำให้เสียชื่อเสียง วันนี้เราต้องเสนอความคิดต่อประธานการ
ประกวดเพื่อเขาไปเสนอโอเดียต่อคณะกรรมการอีกที

บรรยาย (เพื่อน ๆ ทุกคนกำลังใช้ความคิดกัน ยุ่งกลับร้องเพลงโปรด เคาะโต๊ะ สั่งเสียงดัง)

เก : เอ้ ทาล บอกไอ้ยุ่ง ให้หยุดร้องเพลงซะที เราคิดไม่ออก

เพื่อน : จริงด้วย ทาล เธอเป็นหัวหน้าบอกยุ่งให้เงียบซะที

ताल : นี่ยุ่ง หยุดร้องเพลงซะที เพื่อนเขากำลังใช้ความคิดกัน หรือเธอคิดออกแล้ว ช่วยบอก
บ้างซี

ยุ่ง : โอ้ยง่ายจะตาย เดี่ยวหมดชั่วโมง ถ้าคิดไม่ออก ฉันบอกให้ (ว่าแล้วก็หยุดร้องเพลง
เดินไปตะโกนคุยกับเพื่อนต่างห้องต่อ)

เก : โอ้ย หนวกหู ฉันคิดไม่ออก ใครคิดไปก็แล้วกัน

บรรยาย (อีก 10 นาที จะหมดชั่วโมง ที่ประธานแข่งขันจะเข้ามาถามคำขวัญ)

ताल : เอ๊ยช่วยกันหน่อยจะหมดเวลาแล้ว (ยุ่งก็ตะโกนคุยกับเพื่อนข้างห้องอย่างออกรส
โดยไม่ได้ยินคำของताल)

บรรยาย (หมดเวลา ประธานการจัดงานได้เข้ามาถามหาหัวหน้าห้อง)

ประธาน : ใครเป็นหัวหน้าห้อง พี่จะถามว่า น้องจะส่งคำขวัญอะไรประกวด พี่จะเอาไป
เสนออาจารย์

ตาล : ยังคิดไม่ออกเลยคะนี่ เอาไว้วันอื่นได้ไหม

ประธาน : ไม่ได้คะ เพราะเราถือว่าให้เป็นการคิดของนักเรียนในห้องเรียนและจำกัดเวลาเดี๋ยวนี้ไปคิดที่อื่นไม่ได้คะ เอาอย่างนี้แล้วกัน ไว้คราวหน้าก็ได้คะ เรามีการประกวดบ่อย ๆ คราวนี้ไม่ทันไม่เป็นไร แต่พี่เห็นห้องน้องส่งทุกครั้ง คราวนี้คิดไม่ทันหรือคะ

ตาล : ค่ะพี่ แล้วห้องอื่น ส่งกันหมดไหมคะ

ประธาน : ส่งหมดคะ ขาดห้องน้องห้องเดียว พี่ไปก่อนนะ

ตาล : เอ้ยยุ่ง (ยุ่งเดินเข้ามาในห้อง) ไหนเธอจะคิดให้ใจ รีบไปบอกพี่เขาสิ ยังทันนะ

ยุ่ง : (ทำหน้าเลิกล้ม) อัยลิ้มโทษที

บรรยาย (ตาลและเพื่อนมองหน้ากัน และหันไปมองยุ่งเป็นตาเดียว) (ยุ่งก้มหน้าเดินออกจากห้องไป)

ฉากที่ 3 ก่อนถึงชั่วโมงคณิตศาสตร์ ยุ่งเดินออกมาหน้าชั้นเรียน (เพราะอาทิตย์ที่ผ่านมาเพื่อน ๆ ไม่มีใครพูดกับยุ่งเลย)

ยุ่ง : พวกเรา ฉันขอโทษด้วยนะ ที่ทำให้ปีนี้เราอดได้รางวัลในการประกวดคำขวัญ ฉันสัญญาว่าฉันจะไม่รบกวนให้พวกเธอเสียสมาธิในการทำงานอีก และฉันสัญญาว่าจะช่วยพวกเธอ ทำงานของห้องทุกอย่างด้วย หวังว่าครั้งนี้เธอคงให้โอกาสฉันแก้ตัว

ตาล : ได้ ถ้าเธอจะทำตามที่เธอพูด "จริงไหมพวกเรา" (หันไปพูดกับเพื่อน ๆ)

ยุ่ง : ฉันสัญญา ขอบใจพวกเธอนะที่ให้โอกาสฉัน (อาจารย์คณิตศาสตร์เดินเข้ามาในห้อง ยุ่งกลับไปนั่งที่โต๊ะตามเดิม)

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	เกม"สัมพันธ์ ภาพ"	1. เพื่อให้นักเรียนและผู้วิจัย ได้รู้จักกันมากขึ้น เป็นการ สร้างบรรยากาศความคุ้นเคยขึ้นภายในกลุ่ม และความเป็นกันเองภายใน กลุ่ม 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ขั้นตอนของการสอนแบบปกติ จุดมุ่งหมายของการแสดง บทบาทหน้าที่ของนักเรียน ตลอดจนช่วงเวลา ระยะ เวลา จำนวนครั้ง และ สถานที่ที่ใช้ในการเข้า ร่วมกิจกรรม 3. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ จุดมุ่งหมายของการพัฒนาให้ นักเรียนเกิดวินัยในห้องเรียนเมื่อเรา ให้เพื่อนเขียนข้อดี โดยใช้การสอนแบบปกติ	1. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อ สร้างความคุ้นเคยให้เกิด ขึ้นภายในกลุ่ม 1.1 ผู้วิจัยและสมาชิก ทุกคนในกลุ่มแนะนำตนเอง 1.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษ ให้กับนักเรียนคนละแผ่น ทั้งหมด 8 แผ่น โดยให้ นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล ตัวเองบนหัวกระดาษโดย ให้นักเรียนทั้งหมดนั่งเป็น วงกลม (ผู้วิจัยให้นักเรียน เขียนข้อดีของเพื่อน) 1.3 ส่งกระดาษของ ตนเองไปให้เพื่อนด้านขวา ให้เพื่อนเขียนข้อดี ของตัวนักเรียนและนักเรียน เขียนข้อดีของเพื่อน 1.4 ผลัดกันเขียนจน กระดาษชื่อของนักเรียน แต่ละคนอยู่ที่เจ้าของโดย

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				ในกระดานนักเรียนต้องมีชื่อเพื่อนทั้ง 7 คน เขียนข้อดีของนักเรียนให้กับนักเรียน เมื่อกระดานเวียนมาอยู่กับเจ้าของชื่อให้ยุติ 1.5 ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีที่ได้จากการร่วมกิจกรรม 2. เมื่อบรรยายภาคภายในกลุ่มมีความอบอุ่นเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักกันดี ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้รับการทดลองในกลุ่มทดลองที่ 1 ทราบจุดมุ่งหมายของโปรแกรมการสอนแบบปกติเพื่อพัฒนาให้เกิดวินัยในห้องเรียน โดยผู้วิจัยชี้แจงให้เห็นข้อดีและข้อเสียของการไม่มีวินัยในห้องเรียน

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
2	ไม่คุยกัน	อย่าประมาท	ในการสอนแบบปกติครั้งที่ 2-11 มีจุดมุ่งหมายดังนี้	3. สนทนาซักถามและแจกตารางวันและเวลาทำการทดลองตั้งแต่วันแรกจนถึงวันสิ้นสุดการทดลอง
3	ไม่คุยกัน	ไม่ได้ตั้งใจ	1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน	ในการสอนแบบปกติครั้งที่ 2-11 ดำเนินการเป็นขั้นตอนทุกครั้งดังนี้
4	ไม่ทำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ	มารับผิดชอบกันเถอะ	มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ	1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียนโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน
5	ไม่ทำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ	บอกแล้วนะ	2. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการมีวินัยในห้องเรียน	เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่าง
6	ไม่เล่นกัน	คิดไม่ถึง	ในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ	วิดิทัศน์
7	ไม่เล่นกัน	จ้องอมขี้เล่น	3. เพื่อให้นักเรียนเห็นผลเสียของการไม่มีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ	2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
8	ไม่หยอเพื่อน	ขอโทษนะ		3. นักเรียนช่วยกันสรุปผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
9	ไม่เดินไปเดินมา	อย่ารีรอ		
10	ไม่อ่านหนังสืออ่านเล่น	อีกนิดเดียว		
11	ไม่รบกวนเพื่อน	เคารพในสิทธิของผู้อื่น		

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
12	ปัจฉิมนิเทศ		1. เพื่อให้นักเรียนสรุป ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จาก การร่วมกิจกรรมเรื่องวินัย ในห้องเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ ลักษณะของบุคคลที่มีวินัยใน ห้องเรียน	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่อง วินัยในห้องเรียนของ นักเรียนหลังจากได้รับการ สอนแบบปกติ 2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม 3. ผู้วิจัยกล่าวปิดการสอน แบบปกติ เพื่อให้เกิดวินัย ในห้องเรียน

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้ง ใช้เวลา 40 นาที

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 2

หัวข้อเรื่อง ไม่คุยกัน

ชื่อกิจกรรม "อย่าประมาณ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การคุยกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อย่าประมาณ"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อย่าประมาณ" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "อย่าประมาท"

ฉากที่ 1 เมื่อชั่วโมงเรียนวิชาประวัติศาสตร์มาถึง

ครูสายใจ: สวัสดิ์จ๊ะ นักเรียนที่น่ารักทุกคน

นักเรียน : สวัสดิ์คะคุณครู

เชียว : วิชานี้อีกแล้ว ฉันเบื่อจริง ๆ ขาว ครูพูดอะไรไม่เห็นรู้เรื่องเลย ประวัติศาสตร์สมัยอะไรนะ กรุงธนบุรี สมัยอยุธยา และต่างชาติที่เข้ามาติดต่อกับประเทศไทย อ้อ ฉันหลับตาเล่าให้ฟังก็ยังได้

ขาว : ยังงั้นเชียวเรอะ (ขณะที่ครูสายใจ กำลังบรรยายวิชาประวัติศาสตร์อยู่)

เชียว : แน่نون ใ้เอ๋ยง่ายจะตาย ไม่เชื่อเธอลองไปอ่านซิ ต่างชาติที่เข้ามาติดต่อกับไทยก็มีแต่ฝรั่งกับจีนเท่านั้น ถ้าครูถามชาติไหน เธอก็ตอบว่า ฝรั่งโปรตุเกสหรือไม่กี่จีน ถูกแน่ ๆ ไม่ต้องห่วง หัวชั้นเชียวแล้ว วิธีนี้รอดตัวหลายวิชาแล้ว

ขาว : ไม่เอาหรอก เราฟังครูดีกว่า

เชียว : ไม่ได้เรื่องเลยเธอ ฉันคุยกับนกดีกว่า นึก เมื่อวานนะคุณแม่พาฉันไปซาฟารีเวิลด์มา และเธอไปมาหรือยัง (นกเฉย ๆ ไม่ได้ตอบอะไร) เออ ฉันก็รู้สึกว่าคุณคงไม่ได้ไปหรอก ฉันเล่าให้ฟังนะ

นก : (นั่งเฉย ๆ ไม่ได้แสดงความเห็นอะไร)

เชียว : โอ้โฮ เธอ ฉันเจอนกแก้วพูดได้นะ มันพูดจิบกันน่ารัก ๆ และฉันยังเห็นนกเต้นระบำ แล้วก็ลิง โอ้โฮ แล้วก็ยังมี.....

ครูสายใจ: นี่เชียวออกมาหน้าห้องซิ ไหนตอบคำถามครูซิ ไทยเสียเอกราชครั้งที่ 2 ให้กับชาติใด (เชียว ลุกเดินออกมาหน้าห้อง)

เชียว : โปรตุเกสคะ (เพื่อน ๆ นกหัวเราะ) เออ จินคะ

ครูสายใจ: เขียวเธอออกไปยืนหน้าห้อง แล้วท่อง ไม่ใช่โปรตุเกสค่ะ, ไม่ใช่จีนค่ะ นับไป 50 เที้ยว แล้วเข้ามาได้ ครูเห็นเธอคุ้ยมาหลายชั่วโมงแล้ว เรื่องเกี่ยวกับ โปรตุเกสกับจีนที่มาติดต่อด้านขายกับไทยนะ ครูสอนมา 3 อาทิตย์แล้ว ครูเปลี่ยน เรื่องใหม่แล้ว

ฉากที่ 2 (หน้าห้องเรียน) เด็กนักเรียนที่เดินผ่านหน้าห้อง พากันยิ้มและหัวเราะคิกคัก เพื่อน ๆ ข้าง ๆ ห้องเดินผ่านมาหัวเราะกันคิกคัก

เขียว : อายจัง ต่อไปเราจะไม่คุยอีกแล้ว อือ ๆ เอ๊ย นั่นพี่ (ที่เรา กำลังแอบปลื้ม) กำลังเดินมาทางนี้ เราต้องหยุดท่อง วิญญาณครูสายใจกำลังมองด้วยสิ อือ "ไม่ใช่ โปรตุเกสค่ะ" "ไม่ใช่จีนค่ะ" ๆ ๆ

(นึกในใจ ต่อไปนี้เราจะตั้งใจเรียน เราจะไม่คุยในชั่วโมงอีกแล้ว)

บรรยาย พี่เดินผ่านมา แล้วก็ยิ้ม

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 3

หัวข้อเรื่อง ไม่คุยกัน
ชื่อกิจกรรม "ไม่ได้ตั้งใจ"
เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การคุยกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ
สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "ไม่ได้ตั้งใจ"

ฉากที่ ๑ ๗ โรงเรียนสตรีแห่งหนึ่งในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงโมงเรียนวิชาสังคมศึกษา ครู
หวานใจ พาร่างค่อนข้างท้วม เข้ามาในห้องเรียนชั้น ม. 1/5

วิมาลา : (หัวเราะ หันหน้าไปคุยกับวัลภา) ครูหวานแหววมาแล้ว อีอิ

ครูหวานใจ : สวัสดิ์ นักเรียนที่น่ารักทุกคน

นักเรียน : สวัสดิ์คะคุณครู

ครูหวานใจ : เมื่อคราวที่แล้ว เราเรียนไปถึงไหน ลองตอบครูสิ

นักเรียน : (แย่งกันตอบ) ถึงบทที่ 3 บทที่ 4 ค่ะ บทที่ 3 ไปแล้วค่ะ

ครูหวานใจ : ตอบทีละคนนะคะ เอ้าไหน วัลภา ถึงบทที่เท่าไร

วัลภา : บทที่ 3 ค่ะ

ครูหวานใจ : ใช้จ๊ะ (หันไปเอ็ดวิมาลาซึ่งกำลังหันไปคุยกับเพื่อนเสียงดัง) นั้นวิมาลาอย่า
คุยกันเสียงดังได้ไหม ตั้งใจเรียนหน่อยสิ

วิมาลา : (หันมายิ้มหน้าทะล้น) ค่ะครู

ครูหวานใจ : นักเรียนจะเห็นได้ว่า สังคมไทยเราประกอบด้วยชนชั้นต่าง ๆ กัน ทำให้
เกิดเป็นช่องว่างระหว่างสังคมชั้น (เสียงหัวเราะของวิมาลาดังขึ้น)

ครูหวานใจ : นี่ ครูเตือนเธอหลายครั้งแล้วนะวิมาลา เธอยังไม่หยุดคุย เดี่ยวตอนท้าย
ชั่วโมงทุกคนเตรียมสอบเก็บคะแนน

เพื่อน ๆ ทุกคน : (หันมามองหน้าวิมาลา ด้วยสายตาที่โกรธ)

บรรยาย (วิมาลานั่งก้มหน้า)

ฉากที่ 2 นอกห้องเรียน

เพื่อน ๆ : เราเรียนไม่รู้เรื่องเลย ทำข้อสอบก็ไม่ได้ เพราะยายวิมาลาตัวดีทีเดียว ครู
หวานใจโกรธเลยให้สอบเลย (วิมาลากำลังเดินมา) ไปเถอะพวกเรา ยายนั่น
มาแล้ว (เพื่อน ๆ เดินออกไป วิมาลายืนอยู่คนเดียว)

วัลภา : (เดินเข้ามาหาวิมาลา) ไปวิไปทานข้าวด้วยกัน ไม่ต้องเสียใจ เรายังมีโอกาส
แก้ตัวใหม่ เราหวังว่าในชั่วโมงครูหวานใจและชั่วโมงอื่น ๆ เธอคงไม่ทำให้
เป็นอย่างนี้อีกนะ

วิมาลา : (พยักหน้ารับคำ) จ๊ะ (แล้วเดินกันไปโรงอาหาร)

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 4

หัวข้อเรื่อง ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ

ชื่อกิจกรรม "มารับผิดชอบกันเถอะ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ ทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียนเองและอาจทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนในการเรียนการสอนด้วย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียนโดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "มารับผิดชอบกันเถอะ"

ฉากที่ 1 ภายในห้องเรียนชั้น ม. 1/3 ครูวิภา กำลังทำการสอนวิชาคณิตศาสตร์อย่าง
ขะมักเขม้น เด็กนักเรียนทุกคนตั้งใจเรียน (ยกเว้นเดือนซึ่งกำลังหันไปพูดกับแดง)
เดือน : นี่แดง เราขอยืมวิชาภาษาอังกฤษหน่อยสิ เรายังไม่ได้ทำเลย ชั่วโมงต่อไปเสีย
ด้วยสิ ครูสุรางค์ยังเอียบด้วย ชั่วโมงที่แล้ว เรายังโดนทำโทษ ยังเจ็บไม่หายเลย
คราวที่แล้วลอกไม่เสร็จข้อนี้ ยังโดนเลย

แดง : ได้จ๊ะ เดี่ยวหยิบให้นะ

แดง : (สะกิดเดือน) นี่เดือน ไอ้ข้อนี้ มันเขียนว่าอะไรนะ ฉันอ่านไม่ออก เชอครูสิ
(เดือนก้มดู และหยิบปากกาเขียนเติมให้ชัดเจน)

ครูวิภา : นั่นเธอสองคนกำลังทำอะไรอยู่ เอาสมุดนั้นออกมาด้วย วิชาภาษาอังกฤษนี่
แล้วนี่เธอกำลังเรียนวิชาอะไรเธอเห็นไหม ไม่ตั้งใจเรียนเลยนะทั้ง 2 คน
เธอ แววดา (เดือน) ครูเห็นเธอเป็นเด็กตั้งใจเรียน ทำไมเธอถึงมั่วแต่สนใจ
วิชาอื่น ครูผิดหวังมาก

ฉากที่ 2 หมดชั่วโมงคณิตศาสตร์

เดือน : แดง เราขอโทษนะ ที่ทำให้เธอถูกครูตีด้วย เราจะไม่อายหรือ เพราะถูกตี
ประจำอยู่แล้ว

แดง : (ทำท่าจะร้องไห้ แต่ไม่พูดกับเดือน)

(หนึ่งอาทิตย์ผ่านไป เดือนต้องเดินไปไหนมาไหนในโรงเรียนคนเดียว เพราะ
แดงเพื่อนสนิทไปเดินกับหน่อย ไม่มีใครที่จะเดินกับเดือน ซึ่งทุกคนหาว่าเป็นเด็กเกเร
การบ้านไม่เคยทำโดยครูตีประจำ)

ฉากที่ 3

เดือน : นี่วัน เราไปด้วยกันนะ

วัน : ไม่เอาหรอก เราอายุคนอื่นเธอถูกทำโทษบ่อย ๆ เราคบเธอเดียวเราก็ถูกทำโทษด้วย ดูอย่างแดงสิ เขายังไม่เดินกับเธอเลย

เดือน : นั่นอยู่คนเดียว นึกรำพึงว่า เราจะต้องทำให้เพื่อน ๆ เห็นว่า เราเป็นเด็กดี ตั้งใจเรียน ทำการบ้านเสร็จทุกครั้ง ไม่ไปทำการบ้านในชั่วโมงอื่นที่ไม่ใช่ชั่วโมงของวิชานั้น ๆ

ฉากที่ 4 หนึ่งอาทิตย์ผ่านไป ในชั่วโมงคณิตศาสตร์ เดือนตั้งใจเรียนมาก จนครูวิภาสงสัยว่าหลับในหรือเปล่า หรือเกิดอะไรขึ้น เพราะปกติจะเห็นเดือนง่วนอยู่กับการขีดเขียนอะไรบนโต๊ะ เมื่อครูว่าจะเงยหน้าซักที แล้วก็กลับไปเขียนต่อ จนครูวิภาชี้แจงว่า ให้ตอบคำถามก็ตอบไม่ได้

ครูวิภา : ด.ญ. สมใจ ขื่อนี้ ผลลัพธ์ออกมาได้เท่าไร

เดือน : 50 ค่ะ

ครูวิภา : อ้อถูก ไม่น่าเชื่อ เก่งนี้ นี่ถ้าเธอตั้งใจเรียนอย่างนี้ทุกชั่วโมง เธอก็สามารถทำได้เหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ เค้า

เดือน : (ยิ้ม)

แดง : (หันไปยิ้มกับเดือน) เธอเก่งนี้ ทำไงนะ

เดือน : เราให้พี่ที่บ้านสอน เดี่ยวนี้เราทำการบ้านที่ครูให้เสร็จทุกวิชาเลย ไม่ต้องยืมเธอมาทำในชั่วโมงเรียนวิชาอื่น ๆ แล้วละ มันก็ไม่ยากเท่าไรเลยนะ

: เออ แดง ตอนกลางวัน เราไปทานข้าวกันนะ

แดง : ตกลงจ๊ะ (ยิ้มให้กัน)

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 5

หัวข้อเรื่อง ไม่นำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำ

ชื่อกิจกรรม "บอกแล้วนะ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การนำงานวิชาอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ ทำให้เกิดผลเสียต่อนักเรียนเองและอาจทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนในการเรียนการสอนด้วย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "บอกแล้วนะ"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "บอกแล้วนะ" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "บอกแล้วนะ"

ฉากที่ 1 ในช่วงโมงการฝึกหัดของโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี

ครูวันดี : นักเรียน เดี่ยวครูจะมอบหมายงานให้ทำนะ หยิบเข็มโครเชขึ้นมามากผ้าพันคอ
ต่อจากคราวที่แล้ว วันนี้ครูจะสอนต่อให้เสร็จ เหลือเวลาอีก 40 นาที ครูคิดว่า
พวกเธอคงทำเสร็จได้ทั้งผืน เพราะเหลืออีกไม่กี่แถวเอง อ้าวคุณนะ (สาธิตให้
นักเรียนดูโดยเขียนลายบนกระดานและสาธิตให้ดู)
อ้าว เริ่มทำได้แล้ว (แล้วก็เดินออกไปนอกห้อง เมื่อมีเจ้าหน้าที่ธุรการบอกว่า
ครูใหญ่ขอเชิญพบสักครู)

จำ : (กำลังนั่งถักผ้าพันคอ) อ้าว จิมนั่นเธอทำอะไรนะ ครูวันดีสั่งให้ถักผ้าพันคอทุกคนนะ

จิม : กำลังทำวิชาคณิตศาสตร์อยู่ เดี่ยวปั้น ๆ สะหน่อยก็เสร็จแล้ว

จำ : แล้วถักผ้าพันคอหละ ครูสั่งให้ทำในช่วงโมงให้เสร็จนะ

จิม : โธ่เอ๊ย ครูเขาพูดไปอย่างนั้นแหละ เดี่ยวเราเอาไปทำในช่วงโมงอื่นตอนพักก็ได้

ฉากที่ 2 ครูวันดีเข้ามาในห้องเรียน

วันดี : นักเรียน อาทิตย์หน้าครูจะไม่อยู่นะ พวกเธอจะว่างในช่วงโมงหน้า (บรรยาย :
เสียงดีใจของนักเรียน) แต่อย่าเพิ่งดีใจไป ครูฝากช่วงโมงไว้กับครูคณิตศาสตร์แล้ว
วันนี้ครูขอเก็บผ้าพันคอของพวกเธอ ดัดซื้อให้เรียบร้อย ครูจะให้คะแนน

(บรรยาย นักเรียนทุกคน กำลังติดซื้อของตนเองบนผ้าพันคอ จิมหน้าตาเลิกล้ม เพราะยัง
ไม่ได้ทำเลย)

จิม : เดินเข้าไปหาครู ครูคะหนูยังไม่ได้ทำเลยซักแถวคะ

ครูวันดี : แล้วเธอทำอะไรอยู่ ครูให้เวลาเธอถึงตอนเย็นนี้ เลิกเรียนแล้วเธอนำมาให้ครู

ฉากที่ 3 ช่วงโมงเรียนต่อมาเป็นวิชาภาษาไทยและอังกฤษ ครูต่างให้งานที่ต้องทำให้เสร็จ
ในช่วงโมงเรียน จิมจึงไม่สามารถหยิบผ้าพันคอมาถักต่อได้ เมื่อหมดช่วงโมงเรียน
ตอนเย็น จิมจำต้องนำผ้าพันคอไปส่งครูวันดีทั้งที่ยังไม่ได้ถักต่อเพิ่มเติม

ครูวันดี: ครูให้โอกาสเธอแล้วนะ

จิม : ค่ะ

ครูวันดี: เห็นไหมการที่เธอเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำในชั่วโมงเรียนของวิชาที่ไม่ใช่
วิชานั้น เป็นอย่างไรบ้าง

จิม : (ทำหน้าเศร้า) ค่ะครู ต่อไปนี้ ถ้าหนูเรียนวิชาไหน หนูก็จะไม่เอางานวิชา
อื่นขึ้นมาทำเด็ดขาด

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 6

หัวข้อเรื่อง ไม่เล่นกัน

ชื่อกิจกรรม "คิดไม่ถึง"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การเล่นกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอน และขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องได้รับความเสียหาย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "คิดไม่ถึง"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "คิดไม่ถึง" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "คิดไม่ถึง"

ฉากที่ 1 ในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ ม.1/2 เมื่อครูให้แบ่งกลุ่มทำงาน แล้วครูสมชายก็ออกนอกห้องไป เมื่อมีเจ้าหน้าที่ธุรการมาตามให้ครูสมชายไปพบกับผู้ปกครองนักเรียน (นักเรียนต่าง ๆ ก็รีบทำงานตามที่ครูสั่ง จะมีแต่กลุ่มของมดที่ไม่ทำ มัวแต่วิ่งไล่กัน)

มด : นี้นายหน่อง มาให้มดจับชะติ ๆ ไม่งั้น อิม เสรีจ (แล้วก็วิ่งไล่กัน)

หน่อง : เรื่องอะไร จะยอมให้จับง่าย ๆ เก่งจริงวิ่งมาทางนี้ซิ (ว่าแล้วก็วิ่งออกไป)

มด : เอ๊ย หน่องระวัง นั่นหลุดตกลง (มดพูดแต่ไม่ทันแล้ว เมื่อหน่องเบรคแต่ไม่ทัน จึงจะไปกับหลุดตกลงแตกกระจาย น้ำยาเคมีไหลหกเลอะเทอะ)

เพื่อน : (ต่างหันมาดูแล้วตกใจ) (พอดีกับครูสมชายทำธุระเสร็จกลับเข้ามาในห้อง)

มด : (เขย่าตัวเพื่อน) หน่องเป็นไงบ้าง (หน่องไม่สามารถขยับตัวได้)

ครูสมชาย : (เดินเข้ามาที่หน่อง เป็นไงบ้างพลศรี (หน่อง) (พร้อมจับตัวให้หงาย)

หน่อง : (ร้องโวย) เจ็บ

บรรยาย (พอจับตัวหน่องหงาย ปรากฏว่า เศษแก้วหลุดตกลงเสียไปที่เนื้อ เลือดไหลออกมามาก ครูสมชายรีบอุ้มหน่องไปขึ้นรถไปส่งโรงพยาบาล)

ฉากที่ 2 นักเรียนห้อง 2 ไม่มีใครเป็นอันเรียน เมื่อครูสมชายกลับมา มดและเพื่อน ๆ รีบเข้าไปหาครูสมชาย

มด : ครูคะหน่องเป็นไงบ้าง

ครูสมชาย : นักเรียนทั้งหมดเข้าไปในห้องเรียนได้แล้ว

ฉากที่ 3 ภายในห้องเรียน นักเรียนทุกคน นั่งสงบเสงี่ยมเรียบร้อย

ครูสมชาย : ตอนนั้นพลศรีปลอดภัยแล้ว ครูอยากทราบว่าทำไมถึงเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้น ใครพอจะเล่าให้ครูฟังได้นะ

มด : (ยกมือขึ้น) หนูเองคะ หนูคิดจะไปชวนหน่องเขาเล่น เล่นไล่จับกันคะ (ทำท่าจะร้องไห้) ต่อไปหนูจะไม่ทำอีกแล้วคะ

ครูสมชาย : ครูตั้งใจที่เธอชอบรับผิดชอบและกล้าตัว แต่ถ้าพลศรีเป็นอันตรายมากกว่านี้ อาจถึงแก่ชีวิต เธอลองคิดถึงผลที่ตามมา ครูอยากให้พวกเธอลองคิดดู การเล่นกันเล่นได้ แต่ไม่ใช่ในช่วงเวลาเรียน ที่ห้องแคบ ๆ นอกจากได้รับอันตรายแล้ว พวกเธอก็จะเรียนไม่รู้เรื่อง เพื่อนเขาเรียนไปถึงไหน บางทีก็อาจไปรบกวนเขาด้วย การเล่นกันครูไม่ถือว่าเป็นความผิด แต่ควรเป็นเวลาพัก ดูการเล่นที่ไม่เป็นอันตรายนักอย่างวิ่งไล่จับ ควรเล่นในสนามกว้าง ๆ ไม่ควรเล่นกันรุนแรง ครูขอพูดเท่านั้น แล้ววันนี้ใครจะเยี่ยมพลศรีก็ไปเซ็นชื่อ ครูจะเอารถโรงเรียนไป

นักเรียน : (ต่างยกมือ) ทุกคนอยู่ในอาการสงบ มีแต่คนที่นั่งร้องไห้

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 7

หัวข้อเรื่อง ไม่เล่นกัน
ชื่อกิจกรรม "จ๋อจอมขี้เล่น"
เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การเล่นกันในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ทำให้ตนเองและผู้อื่นต้องได้รับความเสียหาย

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อย่าประมาท" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่มและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "จ๋อจอมขี้เล่น"

ฉากที่ 1 ณ ห้องเรียนชั้น ม.1/7 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี
 บรรยาย ขณะที่ครูสมศรีก้าวเข้ามาในห้องเรียน เพื่อสอนวิชาภาษาไทย จ๋อกับเพื่อนกำลัง
 เล่นกันอย่างสนุกสนาน ตั้งแต่ชั่วโมงคณิตศาสตร์ที่ผ่านมา จนกระทั่งชั่วโมงภาษาไทย
 ก็ยังเล่นกันไม่เสร็จสิ้น ครูสมศรีเห็นจ๋อ แต่ก็ไม่ว่ากล่าว เพราะเคยว่ากล่าวตั้ง
 หลายครั้ง จ๋อก็ยังมีพฤติกรรมเหมือนเดิม คือ จะฟังและเลิกเล่นอยู่ประเดี๋ยว
 แต่สักพักก็จะหันไปชวนเพื่อนเล่นต่อ

ฉากที่ 2 ภายในโรงอาหาร

บรรยาย หลังจากชั่วโมงภาษาไทยก็พักเที่ยง จ๋อและเพื่อนเดินไปโรงอาหาร

จ๋อ : โอ๊ย หหมดชั่วโมงซะที หิวจะตายอยู่แล้ว

วิไล : เธอก็อย่างนี้ทุกที ทีหลังเวลาเรียนเธออย่ามาเล่นกับเรานะ และเลิกมาคุยกับ
 เราซะทีได้ไหม โน่น หันไปเล่นกับเป้โน่น เราเรียนไม่รู้เรื่องเลย

เป้ : เอ๊ยไม่เอานะ เมื่อเทอมที่แล้วเราสอบหวิดตกตั้งหลายวิชาเนะ โน่น เธออยากเล่น
 ไปเล่นกับยายน้อง ยายปลาโน่น

น้อง, ปลา : (พูดพร้อมกัน) เอ๊ย ไม่เอานะ

บรรยาย (จ๋อชักหน้าเสีย เพื่อน ๆ ไม่มีใครอยากเล่นกับจ๋อเลย จึงรีบพูดหลบเกลื่อน)

จ๋อ : โธ่เอ๊ย ปอดไปได้ คุณันตกตั้งหลายวิชา ฉันยังไม่กลัวเลย มันไม่ใช่ปลายปีนี่หว่า
 ตอนพักเที่ยงพวกเธออย่ามาเล่นกันฉันก็แล้วกัน ฉันจะไม่เล่นด้วย

เป้ : เธอก็พูดอย่างนี้ทุกที เวลาที่จะเล่นมีตั้งเยอะ แต่ไม่ใช่เวลาเรียนนะ นี่ครูสมศรี
 ก็เตือนเธอไม่ใช่หรือถ้าสอบคราวนี้เธอไม่ผ่าน เธอมีสิทธิ์ต้องเรียนซ้ำชั้นนะ
 เพราะวิชาอื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ครูสายผินก็บอกอย่างนั้นแล้ว จะครุนารถอีก
 และยังครู...

จ้อ : เอ๊ย พอดี ฉันก็เกียจฟัง ไปกินข้าวกันเถอะ

ฉากที่ 3

บรรยาย (หลังวิชาสอบภาษาไทย ครูสมศรีเรียกจ้อเข้าไปพบ)

ครูสมศรี: นี่จ้อ เธอสอบวิชาของครูตลกอีกแล้วนะ เธอเตรียมตัวเรียนเข้าชั้นได้แล้ว

บรรยาย ครูสมศรีเห็นสีหน้าที่ไม่ดีของจ้อจึงพูดว่า

ครูสมศรี: แต่อาจจะยังไม่สายเกินไปเลยทีเดียว มันอยู่ที่ตัวเธอเอง ลองกลับไปคิดซิว่า

จะอย่างไร เธอถึงจะเรียนดีขึ้น ที่ผ่านมามาทำไมเธอถึงเรียนอ่อน เรียนไม่รู้เรื่อง เวลาให้ตอนคำถามเธอก็ตอบไม่ได้ เวลาสอบที่ไรเธอก็ทำไม่ได้ทุกที

บรรยาย (จ้อทำความเคารพครูสมศรี) ที่ผ่านทำไมเราถึงเรียนไม่รู้เรื่อง (นึกทบทวน)

ในช่วงโม่งเรียนเราเองไม่เคยสนใจเรียน เอาแต่ชวนเพื่อนเล่น เพื่อนบางคนดูเขาก็ไร้ค่าๆเราเหมือนกัน อย่างคำพูดเพื่อนที่ไม่อยากเล่นกับเรา นี่เราต้องตั้งใจเรียนแล้วสินะ

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 8

หัวข้อเรื่อง ไม่แหย่เพื่อน

ชื่อกิจกรรม "ขอโทษนะ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การแหย่เพื่อนในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ก่อนผลเสียให้กับตัวเองและเป็นการรบกวนผู้อื่นในขณะที่มีการเรียนการสอน

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "ขอโทษนะ"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "ขอโทษนะ" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "ขอโทษนะ"

ฉากที่ 1 ขณะที่ครูกำลังสอนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างจริงจัง ในขณะที่ทุกคนกำลังตั้งใจเรียน

เปิด : (ทำท่าไม่ซีเรียส ร้องเพลงเบา ๆ ในลำคอ มองออกไปนอกห้องบางครั้ง และใช้นิ้วเคาะโต๊ะเบา ๆ แล้วจึงหันมาสะกิดเพื่อนข้าง ๆ) นี่ ๆ เมื่อวานดูคอนเสิร์ตทางทีวีไหม เธอเหมือนมาซ่าเปียบเลย เป็นไงพี่น้องสบายดีไหมจ๊ะ (สะกิดต่อ)

ปลา : นี่เธอหยุดสะกิดได้ไหม พี่นุ้ยบ้านเธอสิ (หันมาทางเปิด แล้วหันกลับไปเรียนต่อ)

เปิด : โอ้เอ๊ย นึกว่าอยากพูดด้วยนัก ไม่เห็นเหมือนมาซ่าสักหน่อย เหมือนจินตหรา พูนลาภมากกว่า อีโอ้

เปิด : นี่สมศรี (หันไปคุยกับเพื่อนอีกข้าง) นี่เธอคุยชกการยับเหงือกหรือเปล่า เธอเหมือนยายแหม่มชกการเลย เหมือนตรงหุ่นนะจ๊ะ

สมศรี : โอ้เน้งเปิดบ้า ฉันจะฟังครูนะ

เปิด : อะอ่า หลิงตุ่ม (หันหลังทำท่าจะไปหย่กบ)

ครูพิสมัย : นี่วันนา (เปิด) สมศรีออกมานี่สิ ไหนลองตอบคำถามนี้สิ...

สมศรี, เปิด : (ตอบไม่ได้ทั้งคู่)

ครูพิสมัย : ถ้าพวกเธอไม่เรียน ก็ออกไปยืนนอกห้องนะ

ฉากที่ 2 ที่โรงอาหาร ขณะที่สมศรีนั่งร้องไห้ ไม่ยอมทานข้าว

ผกามาศ : นี่สมศรี อย่าร้องไห้เลย เปิดเขาก็ขอโทษเธอแล้วนะที่ทำให้เธอถูกทำโทษด้วย

สมศรี : มันหายชะเมื่อไร ฉันไม่เคยถูกทำโทษเลย ฉันตั้งใจเรียนทุกวิชา เธอคิดดูสิ เพื่อนข้างห้องคนอื่น ๆ เขามองฉัน แล้วจะคิดว่าฉันเป็นเด็กเกเรด้วย (ร้องไห้อีก)

ผกามาศ : ไม่เอา่น้า โน่นเปิดเดินมาโน่นแล้ว

เปิด : ขอโทษนะสมศรี ฉันไม่ได้ตั้งใจ ขาขปลาลงและคนอื่น ๆ เลยไม่พูดกับฉัน เขา
กลัวโดนเหมือนเธอ ขอโทษนะสมศรี ฉันจะไม่หยิ่งเธอและเพื่อนคนอื่น ๆ ตอน
เรียนแล้วละ

บรรยาย (สมศรียังก้มหน้าเหมือนเดิม)

พกา มาศ : น้าสมศรี ดีกับเปิดเขาเถอะ เขาอุตส่าห์มาขอโทษและกลับตัวได้แล้วนะ

บรรยาย (แล้วทั้งคู่ก็หันมามองกัน)

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 9

หัวข้อเรื่อง ไม่เดินไปเดินมา

ชื่อกิจกรรม "อย่ารีรอ"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การเดินไปเดินมาในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี เกิดผลเสียต่อตนเองและรบกวนการเรียนของผู้อื่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อย่ารีรอ"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อย่ารีรอ" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "อย่ารีรอ"

ฉากที่ 1 ในช่วงโมงภาษาอังกฤษของโรงเรียนแห่งหนึ่ง เมื่อครูนาเรตีให้งานไว้ แล้วครูนาเรตีก็ออกไปช่วยครูสมถวิลคุมเด็กจัดนิทรรศการโรคเอดส์

ครูนาเรตี : ครูจะให้แบบฝึกหัด ทำนะ เดี่ยวครูจะไปคุมการจัดนิทรรศการ เมื่อหมดช่วงโมงให้หัวหน้าชั้นเก็บแบบฝึกหัดไปไว้ที่ห้องนักครด้วย

นักเรียน : คะ

แป้น : นี่ ปลา เธอคุยายอ้อยซิ เดินไปเดินมา แวะคุยกับคนโน้นที เทียวคุยกับคนนี่ที นี่ฉันจะคอยคุณนะ ขยายอ้อยจะทำแบบฝึกหัดเสร็จไหม นั่นดูซิแกไกลเดินออกไปนอกห้องแล้ว

ฉากที่ 2 แหววเดินไปเข้าห้องน้ำ เห็นอ้อยยืนคุยกับเพื่อนต่างห้องอย่างสนุกสนาน จึงเข้าไปทักอ้อย

แหวว : นี่อ้อย เธอทำแบบฝึกหัดเสร็จหรือยัง ครูเก็บตอนท้ายช่วงโมงด้วย มีข่าวแว่ว ๆ ว่าจะให้เขียนคะแนนเก็บด้วยนะ มัวแต่เดินไปเดินมาอยู่ได้

อ้อย : โอ้เอ๊ย ขยายแหวว ปอดไปได้ ผีมีอหังนี้แล้ว เออ เดี่ยวขี้มลอกก็แล้วกัน

แหวว : (ล่ามหน้าอย่างระอา รีบเดินเข้าห้องเรียน)

ฉากที่ 3 เสียงครึ่งหมดเวลา อ้อยตกใจรีบวิ่งเข้าห้อง

อ้อย : นี่แหวว ๆ ขี้มอังกฤษลอกหน้าเร็ว

แหวว : ไม่ทันแล้ว เมื่อกี้ครูนาเรตีมาเก็บงานไปแล้ว ครูบอกว่าจะเก็บคะแนนด้วยละ

อ้อย : (หน้าเสีย รีบเดินเข้าไปห้องนักคร)

ฉากที่ 4 ภายในห้องนักคร ครูนาเรตีกำลังตรวจงานอยู่ อ้อยรีบเข้ามาสวัสดีครูนาเรตี

อ้อย : ครูคะ หนูยังไม่ได้ทำแบบฝึกหัดเลยคะ

ครูนาเรตี : อ้าว แล้วเธอมาทำอะไรอยู่

อ้อย : อ้า คือหนู (ก้มหน้า) คือ หนูเดินไปคุยกับเพื่อนข้างห้องแป๊บเดียวเองคะ

ครูนารดี : ครูไม่รู้ละ เอาอย่างนี้ ครูใช้เวลาเชอตอนเลิกเรียน เธอมานั่งทำแบบฝึกหัดในห้องพักครู แต่ครูต้องหักคะแนนเธอ 1 ส่วน 4 นะ เพราะเธอพิเศษกว่าเพื่อน ได้ทำงานนอกเวลา

อ้อย : คะ (สวัสดีแล้วเดินออกจากห้องไป)

ฉากที่ 5 หลังเลิกเรียน เมื่ออ้อยทำแบบฝึกหัดเสร็จ ก็เดินออกจากห้องพักครูนารดี เจอกับแหว

แหว : เป็นไงบ้างอ้อย ทำได้ไหม

อ้อย : อือไม่ค่อยได้เลย นั่งอยู่ต่อหน้าครู แล้วตอนเรียน เราก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไรด้วย ไม่รู้เราจะได้สักกี่คะแนน

แหว : อือ อย่าคิดอะไรมากมาย ตอนนี้รู้แล้วซิว่า เวลาเรียน ครูให้ทำอะไรเธอต้องรีบทำตามทีครูลัง ไม่ใช่เดินไปเดินมาละ ไปกลับบ้านกัน

อ้อย : จ๊ะ (แล้วเดินกลับบ้านกับแหว)

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 10

หัวข้อเรื่อง ไม่อ่านหนังสืออ่านเล่น

ชื่อกิจกรรม "อีกนิดเดียว"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การอ่านหนังสืออ่านเล่นในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี ก่อให้เกิดผลเสียกับตนเองคือ เรียนไม่รู้เรื่อง

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อีกนิดเดียว"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "อีกนิดเดียว" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "อิกนิตเดียว"

ฉากที่ 1 ครูบุญสม กำลังสอนวิชาสุขศึกษาอย่างขะมักเขม้น โดยมองไม่เห็นว่ สุดาพร กำลังนั่งอ่านหนังสือการ์ตูนอยู่

ครูบุญสม : เอาละนักเรียน เดี่ยวนักเรียนเปิดหน้า 38 ทำแบบฝึกหัดท้ายบทนะ แล้วทำงานไปเรื่อย ๆ เดี่ยวท้ายชั่วโมงครูจะเก็บนะ เอ้าเริ่มได้เลย
(แล้วครูบุญสมก็นั่งทำงานบนโต๊ะครูไปเรื่อย ๆ โดยไม่สังเกตว่าสุดาพรกำลังนั่งอ่านหนังสือการ์ตูนอย่างเพลิดเพลิน พร้อมกับยิ้ม)
(ผ่านไป 10 นาที)

น้ำผึ้ง : นิดา (สะกิดสุดาพร) ครูให้ทำแบบฝึกหัดนะ หมาชั่วโมงครูจะเก็บ

สุดาพร : อ้อ เดี่ยวอิกนิตเดียว พร้อมกับพลิกหนังสือดู ใกล้เคียงจบแล้วหละ กำลังสนุกเขี้ยว

น้ำผึ้ง : ตามใจนะ เดี่ยวไม่ทันไม่รู้หละ เหลือเวลาแค่ 20 นาทีเอง

สุดาพร : อ้อ ขอบใจนะไม่เป็นไรหรอก เรากะเวลาไว้แล้ว
(15 นาทีผ่านไป)

ครูบุญสม : นักเรียน เตรียมส่งได้แล้วนะ เหลือเวลาอีก 5 นาที ทุกคนเตรียมส่งได้แล้ว

สุดาพร : (หันหน้าหันหลังอย่างลนลาน รีบปิดหนังสือเรียนที่มีหนังสือการ์ตูนแทรกไว้)

: เอ้ ผึ้ง เรายืมลอกหน่อยซิ ไม่ทันแล้ว

น้ำผึ้ง : เรายังไม่เสร็จเลย กำลังทำข้อสุดท้ายอยู่

สุดาพร : (หันไปทางไหนเห็นเพื่อนกำลังขีดเส้นกันทุกคน เสร็จพอดีกับเวลา)
: ๊วช แย่แล้วเรา

ฉากที่ 2 ภายในห้องพักครู สุดาพรเดินเข้ามาหาครูบุญสม แล้วสวัสดี

สุดาพร : ครูขา หนูยังทำแบบฝึกหัดที่ครูให้ยังไม่เสร็จเลยคะ

ครูบุญสม : แล้วเธอทำอะไรอยู่ละ

สุดาพร : เอ้อ หนูกำลังอ่านหนังสืออยู่คะ

ครูบุญสม : หนังสืออะไร ครูให้เธอทำแบบฝึกหัด เธออ่านหนังสืออะไร วิชาอะไร

สุดาพร : อ้อ หนังสือการ์ตูน (ตอบเสียงเบา ๆ)

ครูบุญสม : ดิฉัน อย่างนั้นเธอมาทำการบ้านพิเศษตอนหลังเลิกเรียนทุกวันแล้วกัน จนกว่า

ครูจะเห็นว่าเธอเหมือนเพื่อนคนอื่น ๆ ทุกคนแล้ว

สุดาพร : ค่ะ (สวัสดีครูบุญสมแล้วเดินออกจากห้องไปอย่างช้า ๆ ด้วยหน้าตาเศร้าสร้อย)

กิจกรรมการสอนแบบปกติ

กิจกรรมที่ 11

หัวข้อเรื่อง ไม่รบกวนเพื่อน

ชื่อกิจกรรม "เคารพในสิทธิของผู้อื่น"

เวลา 40 นาที

ความคิดรวบยอด

การรบกวนเพื่อนในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ เป็นการทำให้การเรียนการสอนในห้องเรียนดำเนินไปไม่ได้ดี เป็นการรบกวนสมาธิของผู้อื่นทั้งก่อให้เกิดผลเสียต่อการเรียนกับตนเองและผู้อื่น

จุดมุ่งหมาย

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนในขณะที่ครูสอนและขณะที่ครูให้งานทำ

สื่อที่ใช้

เอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคารพในสิทธิของผู้อื่น"

การดำเนินการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยสอนเรื่องการมีวินัยในห้องเรียน โดยแจกเอกสารที่เป็นกรณีตัวอย่างเรื่อง "เคารพในสิทธิของผู้อื่น" ให้นักเรียนอ่าน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม
3. นักเรียนช่วยกันสรุป
4. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปรายและซักถาม
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการสอนแบบปกติ

เรื่อง "เครพในสิทธิของผู้อื่น"

ฉากที่ 1 ในชั่วโมงวิชาสุขศึกษา ครูให้จัดนิทรรศการ มีการประกวดคำขวัญกันระหว่างห้อง และเป็นที่ขึ้นชื่อทุกปี ไม่ว่านิทรรศการอะไรห้อง ม.1/4 ต้องติดบอร์ดชนะ 1 ใน 3 ของรางวัลทุกปี

(การประชุมเตรียมงาน)

ताल : นี่เก เธอลองออกโอเคียซี ปีนี้เรามีคำขวัญอะไรดิเน ให้มีข้อความกระตักรัดกินใจ

ताल : เออ มด ต่อ พวกเราด้วยช่วยกันคิดหน่อยซี พวกเราที่ติดอันดับในการประกวด ทุก ๆ ปี เขียวนะ อย่างทำให้เสียชื่อเสียง วันนี้เราต้องเสนอความคิดต่อประธานการ ประกวดเพื่อเขาไปเสนอโอเคียต่อคณะกรรมการอีกที

บรรยาย (เพื่อน ๆ ทุกคนกำลังใช้ความคิดกัน ยุ่งกลับร้องเพลงโปรด เคาะโต๊ะ ลังเสียงดัง)

เก : เอ้ ทาล บอกไอ้ยุ่ง ให้หยุดร้องเพลงซะที เราคิดไม่ออก

เพื่อน : จริงด้วย ทาล เธอเป็นหัวหน้าบอกยุ่งให้เงียบซะที

ताल : นี่ยุ่ง หยุดร้องเพลงซะที เพื่อนเขากำลังใช้ความคิดกัน หรือเธอคิดออกแล้ว ช่วยบอก บ้างซี

ยุ่ง : โอ๊ยง่ายจะตาย เตี่ยหมดชั่วโมง ถ้าคิดไม่ออก ฉันบอกให้ (ว่าแล้วก็หยุดร้องเพลง เดินไปตะโกนคุยกับเพื่อนต่างห้องต่อ)

เก : โอ๊ย หนวกหู ฉันคิดไม่ออก ใครคิดไปก็แล้วกัน

บรรยาย (อีก 10 นาที จะหมดชั่วโมง ที่ประธานแข่งขันจะเข้ามาถามคำขวัญ)

ताल : เอ๊ยช่วยกันหน่อยจะหมดเวลาแล้ว (ยุ่งก็ตะโกนคุยกับเพื่อนข้างห้องอย่างออกรส โดยไม่ได้ยินคำของताल)

บรรยาย (หมดเวลา ประธานการจัดงานได้เข้ามาถามหาหัวหน้าห้อง)

ประธาน : ใครเป็นหัวหน้าห้อง พี่จะถามว่า น้องจะส่งคำขวัญอะไรประกวด พี่จะเอาไป เสนออาจารย์

ตาล : ยังคิดไม่ออกเลยคะพี่ เอาไว้วันอื่นได้ไหม

ประธาน : ไม่ได้คะ เพราะเราถือว่าให้เป็นการคิดของนักเรียนในห้องเรียนและจำกัดเวลาเดี๋ยวนี้ไปคิดที่อื่นไม่ได้คะ เอาอย่างนี้แล้วกัน ไว้คราวหน้าก็ได้คะ เรามีการประกวดบ่อย ๆ คราวนี้ไม่ทันไม่เป็นไร แต่พี่เห็นห้องน้องส่งทุกครั้ง คราวนี้คิดไม่ทันหรือคะ

ตาล : คะพี่ แล้วห้องอื่น ส่งกันหมดไหมคะ

ประธาน : ส่งหมดคะ ขาดห้องน้องห้องเดียว พี่ไปก่อนนะ

ตาล : เอ๊ย (วิ่งเดินเข้ามาในห้อง) ไหนเธอจะคิดให้ใจ รีบไปบอกพี่เขาสิ ยังทันนะ

ยุง : (ทำหน้าเล็งลัก) อัยลิ้มโทษที

บรรยาย (ตาลและเพื่อนมองหน้ากัน และหันไปมองยุงเป็นตาเดียว) (ยุงก้มหน้าเดินออกจากห้องไป)

ฉากที่ 3 ก่อนถึงชั่วโมงคณิตศาสตร์ ยุงเดินออกมาหน้าชั้นเรียน (เพราะอาทิตย์ที่ผ่านมาเพื่อน ๆ ไม่มีใครพูดกับยุงเลย)

ยุง : พวกเรา ฉันขอโทษด้วยนะ ที่ทำให้ปีนี้เราอดได้รางวัลในการประกวดคำขวัญ ฉันสัญญาว่าฉันจะไม่รบกวนให้พวกเธอเสียสมาธิในการทำงานอีก และฉันสัญญาว่าจะช่วยพวกเธอ ทำงานของห้องทุกอย่างด้วย หวังว่าครั้งนี้เธอคงให้โอกาสฉันแก้ตัว

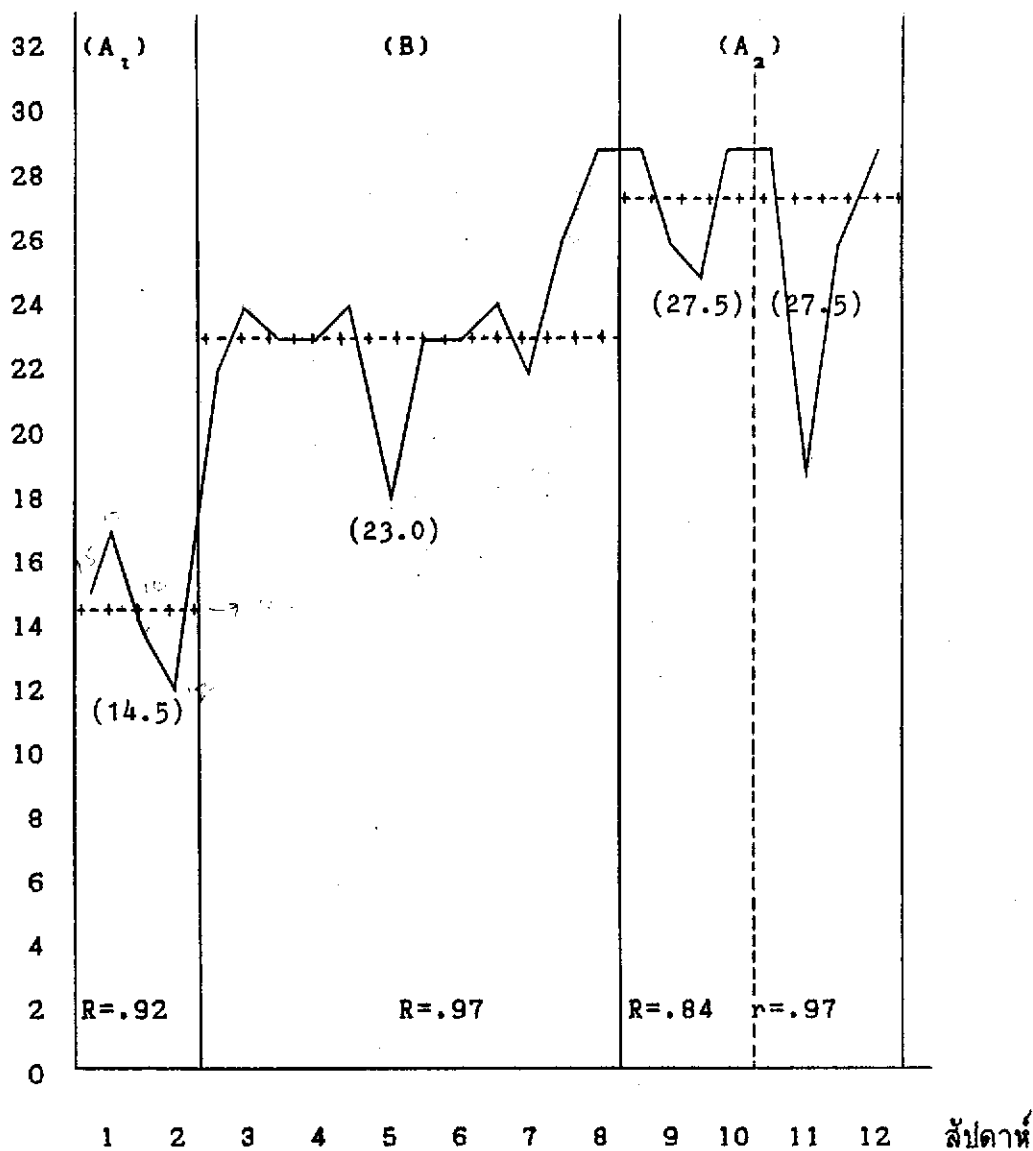
ตาล : ได้ ถ้าเธอจะทำตามที่เธอพูด "จริงไหมพวกเรา" (หันไปพูดกับเพื่อน ๆ)

ยุง : ฉันสัญญา ขอใจพวกเธอขณะที่ให้โอกาสฉัน (อาจารย์คณิตศาสตร์เดินเข้ามาในห้อง ยุงกลับไปนั่งที่โต๊ะตามเดิม)

ภาคผนวก ค

ความถี่ของควมมีวินัยในห้องเรียน

ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

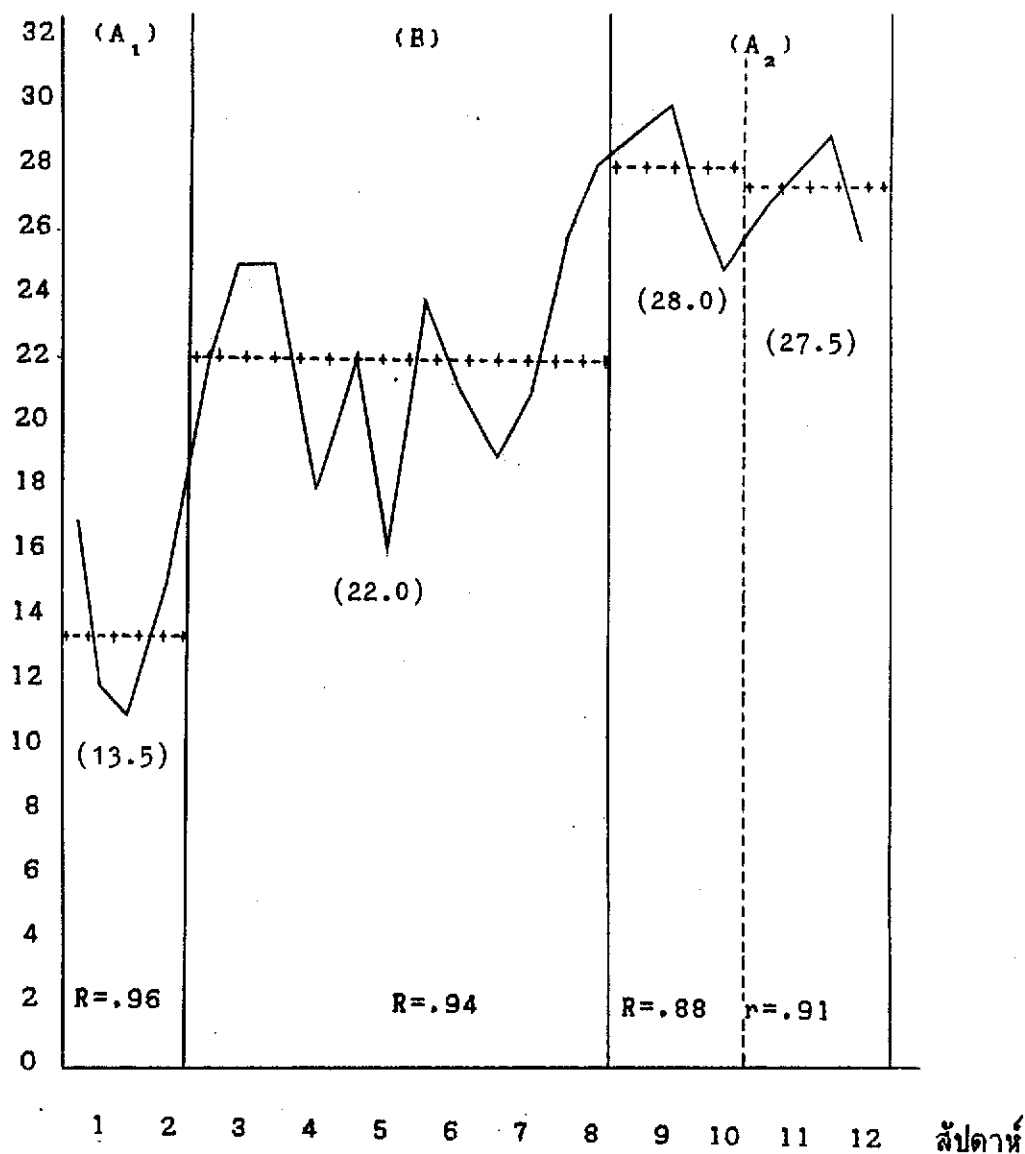

_____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
 +--+--+ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
 R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 3 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มทดลอง

ตลอด 3 ระยะ

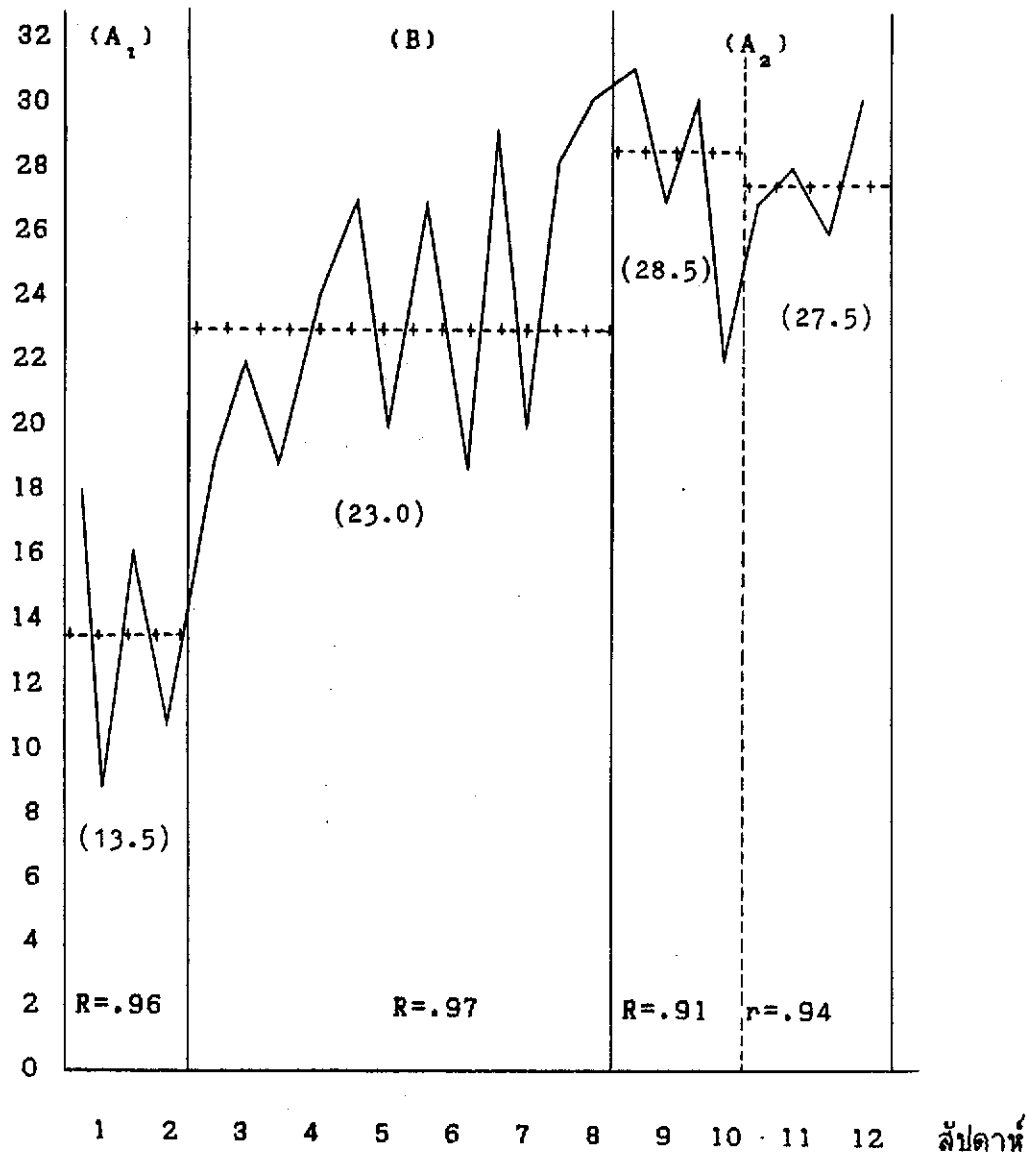
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- +--+--+ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 4 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 2 ในกลุ่มทดลอง
ตลอด 3 ระยะ

ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

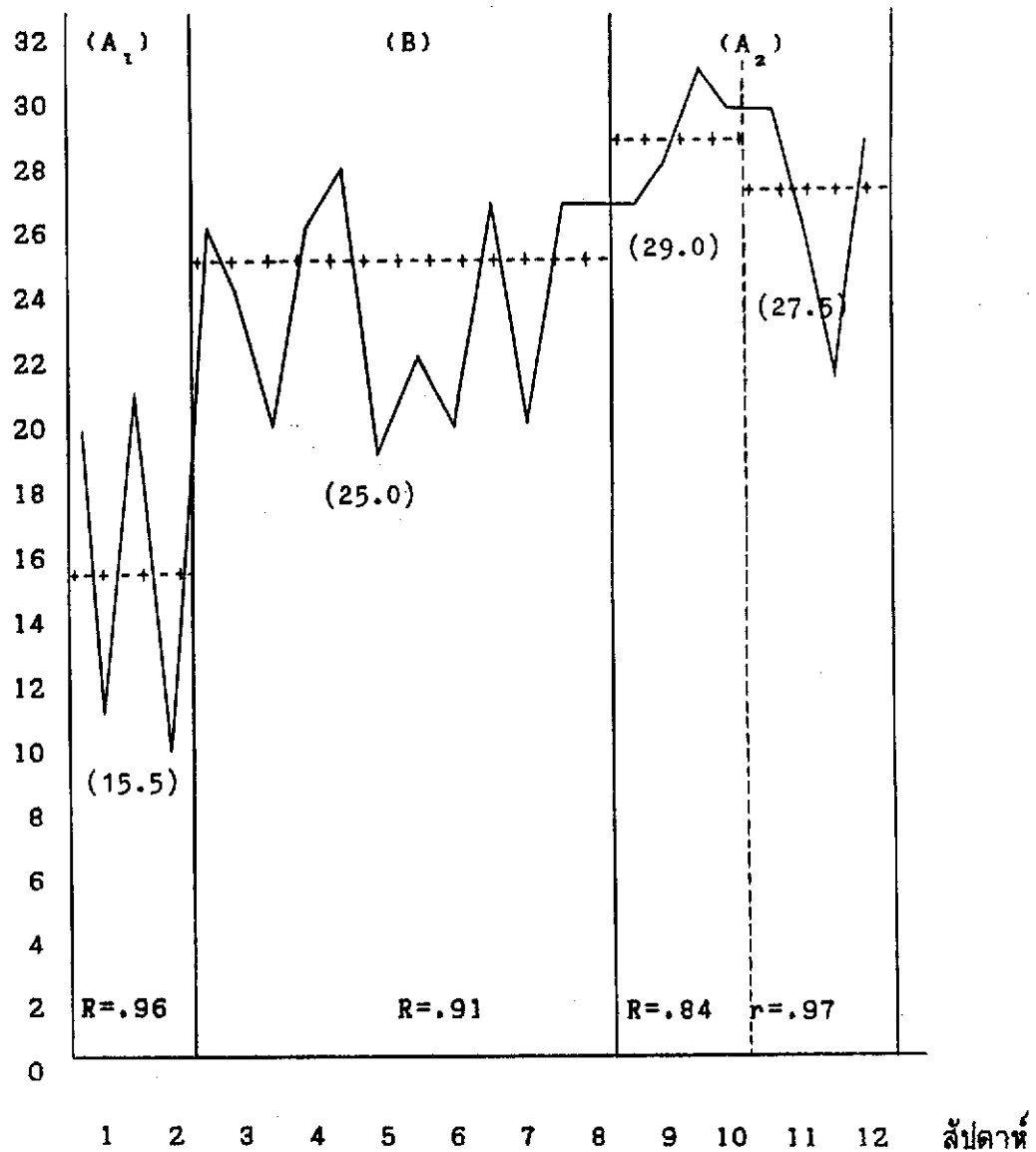

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
 +--+--+ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
 R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 5 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 3 ในกลุ่มทดลอง

ตลอด 3 ระยะ

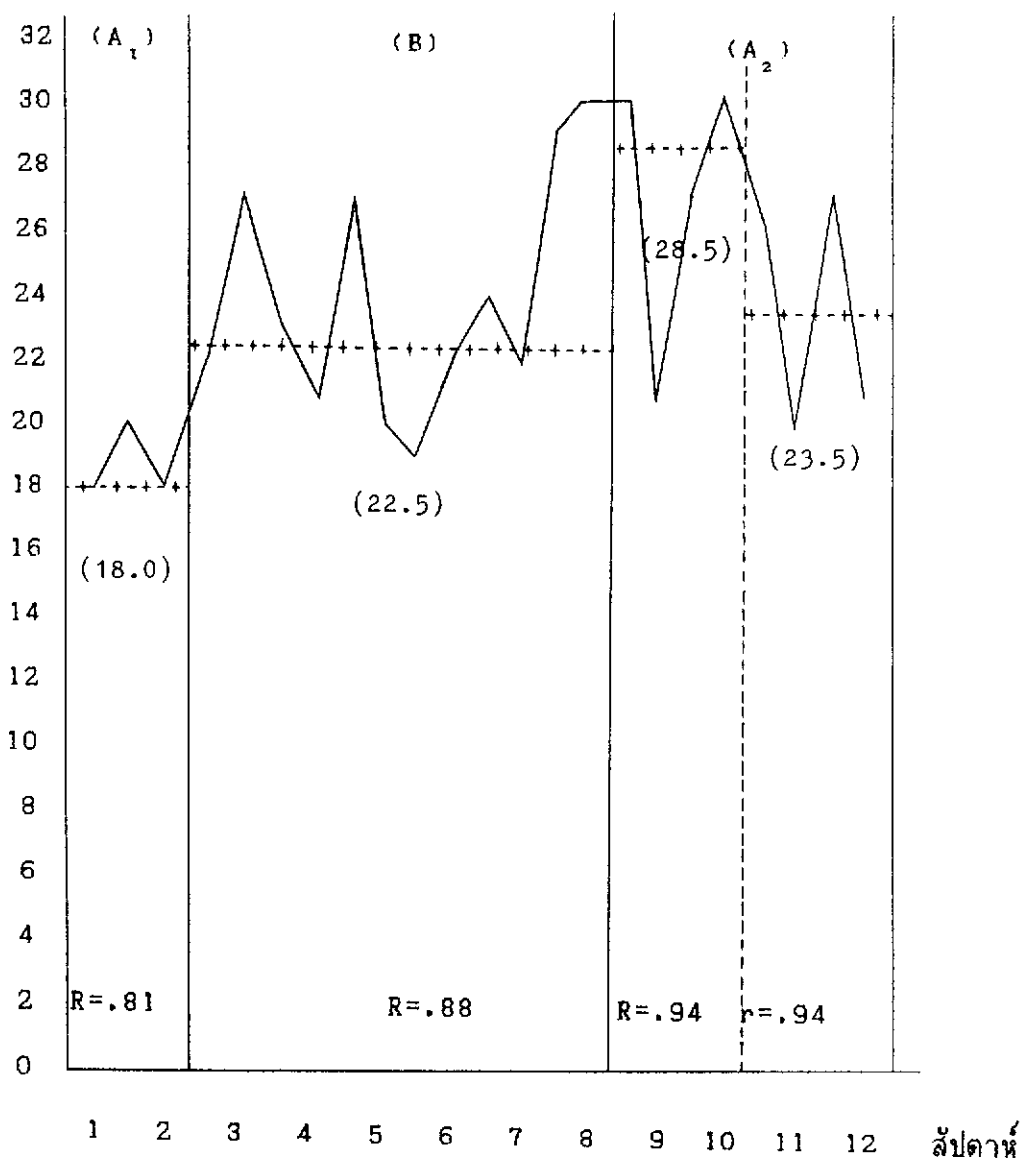
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- +--+--+ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 6 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 4 ในกลุ่มทดลอง
ตลอด 3 ระยะ

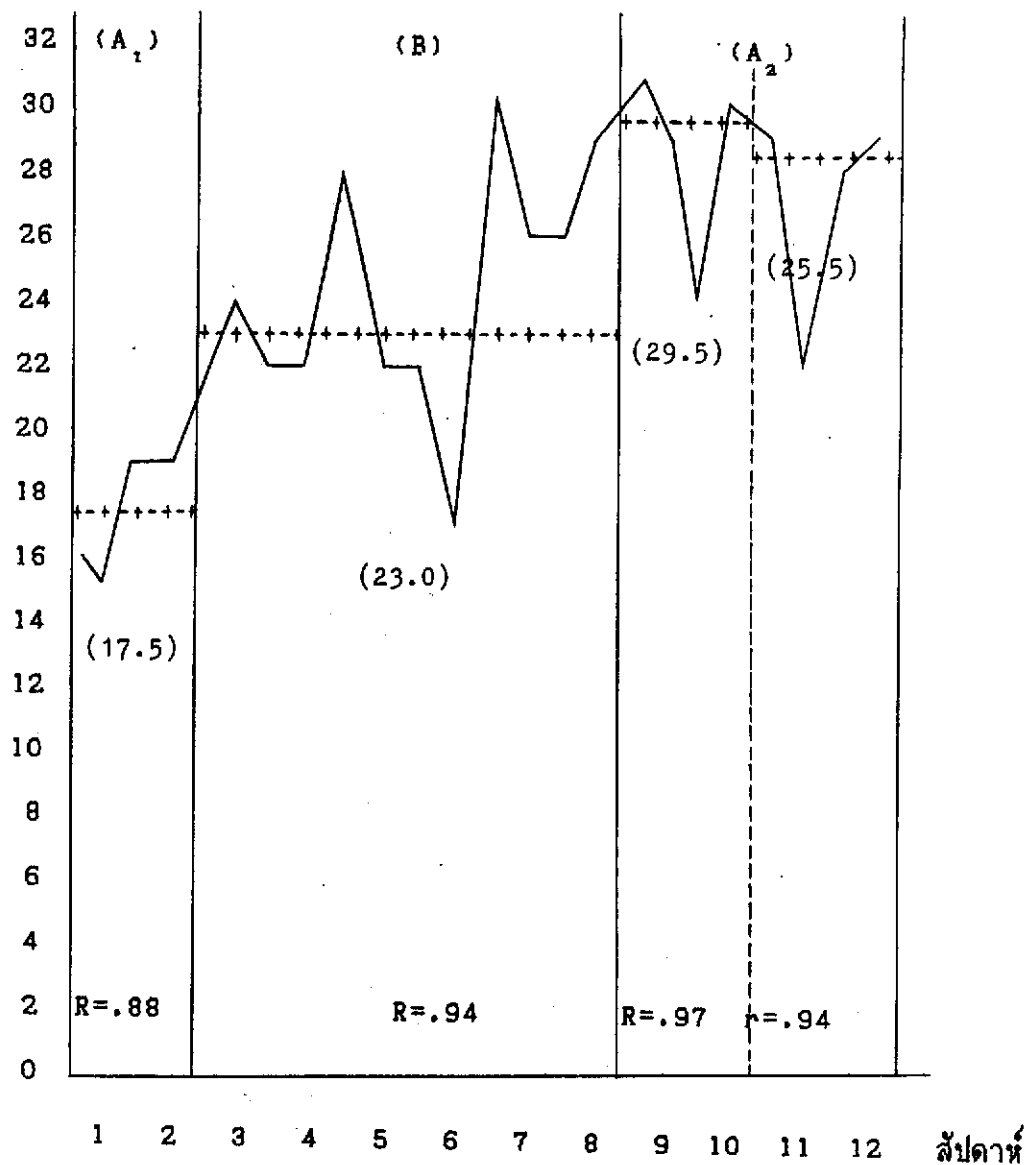
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- + - + - + - + - ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 7 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 5 ในกลุ่มทดลอง
ตลอด 3 ระยะ

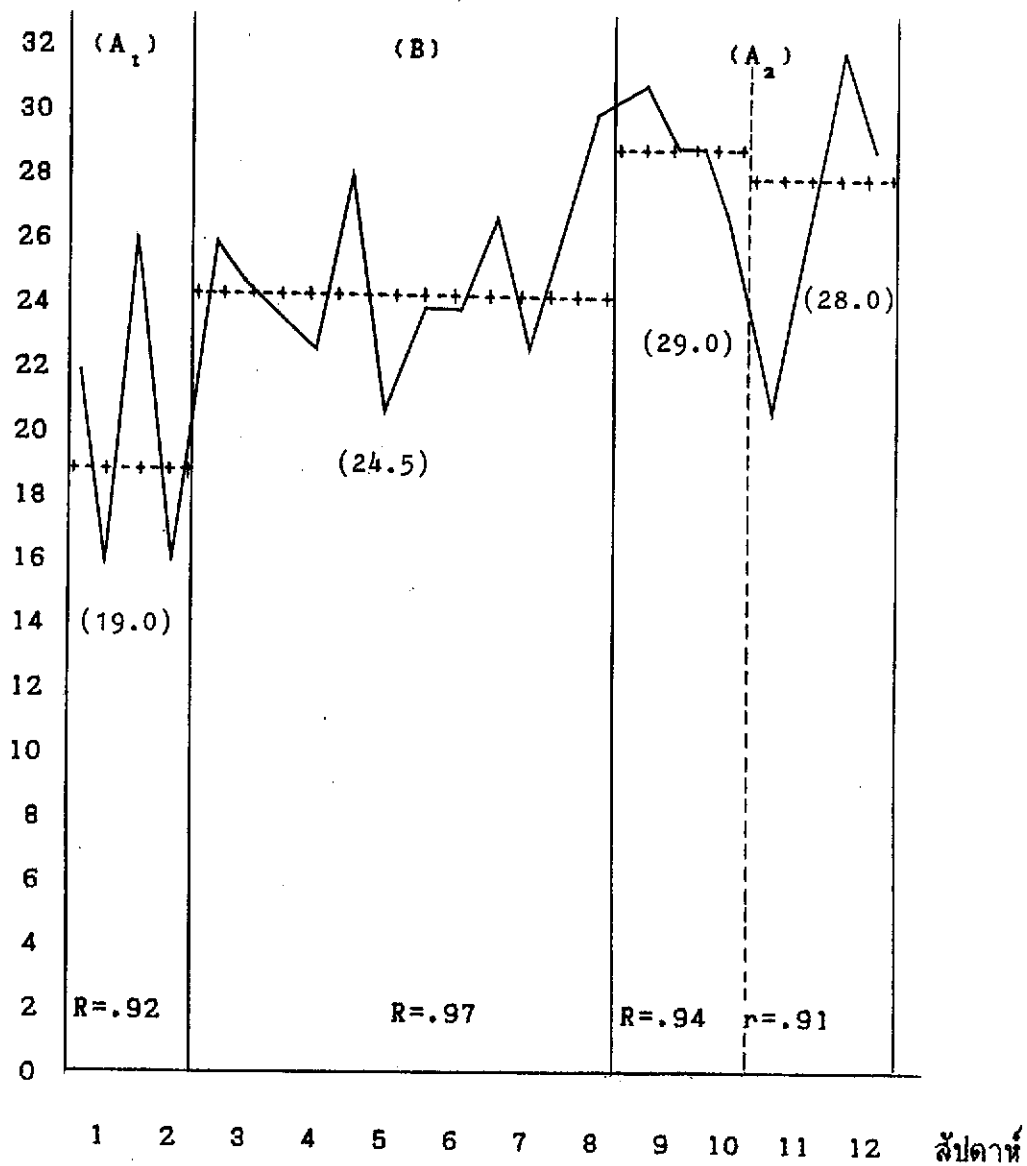
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- +--+--+ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 8 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 6 ในกลุ่มทดลอง
ตลอด 3 ระยะ

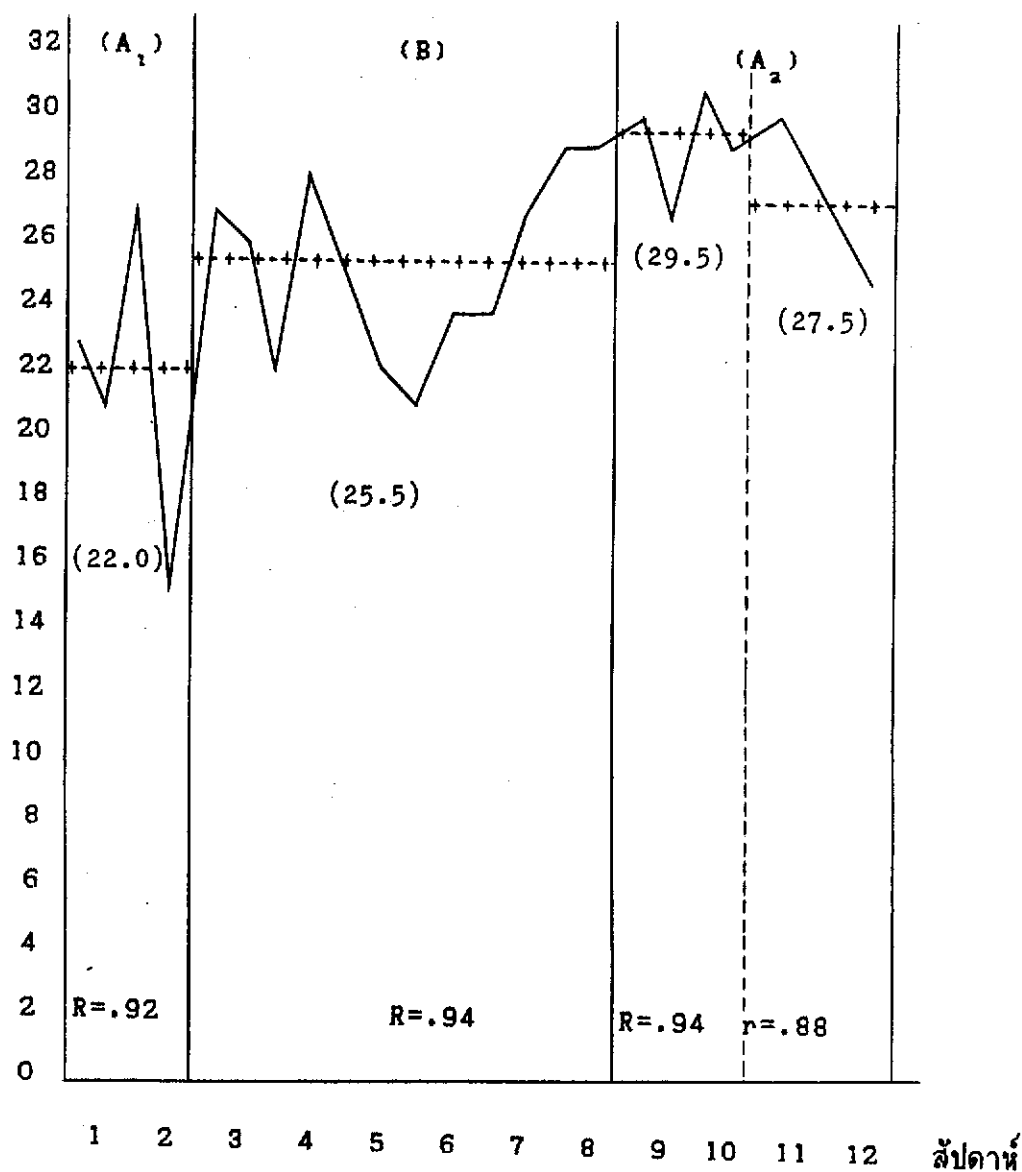
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
 +--+--+ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
 R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 9 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 7 ในกลุ่มทดลอง
 ตลอด 3 ระยะ

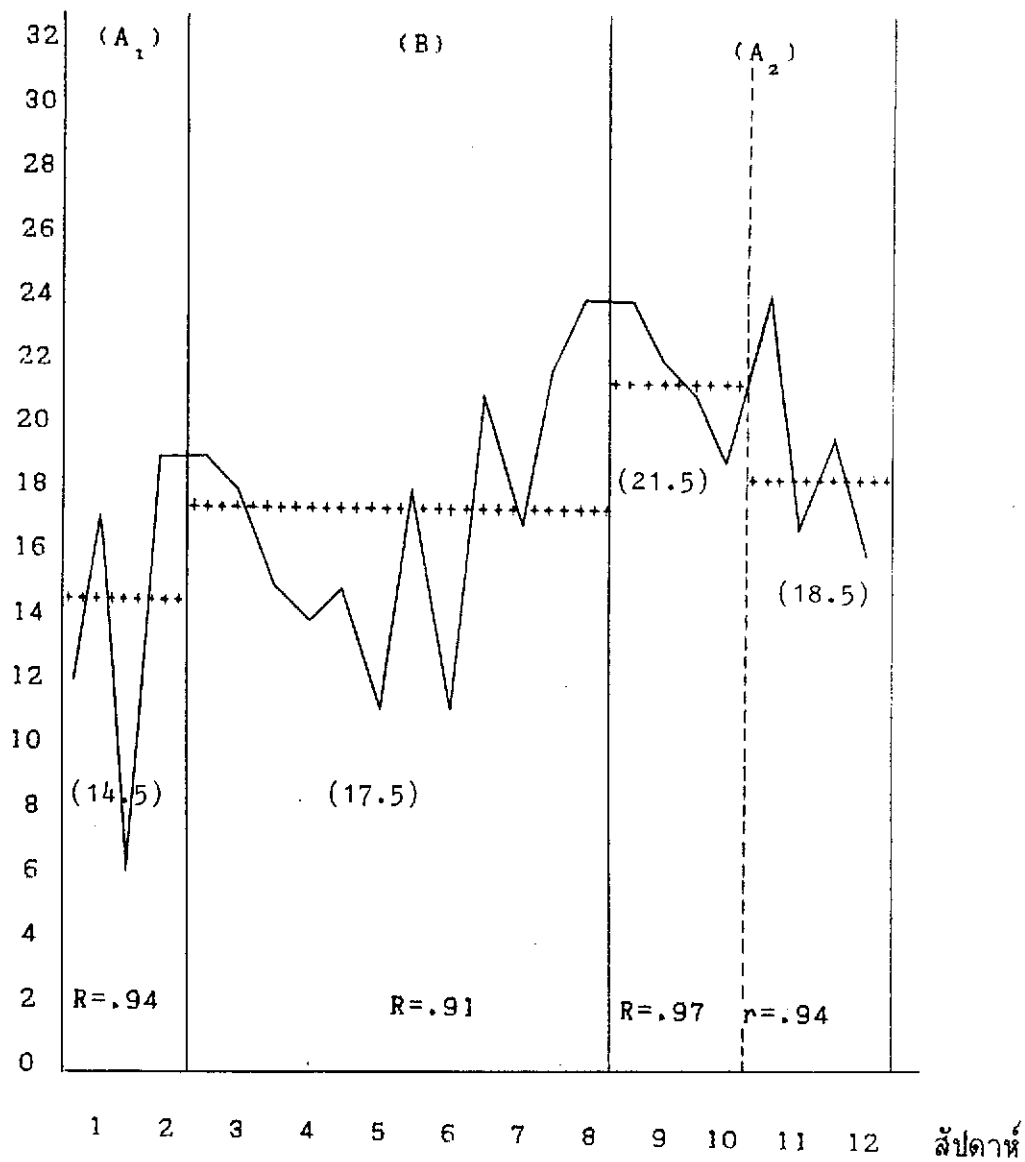
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- + - + - + ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 10 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 8 ในกลุ่มทดลอง
ตลอด 3 ระยะ

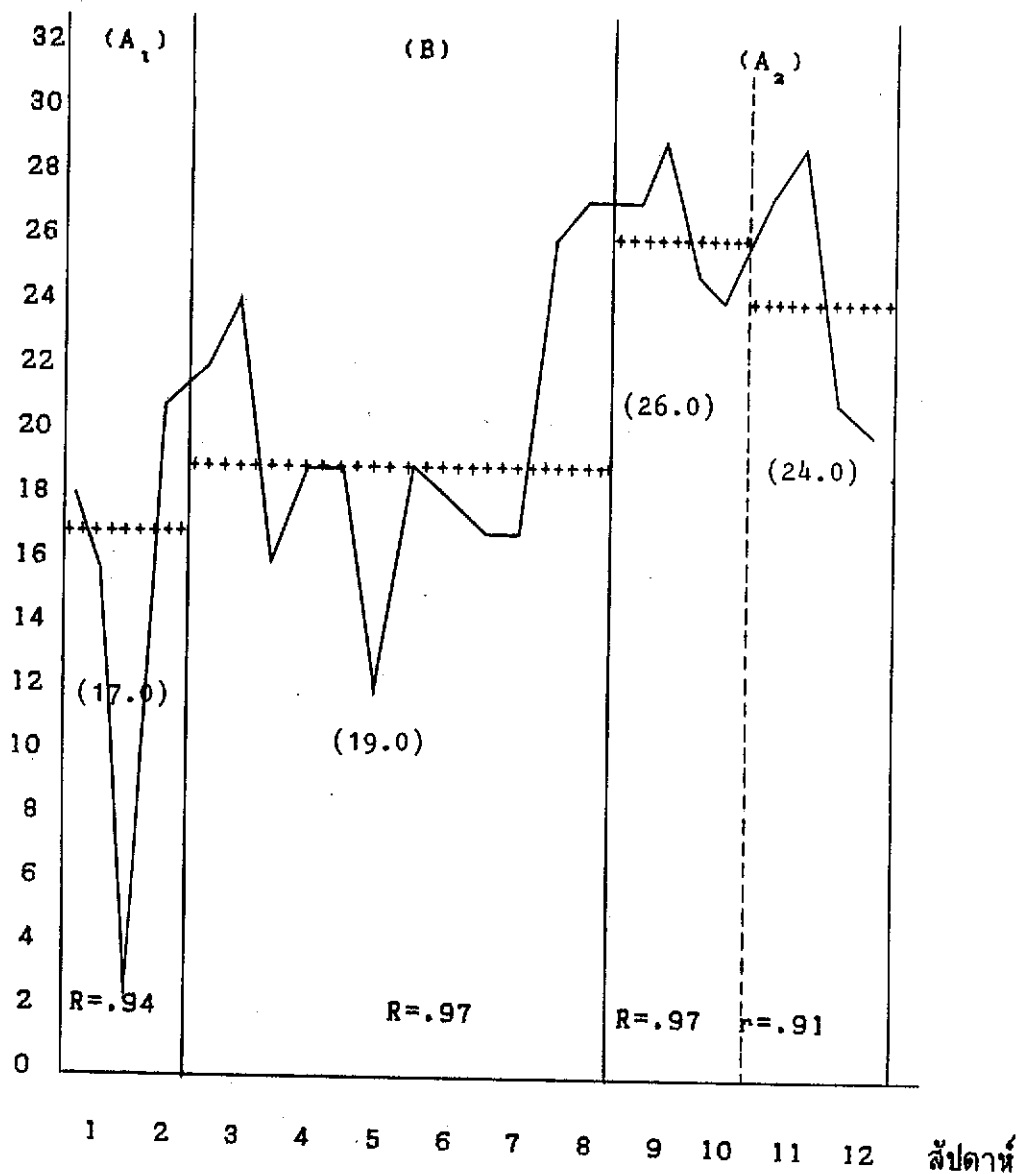
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- ++++ ค่าเฉลี่ยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 11 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 1 ในกลุ่มควบคุม
ตลอด 3 ระยะ

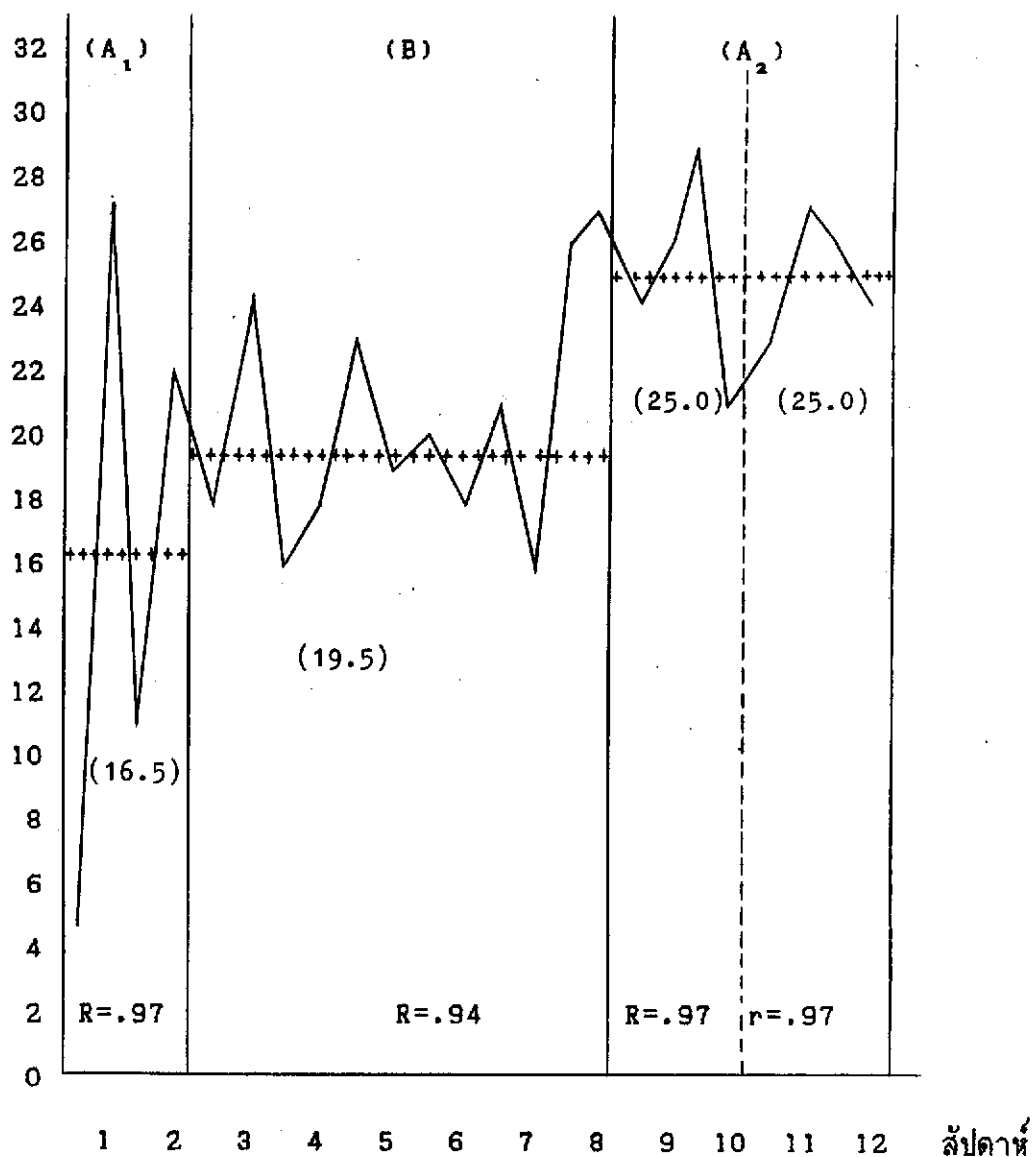
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- + + + + ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 12 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 2 ในกลุ่มควบคุม
ตลอด 3 ระยะ

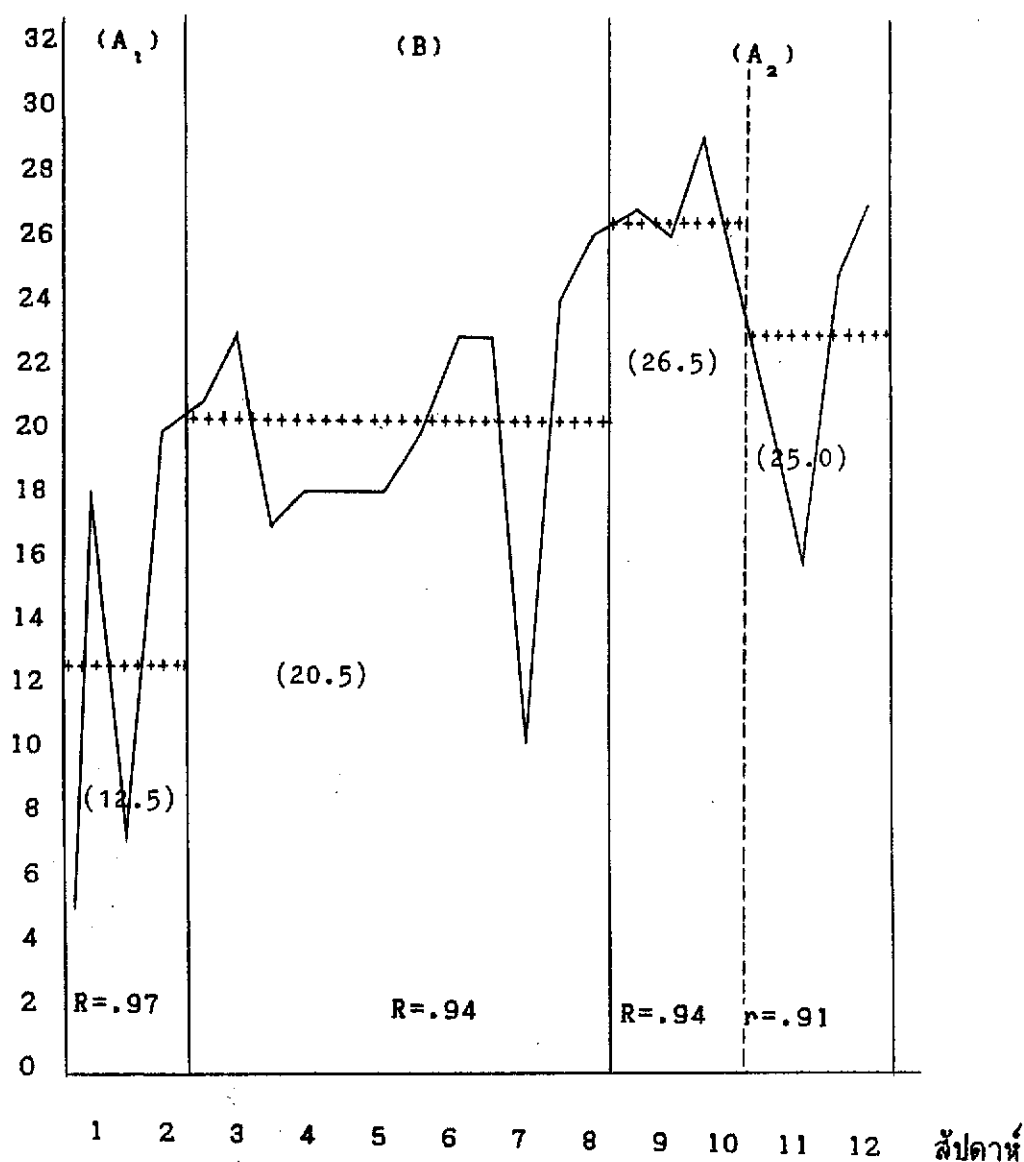
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- + + + + ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 13 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 3 ในกลุ่มควบคุม
ตลอด 3 ระยะ

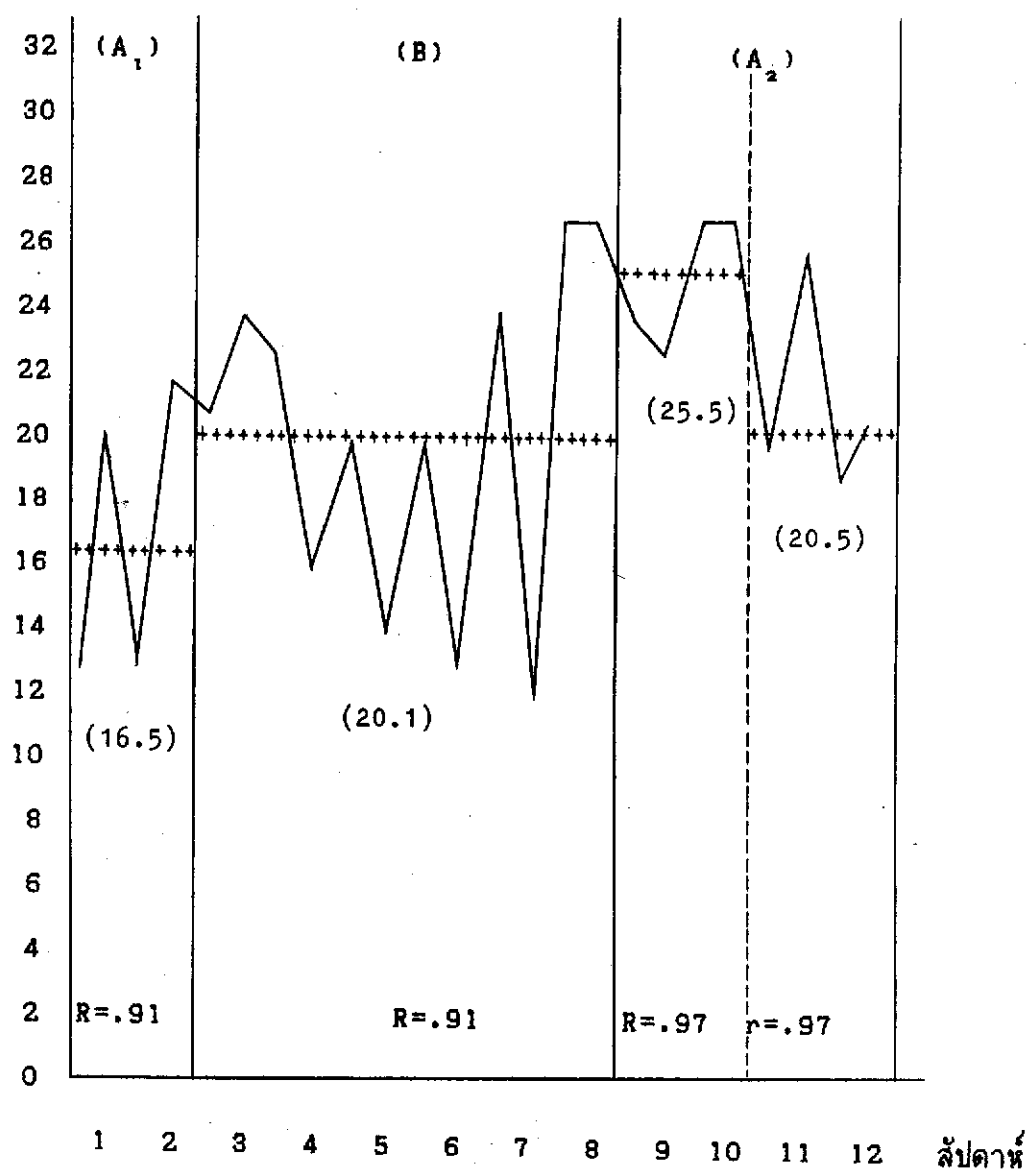
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- ++++ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 14 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 4 ในกลุ่มควบคุม
ตลอด 3 ระยะ

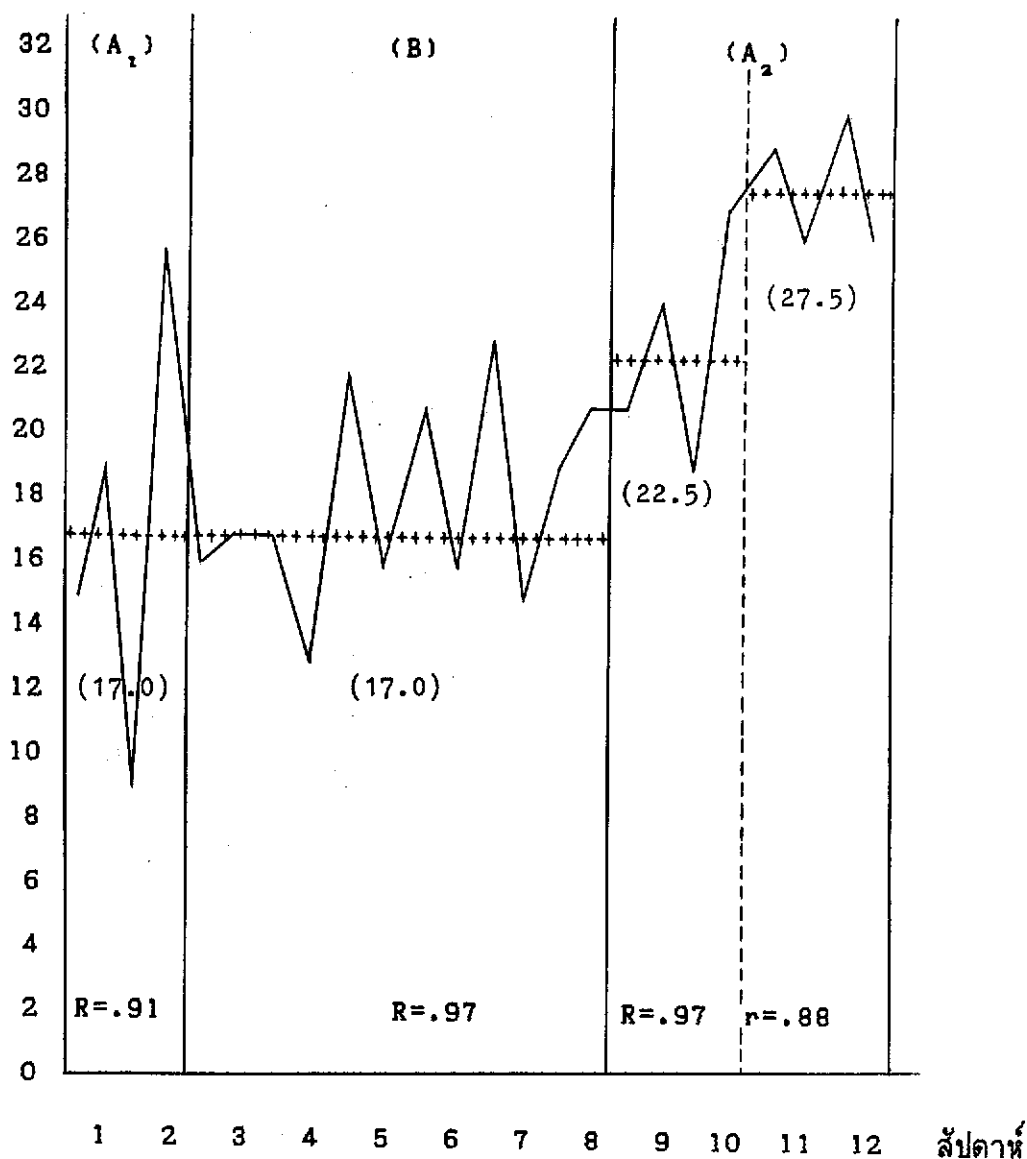
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- + + + + ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 15 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 5 ในกลุ่มควบคุม
ตลอด 3 ระยะ

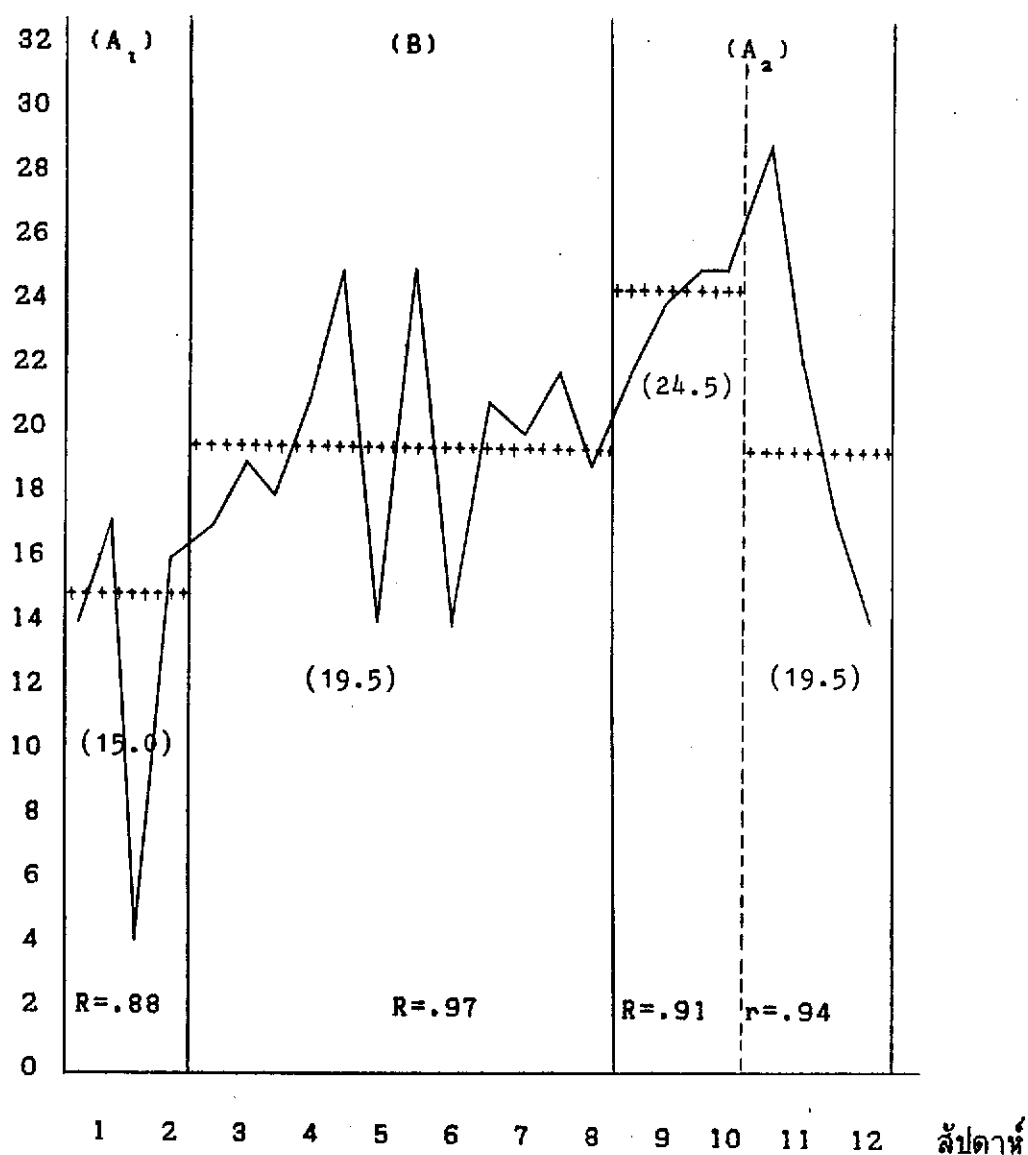
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

_____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
 + + + + ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
 R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 16 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 6 ในกลุ่มควบคุม
 ตลอด 3 ระยะ

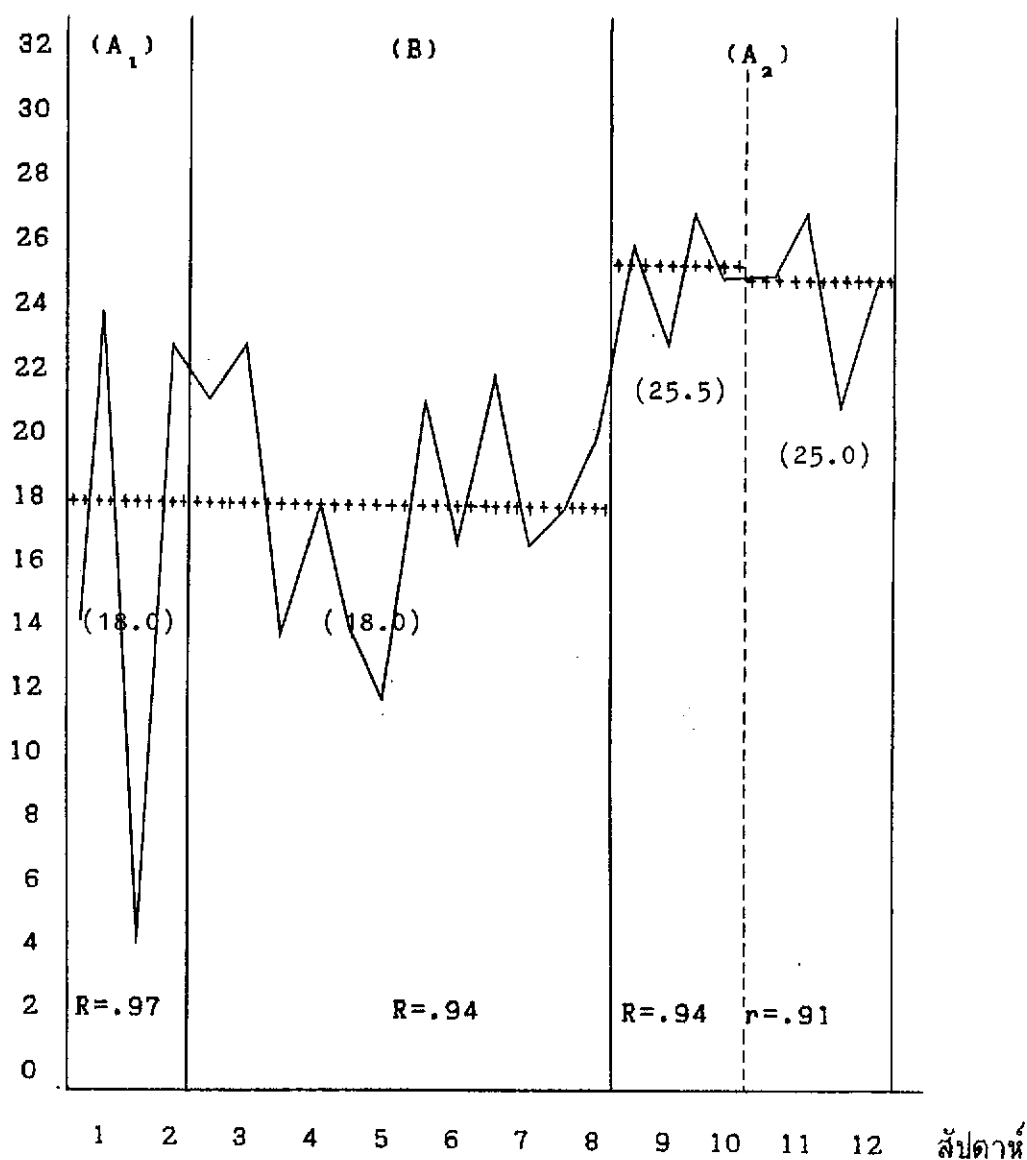
ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
- ++++ ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
- R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 17 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 7 ในกลุ่มควบคุม
ตลอด 3 ระยะ

ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียน

- _____ ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนในแต่ละสัปดาห์
 + + + + ค่ามัธยฐานของความมีวินัยในห้องเรียน
 R ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

ภาพประกอบ 18 ความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนคนที่ 8 ในกลุ่มควบคุม
 ตลอด 3 ระยะ

ตาราง 6 แสดงความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนเป็นรายบุคคลของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

ระยะที่	ครั้งที่	สัปดาห์ที่	นักเรียนคนที่							
			1	2	3	4	5	6	7	8
A ₁	1	(1-2)	15	17	18	20	18	16	22	23
	2		17	12	9	11	18	15	16	21
	3		14	11	16	21	20	19	26	27
	4		12	15	11	10	18	19	16	15
	มัธยมศึกษา		14.5	13.5	13.5	15.5	18.0	17.5	19.0	22.0
B	5	(3-8)	22	22	19	26	22	22	26	27
	6		24	25	22	24	27	24	25	26
	7		23	25	19	20	23	22	24	22
	8		23	18	24	26	21	22	23	28
	9		24	22	27	28	27	28	28	25
	10		18	16	20	19	20	22	21	22
	11		23	24	27	22	19	22	24	21
	12		23	21	19	20	22	17	24	24
	13		24	19	29	27	24	30	27	24
	14		22	21	20	20	22	26	23	27
	15		26	26	28	27	29	26	27	29
	16		29	28	30	27	30	29	30	29
	มัธยมศึกษา		23.0	22.0	23.0	25.0	22.5	23.0	24.5	25.5

ตาราง 6 (ต่อ)

ระยะที่	ครั้งที่	ลำดับที่	นักเรียนคนที่							
			1	2	3	4	5	6	7	8
A ₂	17	(9-10)	29	29	31	27	30	31	31	30
	18		26	30	27	28	21	29	29	27
	19		25	27	30	31	27	24	29	31
	20		29	25	22	30	30	30	27	29
	มัธยมศึกษา		27.5	28.0	28.5	29.0	28.5	29.5	29.0	29.5
	21	(11-12)	29	27	27	30	26	29	21	30
	22		19	28	28	26	20	22	27	28
	23		26	29	26	21	27	28	32	27
	24		29	26	30	29	21	29	29	25
	มัธยมศึกษา		27.5	27.5	27.5	27.5	23.5	28.5	28.0	27.5

ตาราง 7 แสดงความถี่ของความมีวินัยในห้องเรียนเป็นรายบุคคลของนักเรียนในกลุ่มควบคุม

ระยะที่	ครั้งที่	สัปดาห์ที่	นักเรียนคนที่							
			1	2	3	4	5	6	7	8
A ₁	1	(1-2)	12	18	5	5	13	15	14	13
	2		17	16	27	18	20	19	17	24
	3		6	2	11	7	13	9	4	4
	4		19	21	22	20	22	26	16	23
	มัธยมศึกษา		14.5	17.0	16.5	12.5	16.5	17.0	15.0	18.0
B	5	(3-8)	19	22	18	21	21	16	17	21
	6		18	24	24	23	24	17	19	23
	7		15	16	16	17	23	17	18	14
	8		14	19	18	18	16	13	21	18
	9		15	19	23	18	20	22	25	14
	10		11	12	19	18	14	16	14	12
	11		18	19	20	20	20	21	25	21
	12		11	18	18	23	13	16	14	17
	13		21	17	21	23	24	23	21	22
	14		17	17	16	10	12	15	20	17
	15		22	26	26	24	27	19	22	18
	16		24	27	27	26	27	21	19	20
	มัธยมศึกษา		17.5	19.0	19.5	20.5	20.1	17.0	19.5	18.0

ตาราง 7 (ต่อ)

ระยะที่	ครั้งที่	ลำดับที่	นักเรียนคนที่							
			1	2	3	4	5	6	7	8
A ₂	17	(9-10)	24	27	24	27	24	21	22	26
	18		22	29	26	26	23	24	24	23
	19		21	25	29	29	27	19	25	27
	20		19	24	21	26	27	27	25	25
	มัธยมศึกษา		21.5	26.0	25.0	26.5	25.5	22.5	24.5	25.5
	21	(11-12)	24	27	23	21	20	29	29	25
	22		17	29	27	16	26	26	22	27
	23		20	21	26	25	19	30	17	21
	24		16	20	24	27	21	26	14	25
	มัธยมศึกษา		18.5	24.0	25.0	23.0	20.5	27.5	19.5	25.0

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวณัฏฐา ชื่อสกุล ระกำพล

เกิดวันที่ 4 พฤษภาคม พุทธศักราช 2509

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 26/24 ซอยวัดเชิงกระบือ ตำบลบางกรวย
อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี 11130

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2524 มัธยมศึกษาปีที่ 3 (นาฏศิลป์ไทย) วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2527 มัธยมศึกษาปีที่ 6 (นาฏศิลป์ไทย) วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2529 ปม.ชั้นสูง (นาฏศิลป์ไทย) วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2531 ศษ.บ. [นาฏดุริยคิตติศิลป์ศึกษา (นาฏศิลป์ไทย)] คณะนาฏศิลป์และ
ดุริยางค์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- พ.ศ. 2532 กศ.บ. (การแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พ.ศ. 2535 กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ณัฏฐา ระกำพล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
มีนาคม 2535

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความมีวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2534 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีคะแนนความมีวินัยในห้องเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยการใช้สถานการณ์จำลองและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือคือ แบบสังเกตความมีวินัยในห้องเรียน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบของวิลคอกชัน และแมน-วิตนีย์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีวินัยในห้องเรียนสูงขึ้นหลังได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีวินัยในห้องเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF SIMULATION ON CLASSROOM DISCIPLINARY BEHAVIOR
OF MATHAYOM SUKSA 1 STUDENTS OF SATREENONTHABURI SCHOOL
IN CHANGWAT NONTHABURI

AN ABSTRACT
BY
NUTTA RAGUMPOL

Presented in partial fulfillment of the requirement for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University

March 1992

The purpose of this experimental research was to study the effect of simulation on classroom disciplinary behavior for Mathayom Suksa I Students of Satreenonthaburi School in Changwat Nonthaburi in the academic year 1991. The 16 subjects were selected from Mathayom Suksa I students who had classroom disciplinary behavior scores lower than the percentile rank of 25. The subjects were randomly divided into the experimental group and the control group, each group was consisted of 8 students. The experimental groups was exposed to the simulated program on the classroom disciplinary behavior while the control group was given the conventional instruction. The instrument was the classroom disciplinary behavioral anecdotal record. The data was analysed by the Wilcoxon Matched Pairs-Signed Rank Test and The Mann-Whitney U Test.

The results were as follows:

1. The classroom disciplinary behavior of the students who were exposed to the simulated program was significantly statistical higher than before the experieiment at .01 level.
2. The classroom disciplinary behavior of the students who were given the conventional instruction was significantly statistical higher than before the experiment at .01 level.
3. The classroom disciplinary behavior of the students who were exposed to the simulated program was significantly statistical higher than those who were given the conventional instruction at. 01 level.